

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 20

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

26 SEPTEMBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1115
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	1115
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1121
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1122
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1124
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	1126
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1131
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1138
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1146
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1153
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1154
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1155
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1155
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1157
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1157
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1158
REGISTER	1159

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 134
van 23 augustus 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Technologische adviesdiensten van de collectieve centra — Medesubsiëring

In de persmededelingen van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 wordt melding gemaakt van het feit dat de Vlaamse regering, op voorstel van de minister, beslist heeft tot de medesubsiëring van acties van technologische dienstverlening, uitgevoerd door de technologische adviesdiensten van de collectieve researchcentra voor 1994.

1. Hoeveel van dergelijke technologische adviesdiensten bestaan er ?
2. Over welke door hen uitgevoerde acties gaat het precies en hoeveel zijn er dat geweest in de loop van 1993 en in de eerste helft van 1994 ?

Antwoord

- 1 Ieder jaar wordt een portfolio Technologische Adviseerdiensten (TAD) geëvalueerd voor een periode van telkens twee werkingsjaren. Voor de portfolio 1993 (biënnale 1993 en 1994) werden 15 Technologische Adviseerdiensten goedgekeurd met een totale affectatie van 22,25 equivalent voltijds technologische adviseurs. Voor de portfolio 1994 (biënnale 1994 en 1995) werden 20 Technologische Adviseerdiensten goedgekeurd met een totale affectatie van 23,45 equivalent voltijds technologische adviseurs. In 1991 werd een adviesdienst goedgekeurd voor de diamantsector, uitzonderlijk voor een periode van 5 werkingsjaren met 1 technologisch adviseur, dus tot 29 februari 1996. Dat betekent dat in 1994 in totaal 46,7 equivalent voltijds technologische adviseurs actief zijn in 36 adviesdiensten, ondergebracht in 9 centra voor collectief onderzoek.
- 2 De door de adviesdiensten uitgevoerde acties betreffen technologische hulpverleningen van korte tot zeer korte duur ten behoeve van voornamelijk KMO's. Het volledige gamma van acties kan reiken van een eenvoudige telefonische probleemoplossing tot tussenkomsten van meerdere dagen, ook inhoudelijk bestrijkt de dienstverlening een ruim gamma : van eenvoudige probleemoplossing en informatie-

verstrekking tot technologie- en kennistransfer en sensibilisering van bedrijven voor samenwerkingen en het opzetten van onderzoekprojecten.

Afhankelijk van de industriële sector en van de affiniteiten en specialiteiten van iedere adviesdienst, worden meestal meerdere types activiteiten in mindere of sterkere mate benadrukt.

Berekend over de verschillende operationele cellen, kan gesteld worden dat een adviseerdienst gemiddeld 1,3 full-time adviseurs telt, dat er per jaar gemiddeld 274 tussenkomsten worden geregistreerd ten behoeve van 149 verschillende bedrijven waarvan 84 procent KMO's. 60 procent van de dienstverleningsactiviteiten gaat naar bedrijven gevestigd in Vlaanderen, hetgeen de Vlaamse bijdrage verantwoordt in de intergewestelijke cofinanciering.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 260
van 27 juli 1994
van de heer M. MAERTENS

Militair domein Vloetemveld in Zedelgem — Beheer

Het militair domein Vloetemveld in Zedelgem werd door de administratie van de minister als prioritair te verwerven gebied voor natuurbehoud aangegeven. Ondertussen werd reeds de lijst van de te vervreemden militaire domeinen openbaar gemaakt en werd een eventuele gewestplanwijziging voor herbestemming van dit domein door de regionale minister van ruimtelijke ordening vooropgesteld.

Naar verluidt zou dit domein niet als natuureservaat maar wel als bosgebied worden opgenomen en zou het beheer door de dienst Waters en Bossen worden waargenomen. Nochtans blijkt uit de natuurwaarde van dit domein van dergelijke specifieke inhoud, dat het beheer ervan best door de dienst voor Natuurbehoud zou worden verzekerd. Beheer als bosterrein zou de natuurwaarde van de ter plaatse zijnde heidevegetatie immers sterk aantasten. De aanwezige flora is in Vlaanderen trouwens uniek.

1. Werd daarover contact genomen met het federale departement van landsverdediging en met het regionale departement van ruimtelijke ordening ? Zo ja, op welke data en met welke overeenkomsten ?
2. Aan welke dienst zal het beheer worden overgedragen en op basis van welke overwegingen ?
3. Is de minister van oordeel dat dit terrein een zeer specifiek beheer door de dienst van natuurbehoud vereist ? Zo neen, op basis van welke overwegingen kan dit niet gebeuren ?

Antwoord

1. In een interkabinettenwerkgroep met vertegenwoordiging van het federale departement van landsverdediging en de regionale departementen van ruimtelijke ordening, leefmilieu en monumenten en landschappen werd de procedure voor het vastleggen van de nieuwe bestemmingen overeengekomen evenals de procedure voor de verwerving van de biologisch waardevolle terreinen door de administratie leefmilieu.

Het beheer van deze laatste terreinen behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de administratie leefmilieu en werd bijgevolg niet in deze werkgroep besproken. Wel zijn er in afwachting van de definitieve verwerving contacten geweest tussen de huidige beheerders en de bevoegde diensten van de administratie leefmilieu.

Op vraag van de directeur-ingenieur van de dienst Waters en Bossen, heeft de korpscommandant tijdens een plaatsbezoek op 18 januari 1994 toegezegd dat hij het tot dan toe gevoerde beheer zou voortzetten. Hiermee wordt bereikt dat de waardevolle schrale grasland- en heidevegetatie behouden blijft. Enkele weken terug is gebleken dat de versnelde vermindering van het aantal aanwezige militairen evenwel de planning heeft overhoop gehaald. Tussen de militaire overheid en Waters en Bossen zijn afspraken gemaakt om hoe dan ook de meest dringende maaibeurten toch te laten doorgaan.

2. Ik heb hierbij de gebruikelijke autonomie van de administratie gerespecteerd. De leidend ambtenaar van Aminoal heeft mij meegedeeld dat het terreinbeheer opgevolgd zal worden door de dienst Waters en Bossen.

Hierbij werd met de volgende overwegingen rekening gehouden :

- a. volledige lijst van te verwerven militaire domeinen en interne taakverdeling.
 - b. Het militair domein (158 ha) wordt langs drie zijden omsloten door het domeinbos Vloetenveld (113 ha) dat in beheer is bij het Bosbeheer (dienst Waters en Bossen).

Beide eigendommen vormen een historisch en landschappelijk geheel waarin de bossen (191 ha) het algemeen beeld bepalen.
 - c. De dienst Waters en Bossen komt reeds vele jaren tussen in het beheer van het militair domein.
 - d. De dienst Waters en Bossen heeft als initiatiefnemer voor de informatievergadering voor de aankoop van bij het begin geopteerd voor een nauwe samenwerking met de diensten van Natuurbehoud teneinde de diverse aanwezige biotopen door een gevarieerd beheer in ere te houden.
3. Ik ben van oordeel dat het bedoelde terrein deskundig en efficiënt dient beheerd te worden.

Op 24 maart 1994 heb ik opgedragen dat het beheersplan voor het domein Vloetenveld gezamen-

lijk door de dienst Waters en Bossen en de dienst bevoegd voor het natuurbehoud dient te worden opgemaakt, waarbij het belang van de natuurwaarden van het gebied erkend en beschermd zullen worden. Het beheer zal, onder directe begeleiding van deze laatste dienst, worden afgestemd op de grote biologische waarde van de niet bebost gedeelten van het militair domein (ongeveer 100 ha) met inbegrip van de waterplassen en de open terreinen, ongeacht of daarin recente natuurlijke bomengroei zou voorkomen.

**Vraag nr. 261
van 28 juli 1994
van de heer P. CHEVALIER**

Verslag architectuurwedstrijd — Toezending aan leden Vlaamse Raad

De minister is zo vriendelijk geweest het verslag van de architectuurwedstrijd toe te zenden aan alle leden van de Vlaamse Raad.

1. Op hoeveel exemplaren werd dat verslag gedrukt en verspreid ?
2. Wat is de kostprijs van dit drukwerk en wat kost het verspreiden ervan ?
3. Op welke basis werd de drukkerij gekozen ? Zijn het argumenten van regionale aard of in verband met prijs/kwaliteitverhouding ?

Antwoord

1. De brochure Architectuurwedstrijd 1994 waarin verslag werd uitgebracht over de resultaten van de architectuurwedstrijd 1994 werd gedrukt op 5.500 exemplaren.

De verspreiding van deze 5.500 exemplaren gebeurt op de hierna beschreven wijze.

Vooreerst hebben alle deelnemers, juryleden, leden van de raden van beheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de betrokken erkende vennootschappen, alsook de geïnteresseerde pers onmiddellijk na het bekendmaken van de resultaten een brochure ontvangen.

Ten tweede werd, zoals gebruikelijk bij het bestuur Huisvesting, de brochure verspreid naar een 2.000-tal contactadressen. Bij deze contactadressen horen ook de leden van de Vlaamse Raad.

Ten derde werd, gedurende de periode dat de bekroonde ontwerpen werden tentoongesteld in de lokalen van de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, een groot aantal brochures beschikbaar gesteld voor personen die deze tentoonstelling kwamen bezoeken.

Ten vierde is in het reglement van de Architectuurwedstrijd bepaald dat in de gemeenten waar de projecten zullen worden gerealiseerd, tentoonstellingen worden georganiseerd met alle inzendingen die voor het aldaar gelegen project werden ingediend. Daarvoor zullen ook een groot aantal brochures beschik-

baar worden gesteld voor de geïnteresseerde bezoekers.

De bekroonde ontwerpen zullen ook worden tentoongesteld op de stand die het bestuur Huisvesting heeft tijdens de belangrijkste bouwbeurzen van Vlaanderen.

Ter uitvoering van de dienstorder C8G 94/5 van 26 mei 1994 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die 30 augustus 1994 werd overgemaakt aan de personeelsleden van het bestuur Huisvesting, zullen ook brochures worden verspreid naar alle openbare bibliotheken van het Vlaamse land.

In deze dienstorder wordt de opdracht gegeven om ook een exemplaar over te maken aan de gemeentebesturen. Deze besturen hebben reeds een exemplaar ontvangen vermits zij opgenomen zijn op het adressenbestand.

2. Het Bestuur Huisvesting moet voor het drukken van deze brochure 198.500 BF (BTW-inclusief) betalen.

De verspreiding naar de diverse personen en diensten gebeurt via de post. De verspreiding naar de tentoonstellingen en beurzen verloopt samen met het vervoer van de panelen die nodig zijn voor het opstellen van de beurzen en de plaatselijke tentoonstellingen en dit brengt dus geen extra kosten mee.

3. Het bestuur Huisvesting doet voor het opmaken en drukken van formulieren, brochures, omslagen, affiches, diploma's, enzovoort beroep op een 10-tal verschillende drukkerijen. Een listing met de namen en adressen van deze drukkerijen kan eventueel aan het lid worden bezorgd.

Deze opdrachten worden ofwel onderhands, ofwel na aanbesteding of offerteaanvraag toegekend en dit conform de bepalingen van de wet betreffende de overheidsopdrachten voor aannemingen van werken, leveringen en diensten.

Argumenten van regionale aard hebben hierbij geen rol gespeeld. Enkel de zekerheid van een snelle levering en de kostprijs zijn bepalend geweest bij de keuze van de drukkerij.

**Vraag nr. 267
van 22 augustus 1994
van de heer J. DE ROO**

Sociale woningsector in Oost-Vlaanderen — Gegevens

Voor de provincie Oost-Vlaanderen zijn er twee maatschappijen die sociale woningen beschikbaar stellen voor de arrondissementen Gent en Eeklo, met name Volkshaard en de Meetjeslandse Bouwmaatschappij.

1. Graag wil ik weten hoeveel kandidaat-huurders er op de wachtlijsten voor een sociale woning zijn ingeschreven per gemeente in Oost-Vlaanderen.
2. Hoeveel sociale woningen zijn er beschikbaar in de provincie Oost-Vlaanderen ?

3. Wat is de gemiddelde wachttijd vooraleer iemand van de wachtlijst in een sociale woning kan intrekken ?

Antwoord

1. Kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor sociale woningen per gemeente

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij beschikt enkel over gegevens per maatschappij, niet per gemeente.

De gegevens per maatschappij zien er als volgt uit :

— Arrondissement Aalst	
Samenwerkende Maatschappij voor Huisvesting Gewest Aalst	538
Dewaco-Werkerswelzijn (Aalst)	1.023
Veilig Wonen (Aalst)	1.642
Ninove-Welzijn	414
	3.617
— Arrondissement Dendermonde	
Geluk in ons Huis (Baasrode)	275
Dendermondse Volkswoningen	390
De Zonnige Woonst (Hamme)	585
Hulp in Woningnood (Berlare)	182
Volkswelzijn (St.-Gillis-Dendermonde)	346
Gew. Ven, Eigen Dak (Wetteren)	243
Gew. Mij. voor Woningbouw (Zele)	394
	2.415
— Arrondissement Eeklo	
Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volkswoningen (Eeklo)	529
Gew. Mij. voor de Huisvesting van Zelzate	451
	980
— Arrondissement Gent.	
Deinse Bouwmaatschappij	875
Het Noorden (Ertvelde)	125
De Goede Werkmanswoning (Gent)	835
Huisvestingsmaatschappij van Vlaanderen (Gent)	294
De Gentse Haard	2.745
Gentse Maatschappij voor de Huisvesting	1.971
Volkshaard (Gent)	2.303
De Gentbrugse Haard	889
Gezonde Huisvesting	320
Merelbeekse Goedkope Woningen	521
Elk zijn Dak (Zomergem)	34
	10.912
— Arrondissement Oudenaarde	
Elk Gezin een Dak (Oudenaarde)	239
Gew. Bouwmij. der Vlaamse Ardennen (Oudenaarde)	300
De Nieuwe Haard (Ronse)	210
	749

— Arrondissement St. -Niklaas

Gew. Mij. voor Huisvesting van Beveren	758
Tuinwijk (Lokeren)	970
Gew. Mij. voor Volkswoningen van St.-Gillis-Waas	293
Sint-Niklase Mij. voor de Huisvesting	1.016
Bouwmaatschappij van Temse	419
	3.456

Totaal voor de provincie : 22.129 kandidaat-huurders.

2. Aantal beschikbare sociale woningen

Op dit ogenblik zijn er 27.413 sociale huurwoningen beschikbaar in de provincie Oost-Vlaanderen.

3. Gemiddelde wachttijd voor kandidaat-huurders

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij beschikt niet over gegevens betreffende de gemiddelde wachttijd van de kandidaat-huurders. De wachttijd verschilt immers sterk naargelang het werkgebied van de lokale maatschappijen (landelijk — stedelijk), de samenstelling van het patrimonium (aantal woningen, verhouding appartementen eengezinswoningen), de gezinssamenstelling en de wensen van de kandidaat-huurder.

Vraag nr. 268
van 22 augustus 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Animalia - Uitbreiding capaciteit

Volgens de buurtbewoners uit de Affligemse deelgemeente Teralfene zal het vilbeluik Animalia — dat vlakbij gevestigd is op het grondgebied van de gemeente Denderleeuw — fors uitbreiden.

Dit blijkt tijdens een recente hoorzitting, georganiseerd door het gemeentebestuur van Denderleeuw. Er zou sprake zijn van een vervijfvoudiging van de capaciteit.

Eveneens werd er gemeld dat er nu ook Nederlands en Luxemburgs dierlijk slachtafval zal worden aangevoerd naar Animalia.

Opvallend is dat het gemeentebestuur van Denderleeuw alleen maar de bewoners van huizen tot honderd meter van het bedrijf had uitgenodigd op de hoorzitting, terwijl de geurhinder kilometers ver reikt. De meeste mensen wisten dus niets van de plannen van Animalia. Op de hoorzitting was overigens maar één buurtbewoner aanwezig.

1. Is de minister op de hoogte van een mogelijke uitbreiding van de capaciteit van Animalia ? Wat is zijn standpunt terzake ?
2. Hoe komt het dat er slechts enkele mensen werden uitgenodigd op de hoorzitting ?
3. Zijn de berichten correct dat er nu ook Nederlands en Luxemburgs dierlijk slachtafval zal worden aangevoerd ?
4. Een vervijfvoudiging van de capaciteit van het vilbe-

luik zal kwalijke gevolgen met zich meebrengen op het vlak van stank, lawaai en verkeersoverlast. Welke dringende maatregelen zal de minister ter zake nemen, of suggereren aan de gemeentelijke overheid ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van een milieuvergunningsaanvraag ingediend door de NV Animalia voor het exploiteren van een vilbeluik werd eveneens een capaciteitsverhoging in de aanvraag opgenomen. In de lopende vergunning (die vervalt op 11 juni 1995) is sprake van een productiecapaciteit van ca. 100.000 ton/jaar. Die wordt thans opgedreven tot ca. 146.000 ton/jaar. De uitbreiding van de capaciteit is volgens het bedrijf nodig voor het snel opvangen van crisissituaties (bv. epidemieën). Aangezien ik in het huidige stadium van de procedure geen beslissingsbevoegdheid heb over dit dossier, kan ik over die gevraagde capaciteitsuitbreiding thans geen standpunt innemen.
2. De door de gemeente georganiseerde hoorzitting was facultatief en gelet op de aard van de bedrijvigheid in dit geval niet verplicht volgens de bepalingen van titel I van het Vlarem. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeente om te beslissen in welke wijken de vergadering wordt bekendgemaakt.
3. Op basis van de informatie waarover ik beschik kan niet worden uitgemaakt of het de bedoeling is ook dierlijke afval vanuit het buitenland aan te voeren.
4. Met betrekking tot de behandeling van bedoelde milieuvergunningsaanvraag dient de door titel I van het VLAREM voorgeschreven procedure gevolgd.

Mijn ambt wordt volgens deze procedure enkel door deze vergunningsaanvraag gevat in geval van beroep tegen de nog door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen te nemen beslissing in eerste aanleg.

Vraag nr. 269
van 23 augustus 1994
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE

Afbakening van waterwingebieden en beschermingszones — Stand van zaken

1. Graag kreeg ik zicht op het totaal aantal afbakeningen van grondwaterwinnings in West-Vlaanderen met de datum van besluit en publikatie, de grootte in ha en de ligging per gebied.
2. Welke zijn de lopende dossiers waarvoor reeds wel of niet advies werd verleend door het bestuur Milieubeleid, voor afbakening van waterwingebieden en beschermingszones.
3. Zijn er uit deze gebieden in West-Vlaanderen reeds aanvragen gedaan bij het schadefonds grondwaterwinning sedert de oprichting ?

Antwoord

1. Volgende grondwaterwinnings zijn afgebakend in de provincie West-Vlaanderen :

Ligging	Datum besluit (Belgische Staatsblad)	oppervlakte
Avelgem (Walmaarde- Kerkhove)	03/12/1991 (25/02/1992)	1106 ha 16 are
Spiere (Winning DIO-11-12)	05/05/1992 (04/07/1992)	41 ha 28 are
Spiere (Winning D13)	02/04/1992 (04/07/1992)	1 ha 71 are
Kooigem (Winning D9)	12/10/1988 (08/12/1988)	3 are
Beernem	18/12/1991 (10/04/1992)	858 ha 95 are

2. Momenteel zijn wat de provincie West-Vlaanderen betreft, geen dossiers lopende met het oog op de afbakening van grondwaterwingebieden en beschermingszones.
3. Uit nazicht is gebleken dat er voor West-Vlaanderen, tijdens de bestaansduur van het Schadefonds geen aanvragen zijn ingediend voor het bekomen van voorschotten.

Vraag nr. 270
van 23 augustus 1994
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

Milieutoezicht door gemeenten – Stand van zaken

Volgens Vlarem 1 betreffende het toezicht op de naleving van de milieuvergunning alsmede het toezicht op de voorwaarden opgelegd voor de bescherming van het oppervlaktewater tegen verontreiniging is het mogelijk en bepaald dat het toezicht kan worden uitgeoefend door de door de gemeente aangewezen agenten van de gemeentepolitie en de technische ambtenaren van de gemeenten, die de vorming en bekwaamheidsbewijzen ter zake bezitten.

Graag verneem ik van de minister welke gemeenten in het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper-Poperinge reeds dergelijk geschoolde ambtenaren en hoeveel ambtenaren of politie onder hun personeel zij tellen voor :

1. het toezicht op de milieuvergunningen klasse 2 en 3
 - technische controles
 - opstellen van proces-verbaal
2. Wat is het statuut van een milieuambtenaar door de gemeente aangesteld ; vast of tijdelijk, statutair of contractueel ; welke zijn de onderrichtingen ter zake ;
3. welke gemeenten laten momenteel vormingsonderricht volgen door hoeveel personeelsleden ;
4. wie oefent het toezicht uit in de gemeenten die nog geen voldoende gevormd personeel in dienst hebben ?

Antwoord

1. Overeenkomstig het artikel 61 van het Vlarem (1) zijn in de arrondissementen Oostende, Veurne, Diksmuide en Ieper tot op heden bekwaamheidsbewijzen afgeleverd aan twee personen van de gemeente Koksijde en aan telkens één persoon van de gemeenten de Panne, Nieuwpoort, Diksmuide, Ieper, Poperinge en Wervik. Deze personen zijn in hun gemeente belast met het toezicht over de inrichtingen van klasse 2 en 3 en voor de uitvoering van technische controles bedoeld in artikel 62 van het Vlarem (1).
2. Bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992 tot wijziging van Vlarem (1) werd in het artikel 58 uitdrukkelijk bepaald dat deze ambtenaren deze opdracht kunnen uitvoeren “ongeacht hun statuut”.
3. Ik beschik over geen informatie over het personeelsbeleid van de gemeenten. Ter zake verwijs ik het lid naar mijn collega bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden.
4. Zonder gemeentelijke ambtenaren die in ‘t bezit zijn van het voorgeschreven bekwaamheidsbewijs ligt de gemeentelijke controlebevoegdheid bij de burgemeester en de officieren van de gemeentelijke politie.

Vraag nr. 271
van 24 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Milieud adviesraad van Wezembeek-Oppem – Geen samenroeping meer

Sedert de Vaste Commissie voor Taaltoezicht op vraag van de minister verduidelijkte dat de milieud adviesraden in de Vlaamse gemeenten met faciliteiten enkel in het Nederlands mogen beraadslagen, wordt in Wezembeek-Oppem de plaatselijke milieud adviesraad niet meer samengeroepen door de burgemeester, die tevens schepen van Leefmilieu is.

Is de minister op de hoogte van dit feit ?

Zijn er andere faciliteitengemeenten waar dit zich voordoet ?

Welke maatregelen neemt de minister ?

Antwoord

Uit het gemeenteraadsverslag van de openbare zitting 17 maart 1994 blijkt dat de milieud adviesraad van de gemeente Wezembeek-Oppem op 15 maart 1994 advies uitgebracht heeft op de gemeentelijke milieubeleidsnota 1994.

1. In het convenant wordt enkel opgelegd dat de gemeentelijke milieuraad advies moet uitbrengen op de jaarlijkse milieubeleidsnota en op het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan. De gemeente kan autonoom beslissen hoe dikwijls de gemeentelijke milieuraad samengeroepen wordt en welke hun bijkomende opdracht is. De gemeente heeft de beslissing

om de gemeentelijke adviesraad voor milieu en natuur niet meer samen te roepen, en derhalve de aangegane overeenkomst te verbreken, niet te mijner kennis gesteld.

2. Officieel ben ik niet op de hoogte dat dergelijke feiten zich voordoen in andere faciliteitengemeenten.
3. Indien de milieuadviesraad inderdaad niet meer samenkomt, kan noch de milieubeleidsnota 1995, noch het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan geadviseerd worden. In dat geval voldoet de gemeente niet meer aan verschillende bepalingen van het gemeentelijk convenant en zullen de toelagen niet uitbetaald worden.

Vraag nr. 273
van 29 augustus 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Bescherming van mariene ecosystemen

Hoofdstuk zeventien van Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dit hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien haar enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dit hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, "capacity building" en internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de versterking van internationale samenwerking en coördinatie, met bijzondere aandacht voor integratie van de betrokken sectoren en instellingen. Eén van de concrete resultaten van deze internationale samenwerking is het Verdrag van Parijs van september 1992 dat het verdrag van Oslo van 1974 en dat van Parijs van 1972 samenvoegt tot één verdrag waarin de uitgangspunten van Agenda 21 zijn opgenomen.

In hoeverre werd door het Vlaamse Gewest reeds een begin gemaakt met de nakoming van de verbintenissen zoals vervat in het verdrag? Welke concrete maatregelen werden reeds genomen?

Antwoord

Het verdrag over de bescherming van het mariene milieu van de Noord-Oost-Atlantische Oceaan van 22 september 1992 actualiseert en vervangt de vroegere verdragen van Parijs en Oslo en treedt in werking na ratificatie door de betrokken landen. In België is de procedure van ratificatie opgestart maar nog niet afgerond. De Vlaamse regering heeft op 21 september 1994 een voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van dit Verdrag goedgekeurd. Na advies van de Raad van State zal dit ontwerp aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd. Ter uitvoering van voormelde verdragen werd in 1990 door de Interministeriële Conferentie

voor Leefmilieu een ad hoc Technische Commissie Noordzee opgericht. Van deze Commissie maken zowel de federale als de gewestelijke overheden deel uit. Zij wordt voorgezeten door de "Bestuurseenheid" Mathematisch Model Noordzee en Schelde-Estuarium, die tevens het secretariaat waarneemt.

Over de werkzaamheden van deze commissie zijn, ter implementatie van voormelde verdragen, jaarverslagen gepubliceerd over het uitgevoerde werk. Gelet op de omvang van deze werkzaamheden en concreet uitgevoerde maatregelen, verwijs ik het lid naar deze jaarverslagen die bij het voormelde secretariaat kunnen bekomen worden.

Vraag nr. 283
van 8 september 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vergunningsplichtige ondernemingen — subsidies

Vergunningsplichtige ondernemingen van klasse 1 of II kunnen genieten van een maximumsteun van 15 percent op de aanvaardbare onroerende investeringen indien ze zich herlokaliseren omwille van dringende milieuredenen, en wel als wordt voldaan aan volgende parameters

- een uitbreiding of wijziging van een bestaande vergunning wordt geweigerd ;
- een nieuwe vergunning wordt geweigerd ;
- een regularisatie wordt geweigerd ;
- een hervergunning zal wellicht worden geweigerd.

Gemeentebesturen worden thans geconfronteerd met bedrijven die reeds elders gronden hebben gekocht, soms zelfs reeds een vergunning hebben bekomen. Om toch van de 15 percent subsidie te kunnen genieten, lokken zij pro forma een weigering uit. Soms nadat zij jaren zonder vergunning hebben geëxploiteerd, en hierdoor heel wat kosten hebben vermeden (illegale afvalafvoer, geen investeringen om normen te halen, belastingen op bedrijfsoppervlakte, vermogen, milieuhellingen, ...). Alhoewel de gemeente reeds weet dat én de aanvraag zal geweigerd worden én het bedrijf reeds geherlokaliseerd is of wordt, moet opnieuw heel de administratieve en dure Vlaamse-procedure worden afgewerkt.

Is de minister van oordeel dat hier sprake is van een vorm van fraude?

Is de minister van oordeel dat de administratie die bevoegd is voor de behandeling van de 15 percent subsidie, de historiek van het bedrijf moet bestuderen om dergelijke misbruiken tegen te gaan?

Dient een aanvraag voor het verkrijgen van deze milieusteun niet te gebeuren vooraleer elders reeds een bouw- of milieuvergunning werd aangevraagd/verkregen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 346
van 23 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Chalets zonder bouwvergunning — Inschrijving in gemeentelijk bevolkingsregister

Er zijn nogal wat kopers of huur-kopers van chalets of niet verplaatsbare caravans waarvoor nooit een bouwvergunning is uitgereikt. Het betreft veelal plaatsen die op het gewestplan als natuurzone staan ingekleurd en die derhalve wettelijk niet permanent bewoonbaar zijn. Nochtans gebeurt dit, ik meen zelfs in toenemende mate.

Anderzijds zijn de “onwettige” permanente bewoners ertoe gehouden zich in te schrijven op het gemeentelijk bevolkingsregister.

Hoe wordt deze juridische tegenspraak opgelost ?

Antwoord

Luidens artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister mag geen enkele inschrijving als hoofdverblijfplaats worden geweigerd omwille van de veiligheid, de gezondheid, het urbanisme of de ruimtelijke ordening.

De inschrijving in een gebouw waar permanente bewoning om één van die redenen niet is toegelaten, is luidens dat artikel evenwel slechts voorlopig ; zij wordt definitief indien de bevoegde gemeentelijke overheid binnen drie maanden na de aanvraag niet de door of krachtens de wet voorziene administratieve of gerechtelijke procedure heeft ingezet, of indien de gerechtelijke of administratieve overheid binnen drie jaar na de inschrijving niet de beslissingen en de maatregelen heeft genomen om aan de betwiste toestand een einde te maken.

De verplichte inschrijving van met name “onwettige” permanente bewoners van chalets of niet verplaatsbare caravans maakt dan ook geen juridische tegenspraak uit, vermits een dergelijke voorlopige inschrijving geenszins de overtreding van de wetgeving inzake ruimtelijke ordening ongedaan maakt en zij de ingeschreven personen niet ontslaat van hun eventuele strafrechtelijke aansprakelijkheid.

Luidens de omzendbrief van mijn federale collega van

Binnenlandse Zaken van 7 oktober 1992 betreffende het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister zijn de gemeentebesturen er toe gehouden de personen die voorlopig ingeschreven zijn er behoorlijk van te verwittigen dat hun inschrijving in de toekomst opnieuw in vraag kan worden gesteld ; daarenboven moeten deze besturen, wanneer een persoon een eigendom verwerft of huurt waarvan permanente bewoning niet is toegelaten, de betrokkene voor iedere aanvraag om inschrijving een verklaring doen ondertekenen volgens welke hij er zijn hoofdverblijfplaats niet mag vestigen.

Vraag nr. 349
van 23 augustus 1994
van mevrouw V. DUA

GIS- Vlaanderen — Digitale versie van de gewestplannen

In het advies van 22 december 1992 van het Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen werd aanbevolen dat op korte termijn een digitale versie van de gewestplannen ter beschikking moet worden gesteld. Volgens de bevoegde administratieve diensten kon dit in één jaar worden gerealiseerd. Op 31 december 1993 was dit nog steeds niet gerealiseerd.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Indien de bedoelde opdracht nog niet werd beëindigd, wat is de reden van de vertraging en wat is de vooropgestelde timing in dit dossier ?
3. Wat is de globale kostprijs van dit project ? Wat is de stand van zaken in verband met de vastleggingen en ordonnancerings in dit dossier ?

Antwoord

1. Op 3 augustus 1994 is een beperkte offerteprocedure uitgeschreven voor aanbesteding van de opdracht voor operationalisering van de digitale gewestplannen. De inschrijvingen moeten worden binnengestuurd ten laatste op 21 september 1994.
2. Het project voor operationalisering van de gewestplannen werd ingediend voor het informaticaplan 1993. Het werd echter in de loop van 1993 ongunstig geadviseerd door de Inspectie van Financiën. Het project werd opnieuw ingediend voor het informaticaplan 1994 en goedgekeurd op 25 juli 1994 door minister Van den Bossche. Gehoopt wordt dat het project nog in de loop van 1994 opgestart zal kunnen worden en beëindigd zal kunnen worden binnen de gestelde termijn van maximum 6 maanden, dus tegen medio 1995. Deze timing is echter nog afhankelijk van het vlotte verloop van de levering en opstelling van een grafisch werkstation in de lokalen van het bestuur Ruimtelijke Ordening, waarop dit project uitgevoerd zou moeten worden.
3. De globale kostprijs van het project bedraagt 4,0 miljoen frank, voorzien op b.a. 12.38.99. Dit bedrag zal worden vastgelegd nadat een definitieve keuze gemaakt is uit de inschrijvingen, die dus ten laatste tegen 21 september 1994 binnengestuurd moeten worden.

Vraag nr. 358
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vlaamse Commissie van Ruimtelijke Ordening — Op-schorting

In het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 330 van 26 juli 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 18 van 16 augustus 1994, blz. 990) deelde hij mee dat de mee dat de Vlaamse regering op 6 juli 1994 had besloten tot de tijdelijke opschorting van het besluit houdende instelling en werking van de Vlaamse Commissie van de Ruimtelijke Ordening.

In het antwoord wordt aangegeven dat in het toekomstige decreet ruimtelijke ordening in een eigen adviescollege op ieder niveau wordt voorzien.

1. Waarom werd bij hoogdringendheid dit punt aan de dagorde van de vergadering van de Vlaamse regering gevoegd? Welke dwingende redenen lagen aan de grondslag?
2. Waarom werd het vroegere besluit slechts tijdelijk ingetrokken en niet definitief? Waarom gebeurt de opschorting tot 1 maart 1995?
3. Leek het niet logischer om Vlacoro zowel qua samenstelling als qua adviesprocedure aan te passen dan zoals de minister nu doet, deze raad tijdelijk op te schorten?
4. Meent de minister niet dat de adviseringstaak van Vlacoro totaal anders is — niet alleen als gevolg van een totaal andere samenstelling — dan de SERV en de MINA-raad? Hoe zal die adviseringstaak vervuld worden?
5. De ruimtelijke ordening in Vlaanderen heeft een grote nood aan beleidsmatige benadering. Vlacoro was juist opgericht om deze beleidsmatige benadering via adviezen te versterken. Hoe en door wie zal deze specifieke beleidsmatige advisering gebeuren?

Antwoord

1. De hoogdringendheid werd ingeroepen gezien drie leden bij aangetekende brief de commissie hadden samengeroepen.
2. De werking is slechts tijdelijk opgeschort omdat tegen 1 maart 1995 duidelijkheid zal verkregen zijn over de adviesraden die opgericht worden in het kader van het globale herwerkte decreet op de ruimtelijke ordening. Dit decreet zal definitieve maatregelen bevatten.
3. Gelet op de besprekingen inzake het globale herwerkte decreet was geen nieuwe tijdelijke en tussentijdse samenstelling en procedure aangewezen.
4. + 5. Deze adviseringstaken zijn op de drie niveaus voorzien in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening. De adviesraden hebben hier een andere samenstelling en opdracht dan de SERV en de MINA-Raad.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 190
van 22 augustus 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Toekenning titel Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen — Gegevens

1. Aan hoeveel personen en/of verenigingen werd, sinds de invoering van het Cultureel Ambassadeurschap van Vlaanderen, de titel van Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen reeds toegekend?
2. Is het mogelijk een lijst van deze personen en/of verenigingen te bekomen?
3. Welk bedrag is aan de toekenning van een dergelijke titel verbonden en welke bedragen werden aldus sinds de invoering ervan toegekend?

Antwoord

Hierbij vindt het lid een gedetailleerd overzicht van de culturele ambassadeurs voor 1993 en 1994. Voor 1993 is de daaraan verbonden toelage vermeld. Voor 1994 zijn de overeenkomsten tussen de Vlaamse regering en de genomineerden nog niet gefinaliseerd, zodat een opgave van de definitief vastgestelde toelage momenteel nog niet mogelijk is.

1993

A.T. De Keersmaecker & Rosas	5.000.000
Daens	5.000.000
De Nieuwe Snaar	1.000.000
VLOS	8.500.000
Eurochor-Vlaanderen 1993	500.000
Festival van Vlaanderen	10.000.000
1 Fiamminghi	15.000.000
1 Fiamminghi a Roma	5.000.000
Int. Filmfestival van Vlaanderen	5.000.000
Int. Kunstenfestival Brussel	18.000.000
Jan Fabre	3.000.000
JINT	2.000.000
Johan Verminnen	1.000.000
Jos Van Immerseel & Anima Eterna	3.000.000
Koninklijk Ballet van Vlaanderen	10.000.000
Mercator 94	3.000.000
Philippe Herreweghe & Collegium	
Vocale	3.000.000
René Jacobs	500.000
Splendours of Flanders	1.000.000
Sportmuseum Vlaanderen	5.000.000
Stichting Frankfurter Buchmesse 1993	5.000.000
Stichting Ons Erfdeel	3.500.000
Stichting voor Kunstpromotie	5.000.000
Tentoonstelling Henri Van de Velde	2.000.000
The Radio's	1.000.000
Van Eyck-Breughel-Rubens	3.000.000
Vlaamse Miniaturisten	2.000.000
Vlaamse Polyfonisten	4.000.000
Vlaamse Primitieven	5.000.000
Vlaams Theater Instituut	1.500.000
Vlaanderen Vakantieland	15.000.000
Wim Vandekeybus & Ultima Vez	5.000.000
0. Landuyt	3.500.000

1994

Muziek

De Vlaamse barokensembles

Philippe Herreweghe & Collegium Vocale
 Jos Van Immerseel & Anima Eterna

De Vlaamse polyfonie

Alamire, muziekuitgeverij
 Davidsfonds, De Vlaamse Polyfonie
 Erik Van Nevel & Currende

De orkesten

BRTN Filharmonisch Orkest & BRTN Koor
 Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen

1 Fiamminghi

De Vlaamse Opera

Festival van Vlaanderen

Schola Cantorum Cantate Domino

Brassband Willebroek

Kempisch Jeugdfanfare-orkest

Dirk Brossé

De hedendaagse lichte muziek

De Nieuwe Snaar
 Johan Verminnen
 The Radios

Podium en Dans

De hedendaagse dans

Anne Teresa De Keersmaeker & Rosas
 Jan Fabre & Troubleyn
 Wim Vandekeybus & Ultima Vez

Koninklijk Ballet van Vlaanderen

Teater Taptoe

Tine Ruyschaert

Beeldende kunsten

Artefactum, tijdschrift

Vit Gentils — Œuvrekatalogus

Tentoonstellingen

Begin De Begijne
 Hooglied
 Fiamminghi à Roma

Vlaamse Miniaturisten

Hans Memling, vijf eeuwen werkelijkheid en fictie

Meesterwerken van de Gothische Beeldhouwkunst

Emiel Veranneman, 50 jaar meubelcreaties

Film

Internationaal Filmgebeuren van Vlaanderen

Taxandria

Volkskunst

Europeade voor Europese Volkscultuur

Jeugd

JINT

Toerisme

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme

Diverse

Stichting Ons Erfdeel

Mercator 94

Vraag nr. 191

van 23 augustus 1994

van de heer J. DE BREMAEKER

Nationale Loterij en Lotto — Verdeling gelden voor 1994

Kan de minister mij meedelen of er al plannen zijn in verband met de verdeling van de gelden van de Nationale Loterij en Lotto voor 1994 met betrekking tot dat deel dat in zijn departement wordt verdeeld ?

Antwoord

Ik ontving nog maar één zeer onvolledige lijst met aanvragen vanwege deze instelling. Ik hoop een tweede meer volledige lijst te mogen ontvangen in de loop van de maand september.

In 1993 bracht ik een eerste reeks adviezen uit op 5 oktober.

Vraag nr. 192

van 23 augustus 1994

van de heer J. DE BREMAEKER

Nationale Loterij en Lotto — Verdeling gelden voor 1993

Kan de minister mij in detail meedelen op welke wijze de gelden voortkomend van Nationale Loterij en Lotto werden verdeeld voor het jaar 1993 in zijn departement ?

Antwoord

Ik verwijs naar het verslag namens de commissie voor Cultuur uitgebracht door de heer P. Hostekint, over de bespreking van de ontwerpbegroting 1994. In bijlage II van dit verslag (Stuk 15 (1992-1993) - Nr. 11-C) zijn mijn adviezen aan de Nationale Loterij gedetailleerd opgenomen. Zij hebben betrekking op een totaal subsidiebedrag van 246.975.000 frank. Nadien heb ik nog advies uitgebracht over de verdeling van een bedrag van 25.097.270 frank, en dit op basis van bijkomende gegevens van de Nationale Loterij die mij pas eind 1993/begin 1994 bereikten maar die nog betrekking hadden op 1993.

Mijn adviezen betroffen :

Podiumkunsten

— De Zwarte Komedie	500.000
— Arca	2.000.000
— Nieuwpoorttheater	1.250.000
— De Korre	1.250.000
— Kunsthuis voor Kinderen	300.000

Sociaal-cultureel werk

Archief-, documentatie- en onderzoekscentrum van het Liberalisme	250.000
Kindervreugd	500.000
Rosa	250.000
CJP	750.000
Masereelfonds	250.000
Stichting Vlaamse Gids	600.000

Muziek en Dans

— Beethoven Academie	7.000.000
— ANZ	250.000
— Vlaams Kamerorkest	1.000.000
— Rosas	1.000.000

Diverse kunsten

— Poëziecentrum Gent	500.000
— Behoud de Begeerte	500.000
— Het Muziek Lod	750.000

Film

— Vlaams Centrum Kinder- en Jeugdfilm	100.000
— Europees Jeugdfilmfestival	500.000

Musea

— Provinciaal Museum Moderne Kunst Oostende	1.250.000
— Vrienden Etnografisch Museum Antwerpen	1.000.000
— Speelgoedmuseum Mechelen	1.000.000
— Provinciale Commissie Kunstambachten Limburg	1.000.000
— Kunststichting Kanaal Kortrijk	300.000

Vlaamse Aanwezigheid in Brussel

— Ancienne Belgique	1.000.000
— Brussels Operette theater	47.270

Om een volledig overzicht te hebben over 1993 moeten deze adviezen worden gevoegd bij de gegevens vermeld in het bovengenoemd verslag van de commissie voor Cultuur.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 169
van 22 augustus 1994
van de heer J. EEMAN

Afwezigheid wegens ziekte in het onderwijs — Controle

Sedert enkele maanden wordt de controle op de afwezigheden van de personeelsleden uitgevoerd door een privé-firma.

In dit verband vernam ik graag :

1. het aantal controles dat uitgevoerd werd tot 30 juni 1994 ;
2. het aantal beslissingen waarbij het gecontroleerde personeelslid onmiddellijk het werk moest hervatten ;
3. de kostprijs van de onder 1. vermelde controles.

Antwoord

1. Tussen 1 januari 1994 en 15 juni 1994 werden 7.165 controles uitgevoerd door de firma PLUS-MC.

2. Op de 7.165 controles hebben de controle-artsen 575 vervroegde volledige hervattingen bedongen en in 656 gevallen een vervroegde werkhervatting aan 50 percent gerealiseerd.
3. De firma PLUS-MC werkt met een forfaitaire prijs van 1.000 BF per dossier.

Vraag nr. 170
van 23 augustus 1994
van mevrouw V. DUA

GIS-Vlaanderen — Geografische referentiebestanden

In het advies van 31 december 1993 van het Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen met betrekking tot de geografische referentiebestanden voor GIS-Vlaanderen wordt beklemtoond dat de Vlaamse overheid dringend de juridische aspecten van aankoop of overeenkomst voor het gebruik van geografische informatie ten behoeve van haar beleid op een grondige manier moet laten onderzoeken en dit zeker op het vlak van auteursrechten, gebruiksrechten en follow-up op lange termijn. Ook tijdens de hoorzitting van de commissie Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken van 30 november 1993 kwam dit aspect uitgebreid aan bod. Het is duidelijk dat deze materie op punt moet worden gesteld vooraleer een GIS-Vlaanderen operationeel kan worden gemaakt.

1. Wat is de huidige stand van zaken in verband met de uitwerking van deze juridische aspecten ?
2. In hoeverre zal het nodig zijn deze materie decretaal te regelen en welke concrete initiatieven zijn er momenteel in voorbereiding ?

Antwoord

1. De complexe problematiek betreffende de auteurs- en gebruiksrechten wordt onderzocht, naar aanleiding van de geplande aankoop van een voorlopig referentiebestand voor het middenschalig kaartniveau.
2. Eén van de eerste taken van het ondersteunend centrum zal eruit bestaan om deze aangelegenheid verder te onderzoeken en om na te gaan in hoeverre het nodig is deze materie decretaal te regelen.

Vraag nr. 171
van 23 augustus 1994
van mevrouw V. DUA

GIS-Vlaanderen — Technisch Centrum

In het advies van 31 januari 1994 van het Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen met betrekking tot het Technisch Centrum voor GIS-Vlaanderen worden een aantal aanbevelingen geformuleerd met betrekking tot de opdrachten, de uitbouw en de werking van een dergelijk Technisch Centrum.

De Vlaamse regering besliste op 25 mei 1994 tot de oprichting van een Ondersteunend Centrum, in navolging van de aanbevelingen van het Wetenschappelijk Comité.

Door het Comité werd geopteerd voor de aanhechting van dit centrum bij een “tussenmaatschappij” buiten de structuur van de Vlaamse administratie, omdat de administratie niet voldoet aan de rol en de taakomschrijving bepaald voor dit centrum.

Het is duidelijk dat de oprichting van dit Centrum zo vlug mogelijk moet gebeuren, vermits dit een voorafgaande voorwaarde is voor de operationalisatie van een GIS-Vlaanderen.

Volgens het Wetenschappelijk Comité beschikt alleen de VLM over een beperkte decretale bevoegdheid ter zake en is deze maatschappij ook het best uitgerust voor en voorbereid op deze taak.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de oprichting van dit Centrum ?
2. Aan welke instantie zal dit Technisch Centrum worden toegevoegd ?
3. Werden er reeds concrete initiatieven genomen om de uitbouw van dit Centrum op korte termijn mogelijk te maken ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft op 25 mei 1994 principieel beslist een Ondersteunend Centrum op te richten, met een aantal welomschreven taken inzake de coördinatie en de ondersteuning van het GIS-Vlaanderen. Momenteel worden de oprichtingsmodaliteiten van het Centrum onderzocht op het vlak van personeelsbezetting, infrastructuur, situering, bevoegdheid en budgettaire mogelijkheden.
2. Er is nog geen definitieve beslissing genomen wat de situering van het Ondersteunend Centrum binnen het geheel van de Vlaamse overheidsinstanties betreft.
- 3 Een concreet voorstel dat in ruime mate rekening houdt met de expertise van de VLM wordt thans besproken in een interkabinettenwerkgroep. Het zal binnen afzienbare tijd ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 172
van 23 augustus 1994
van mevrouw V. DUA

GIS- Vlaanderen – Geografische reservebestanden

In het advies van 31 december 1994 van het Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen met betrekking tot de geografische referentiebestanden, wordt aanbevolen dat enerzijds zo snel mogelijk een bestaand maar voorlopig referentiebestand ter beschikking moet worden gesteld en dat anderzijds gestart moet worden met de aanmaak van een definitief referentiebestand met een voldoende geometrische nauwkeurigheid en met een topologie die een gemakkelijke koppeling met thematische bestanden van de gebruikers moet toelaten.

In dit verband werd door de minister beslist contacten te leggen met het Nationaal Geografisch Instituut ten einde afspraken te maken i.v.m. het opmaken van een

referentiekader om tot een keuze te komen inzake een skeletkaart op het middenschalig niveau.

1. In hoeverre werden er reeds beslissingen genomen of voorstellen geformuleerd inzake de aankoop van een voorlopig referentiebestand ? Binnen welke grootte-orde kan de prijs voor de aankoop van een dergelijk voorlopig referentiebestand worden gesitueerd ?
2. Werd er reeds contact opgenomen met het NGI inzake de aanmaak van het definitief referentiebestand en wat zijn de resultaten van dit overleg ?
3. Binnen welke grootte-orde kan de prijs voor de aanmaak van een dergelijk definitief referentiebestand worden gesitueerd ? Is er reeds enige duidelijkheid over wie belast zal worden met de uitvoering van deze opdracht of heeft de minister daaromtrent reeds een aantal voorlopige voorstellen geformuleerd ?

Antwoord

1. Cruciaal in het GIS-Vlaanderen is de oprichting van het Ondersteunend Centrum. Ondertussen wordt in overleg met de VLM, een bestek voorbereid in verband met de aankoop van een bestaand voorlopig referentiebestand voor het middenschalig kaartniveau. Wat de raming betreft werd een prijs door het Wetenschappelijk Comité vooropgesteld variërend tussen de 3 en 25 miljoen BF, afhankelijk van het aantal gebruikerslicenties.
2. Er werden nog geen besprekingen gevoerd met het NGI voor de aanmaak van het definitief referentiebestand. Bij het NGI werden wel al enkele bestanden gevraagd en verkregen. De VLM heeft een aantal testen uitgevoerd met deze bestanden, digitale orthofoto's en mogelijk een referentiebestand. Hieruit blijkt dat een doorschuifscenario waarbij wordt gestart met een voorlopig referentiebestand en geleidelijk aan wordt overgegaan naar een nauwkeuriger bestand (b.v. NGI) zonder al te veel problemen kan werken.
3. Er is nog geen beslissing genomen over wie belast zal worden met de uitvoering van de aanmaak van het definitief referentiebestand. Ook is het op dit ogenblik voorbarig om een prijsraming op te geven.

Vraag nr. 173
van 23 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig lager onderwijs in faciliteitengemeenten – Gegevens

De mogelijkheid tot het inrichten van Franstalig onderwijs in Vlaamse faciliteitengemeenten werd destijds beperkt tot het lager onderwijs om zodoende de doorstroming naar het Nederlandstalig middelbaar onderwijs te stimuleren.

Beschikt de minister over gegevens omtrent het aantal kinderen uit de faciliteitengemeenten die lager onderwijs volgden in de Franstalige onderwijsinrichtingen van de bedoelde gemeenten en die naar het Nederlandstalig middelbaar onderwijs overschakelden ?

Antwoord

Mijn administratie beschikt over geen gegevens omtrent het aantal kinderen uit de faciliteitengemeenten die lager onderwijs volgden in de Franstalige onderwijsinrichtingen en naar het Nederlandstalig secundair onderwijs overschakelden.

**Vraag nr. 175
van 1 september 1994
van de heer R. LANDUYT**

Staat van afwezigheden — Interpretatie

Uit het antwoord van collega Standaert betreffende het opnemen van een "staat van afwezigheden" in de criteria voor mutatie en/of benoeming door een aantal lokale raden meen ik te mogen afleiden dat de minister van Onderwijs het opnemen van verlofdagen als een vorm van gebrek aan verantwoordelijkheid beschouwt.

Mag ik aan de minister vragen of deze interpretatie correct is in volgende gevallen :

- omstandigheidsverlof bij sterfgeval ;
- omstandigheidsverlof bij geboorte van een kind ;
- omstandigheidsverlof bij huwelijk van een kind.

A contrario neem ik aan dat voor de minister volgende personeelsleden blijk geven van een sterk verantwoordelijkheidsgevoel :

- een personeelslid dat zwaar verkouden is en toch naar school komt met het risico de leerlingen te besmetten om zijn kansen op benoeming gaaf te houden ;
- een personeelslid dat de aanvang van het zwangerschapsverlof tegen medisch advies in uitstelt tot de vakantie om toch maar geen punten te verliezen met het oog op de benoeming.

Mag ik ook voor deze beide gevallen vragen of mijn conclusie een juiste weergave is van het inzicht van de minister ter zake ?

Antwoord

Ik wens vooral te beklemtonen dat het gebruik van dit criterium slechts één van de vele criteria is die de lokale bestuursorganen hanteren bij de verschillende personeelsbewegingen.

Dit ene criterium is dan ook niet bepalend bij het voorstellen van kandidaten met het oog op mutatietoewijzing en vaste benoemingen.

Bovendien is de tendens om dit criterium te hanteren, die in het verleden vooral aan bod kwam in de provincie West-Vlaanderen, sterk dalend.

Tevens deel ik mee dat de ARGO-administratie toeziet op welke wijze dit criterium wordt gewaardeerd ten opzichte van al de betrokken personeelsleden. Aan de hand van de toetsing van de kandidaten en de gegeven motivatie op dit criterium en de voorafgaandelijk vastgestelde werkwijze kan zij inhoudelijk zeer goed de wijze van honoreren nagaan waarbij tevens nauwlet-

tend wordt toegekeken dat vrouwelijke en mannelijke kandidaten op een correcte en objectieve wijze worden getoetst zodanig dat er geen discriminatie ontstaat tussen beide geslachten gelet op artikel 121 3 van de wet van 4 augustus 1978, tot economische heroriëntering (gelijkheid man-vrouw) ; zwangerschapsverloven, militaire diensten e.d. mogen niet in aanmerking worden genomen evenmin als verloven die zeer specifiek en uitzonderlijk zijn van aard.

Gelet op wat voorafgaat meen ik dan ook dat de vraagstelling op dit ogenblik nog weinig relevant is.

L. DETIEGE**VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 44
van 22 augustus 1994
van de heer M. OLIVIER**

VDAB - Overgangsmatregelen van bemiddelaar naar consulent

Bij de bemiddelaars van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) is een zekere ongerustheid ontstaan naar aanleiding van het bericht dat bemiddelaars bij de VDAB, niveau 2, voortaan een overgangsexamen moeten afleggen om tot consulent, niveau 2+, te kunnen worden benoemd. Dit examen zou eind 1994 door het Vast Wervingssecretariaat worden georganiseerd.

In het onderhandelingscomité van de nationale, de gemeenschaps- en de gewestelijke overheidsdiensten van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken werd nochtans beslist dat voor ambtenaren van niveau 2, waaronder de bemiddelaars bij de VDAB, bij overgang naar niveau 2+, waartoe de consulenten behoren, geen enkele bijzondere bijkomende proef vereist is.

Voorts is het zo dat vele van deze bemiddelaars een A2-diploma hebben en daardoor niet zouden kunnen deelnemen aan het examen voor consulent aangezien dit op A1-niveau wordt georganiseerd. Aan deze bemiddelaars met een jarenlange ervaring zou dus de mogelijkheid worden ontnomen om nog consulent bij de VDAB te worden.

1. Zullen de bemiddelaars bij de VDAB voortaan een examen moeten afleggen om consulent te worden ?
2. Zo ja, is dit geen discriminatie van deze bemiddelaars ten opzichte van de ambtenaren van de Vlaamse ministeries die zonder examen kunnen overgaan van niveau 2 naar niveau 2+ ?
3. Waarom wordt voor ervaren bemiddelaars een examen ingesteld als zij consulent willen worden rekening houdend met het feit dat de taak van bemiddelaar en consulent bij de VDAB erg gelijklopend is ?

Antwoord

Op dit ogenblik is artikel 15 van het besluit van de

Vlaamse regering houdende het reglement van het statutaire personeel van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding van 23 februari 1994 het enige wettelijke kader. Artikel 15 stipuleert dat om de graad van (eerste) consultant te behalen het slagen voor een examen vereist is.

De VDAB poogt voor haar bemiddelaars een maximale loopbaanontwikkeling uit te werken en neemt hier toe verschillende parallelle initiatieven. Zo worden in het nieuwe personeelsstatuut de bemiddelaars en eerste bemiddelaars ambtshalve ingeschaald in niveau B (= niveau 2+).

Omdat momenteel niet met absolute zekerheid gesteld kan worden dat het nieuwe statuut gerealiseerd zal worden vóór 31 december 1994 dient de mogelijkheid om het niveau 2+ te realiseren via een examen open te blijven. De personeelsleden van de VDAB worden dan ook verzocht zich voor het, voorlopig uitgestelde, examen in te schrijven.

**Vraag nr. 45
van 22 augustus 1994
van de heer M. OLIVIER**

Laaggeschoolden - Kansen op de arbeidsmarkt

Uit de KB-berichten waarbij een vergelijking tussen België en het buitenland inzake onderwijs werd gemaakt, blijkt dat ons onderwijs een te grote groep jonge mensen aflevert met een relatief laag vormingsniveau.

In ons hoger onderwijs speelt de werking van de arbeidsmarkt sterker dan in andere industrielanden. Voor laaggeschoolden in ons land zijn de kansen op de arbeidsmarkt dan ook eerder gering. Dit is ondermeer te wijten aan de zware loonkost voor deze laaggeschoolden.

1. Welke is de opleidingsgraad van de ingeschreven werkzoekenden in Vlaanderen en hoe groot is de groep van de laaggeschoolden ten aanzien van het totaal aantal werklozen ?
2. Welke tewerkstellingsprogramma's werden in Vlaanderen opgezet om laaggeschoolde jongeren aan werk te helpen en hoeveel jongeren worden hiermee bereikt ?
3. Worden er in Vlaanderen nog andere fiscale of sociale voordelen toegekend om de tewerkstelling van laaggeschoolden te bevorderen ?

Antwoord

1. a. De indeling van de ingeschreven werkzoekenden in Vlaanderen volgens hun opleidingsgraad ziet er als volgt uit :

	Juni 1994	Juni 1993
L.O.	86.859	82.407
getuigschrift LSO	15.442	14.143
LST	10.738	9.506
LSB	35.531	32.024
Subtotaal LS	61.711	55.673
getuigschrift HSO	13.232	11.635
HST	22.957	20.010
HSB/aanvullend	24.785	21.263
Subtotaal HS	60.974	52.908
HO 1ste graad/KT	13.521	11.764
HO 2de graad/KT	1.425	1.245
HO 3de graad/LT	2.499	2.031
Subtotaal HOB	17.445	15.040
universitair	5.161	4.302
middenstandsopleiding	6.449	5.715
andere	11.920	11.111
Totaal	250.519	227.156

- b. De groep van de laaggeschoolden ten aanzien van het totaal aantal werklozen bedraagt procentueel :

	Juni 1994	Juni 1993
LO	34,7 %	36,3 %
LS	24,6 %	24,5 %
Totaal laaggeschoolden	59,3 %	60,8 %

2. a. In Vlaanderen werden de volgende tewerkstellingsprogramma's opgezet om onder meer laaggeschoolde jongeren aan werk te helpen :
 1. Derde arbeidscircuit (KB nr. 25 van 24 maart 1982)

Eén van de doelstellingen van het DAC-stelsel was om structureel werklozen met beperkte kansen op de arbeidsmarkt terug in te schakelen in het arbeidsproces. Bovendien moet het gaan om werkzaamheden van permanente aard, in de niet-commerciële sector, die van sociaal of openbaar nut of van cultureel belang zijn, die geen winst beogen en die voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders noch door de privé-sector, noch door de overheid voldaan had kunnen worden.

Op dit ogenblik worden nieuwe DAC-projec-

ten niet meer goedgekeurd (met uitzondering van de zogenaamde projecten bij meervoudige geboortes).

Teneinde de noodzakelijke vervangingen binnen de bestaande projecten, waarvan een groot deel specifiek gericht zijn op kansarme doelgroepen, vlugger te kunnen invullen, werden de aanwervingsvoorwaarden gewijzigd.

Enerzijds werd de minimumduur van twee jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos (UVW) verminderd tot één jaar (naar analogie met de andere Vlaamse werkgelegenheidsprogramma's); anderzijds komen nu alle bestaansminimumtrekkers alsook de UVW's die geschorst zijn wegens langdurige werkloosheid, in aanmerking.

De DAC'ers zijn hoofdzakelijk laaggeschoolden, een kleine minderheid heeft een hogere kwalificatie. De DAC-werknemers worden tewerkgesteld met een contract van onbepaalde duur, vol- of halftijds.

2. Stelsel van gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen (KB nr. 474 van 28 oktober 1986) en veralgemeend stelsel van gesubsidieerde contractuelen (Programawet van 30 december 1988).

Bij KB nr. 474 van 28 oktober 1986 werden de stelsels van het BTK, het DAC en de tewerkgestelde werklozen vervangen door het stelsel van gesubsidieerde contractuelen. De GECO's mogen enkel werkzaamheden verrichten in de niet-commerciële sector die terzelfdertijd van sociaal of openbaar nut of van cultureel belang zijn, die geen winst beogen en die voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders niet voldaan had kunnen worden.

De GECO's worden aangeworven met een arbeidsovereenkomst van bepaalde of onbepaalde duur, vol- of deeltijds. De nieuwe besluiten van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 (BS 23 december 1993) stemmen de GECO-stelsels, nog meer dan in het verleden, af op de problematiek enerzijds van de stijgende langdurige werkloosheid, meer bepaald bij jongeren, en anderzijds van de integratie van de risicogroepen op de arbeidsmarkt, in aansluiting op de besluiten van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993.

Volgende specifieke doelstellingen worden vooropgesteld :

- bestrijden van jeugdwerkloosheid (jeugdwerkgarantieplan) ;
- veralgemenen van het doorstromings- en rotatieprincipe ;
- versoepelen van de toegang tot het GECO-stelsel voor bepaalde doelgroepen ;

- een evenredige participatie van specifieke doelgroepen (vrouwen, migranten, personen met een handicap) wordt nagestreefd.

Door de verruiming van de definitie van risicogroepen kan nu ook, naast de vroegere categorieën van de langdurig werklozen en bestaansminimumtrekkers, de categorie van de niet-werkende werkzoekenden terecht, namelijk diegenen die minimum één jaar ingeschreven zijn bij de VDAB en die maximaal hoger secundair onderwijs genoten hebben. De minister kan deze studievoorwaarden beperken of verruimen in functie van de noodwendigheden van de arbeidsmarkt. Het grootste deel van de werknemers in deze tewerkstellingsprogramma's zijn on- en laaggeschoolden.

3 Weer-werkactie

De on- en laaggeschooldheid geldt in de eerste plaats voor de Weer-Werkprojecten, zowel bij de provinciale en plaatselijke besturen als bij het veralgemeend stelsel. Om langdurig werklozen individueel te begeleiden naar werk, werd de dienstverlening van de VDAB sedert 1989 immers uitgebreid met de Weer-Werkactie, een specifieke doelgerichte actie binnen het GECO-stelsel. De nieuwe besluiten van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 verzekeren een voortzetting van de Weer-Werkactie, die beleidsprioriteit krijgt ten opzichte van de aanvragen voor gewone GECO-projecten.

Intensieve individuele begeleiding staat hier centraal. Eventueel kan een beroepsopleiding en/of een baan in het gescostatuuat een eerste schakel zijn in de herintegratie in de arbeidsmarkt.

Het is de bedoeling de Weer-Werkcliënten via een arbeidsovereenkomst van één jaar in te schakelen in een Weer-Werk-GECO-project, zodat ze met deze werkervaring gemakkelijker een job kunnen vinden in het normaal economisch circuit.

Dit programma is bedoeld voor de risicogroepen op de arbeidsmarkt, inzonderheid langdurig werklozen, bestaansminimumtrekkers en niet-werkende werkzoekenden, die minstens één jaar als werkzoekende ingeschreven zijn bij de VDAB en maximaal hoger secundair onderwijs gevolgd hebben.

In de praktijk wordt nog enkel goedkeuring verleend aan deze specifieke Weer-Werk-GECO-projecten of begeleide werkervaringsprojecten.

Naast deze begeleide werkervaringsprojecten blijft de mogelijkheid bestaan om GECO's aan te werven in opleidingsprojecten, met als doel laaggeschoolde en langdurig werklozen de mogelijkheid te bieden een aangepaste opleiding te volgen en hen meer kansen op de arbeidsmarkt te bieden. De opleidingen functioneren als rechtstreekse of onrechtstreekse schakel naar tewerkstelling en/of verdere opleiding.

4. Jeugdwerkgarantieplan

Op de werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993 beslisten de Vlaamse regering en de sociale partners de jeugdwerkloosheid aan te pakken via een specifiek plan. Dit Vlaams banenplan voor jongeren bestaat uit 3 onderdelen. Naast een onderdeel met betrekking tot opleiding en vorming (onderwijsfase) en een onderdeel met betrekking tot arbeidsbemiddeling (begeleidingsfase) is er een onderdeel dat directe tewerkstelling beoogt en de benaming „jeugdwerkgarantieplan” meekreeg. Het richt zich tot de meest kansarme en moeilijk plaatsbare jongeren op de arbeidsmarkt, namelijk tot laaggeschoolde (diploma van ten hoogste hoger secundair onderwijs) jongeren (jonger dan 25 jaar) die langer dan 2 jaar werkloos zijn (jaarlijks \pm 4.000). Aan deze doelgroep wordt de kans geboden om een jaar lang werkervaring op te doen om nadien sterker te staan in de zoektocht naar een vaste baan. Binnen dit plan krijgen deze langdurig werklozen en laaggeschoolde jongeren een contract voor 12 maanden als gesubsidieerde contractuelen in de publieke of door de overheid gesubsidieerde sector, of in de private socio-non-profit sector. Het gaat dus niet om een finaliteitstewerkstelling : de doorstroming naar het normale economische circuit blijft de hoofdbekommernis van de doelgroep.

Dit nieuw tewerkstellingsprogramma ten behoeve van deze jongeren werd in de nieuwe GECO-besluiten van 27 oktober 1993 ingeschreven ; de projecten binnen dit plan zullen lopen tijdens de periode 1994-1995. Actueel is de fase van goedkeuring voor projecten doorlopen zodat nu prioritair gewerkt wordt aan de toeleiding van de doelgroep ten einde het vooropgesteld aantal jongeren daadwerkelijk een kans te bieden.

5. De sector van de sociale economie groepeert een aantal activiteiten (groenonderhoud, milieubeheer, buurtrenovatie, . . .) die niet door de marktsector worden uitgevoerd maar die vanwege hun maatschappelijk nut, hun arbeidsintensief karakter en hun tewerkstellingsperspectieven voor laaggeschoolden kunnen genieten van overheidssteun. In de loop van 1994 werden sociale economieprojecten of invoegbedrijven, waarbij maatschappelijke winst primeert op zuiver economische winst, op experimentele basis opgestart.

In deze bedrijven wordt een finaliteitstewerkstelling van de groep moeilijk bemiddelbare werklozen beoogd. De doelgroep bestaat uit laaggeschoolde (maximaal hoger secundair onderwijs) en langdurig (minstens één jaar werkzoekend of bestaansminimumgerechtigd) werklozen (jonger dan 46 jaar en 10e maand UVW aanvattend) van wie blijkt dat zij helemaal geen kansen hebben om door te stromen naar het abnormale economische circuit. Voor deze doelgroep zal begeleiding dan ook steeds noodzakelijk zijn.

Wegens hun bijzondere sociale opdracht kunnen deze sociale economiebedrijven bij de start geen normaal economische rendement halen ; zij moeten daarom gedurende de opstartfase worden ondersteund.

Op termijn moeten de betrokken bedrijven ernaar streven zo snel mogelijk rendabel te worden (financiële en economische onafhankelijkheid) en zich „in te voegen” in het gewone, niet gesubsidieerde economische verkeer (reguliere arbeidscircuit).

6 Sociale werkplaatsen

Deze projecten situeren zich nu nog in het GECO-stelsel (begeleide werkervaringsprojecten). Er werd echter vastgesteld dat een groep werkzoekenden zeer moeilijk tot onbemiddelbaar is en geen of weinig kansen heeft inzake doorstroming naar het normale arbeidscircuit.

Voor deze niet-inschakelbare werklozen wordt een beleidskader uitgewerkt voor sociale werkplaatsen, binnen een globaal beschut tewerkstellingsbeleid, in tegenstelling tot de begeleide werkervaringsprojecten.

Deze projecten zijn actief in de profit-sector en ontwikkelen noodzakelijk economische activiteiten die niet door de bedrijven in het normale arbeidscircuit verzekerd worden. Terwijl de invoegbedrijven gesubsidieerd worden tot ze zelfbedruipend zijn, zouden de sociale werkplaatsen een permanente subsidiëring krijgen.

- b. Het aantal laaggeschoolde (niveau 3 en niveau 4) jongeren (tot en met de leeftijd van 25 jaar) die momenteel (augustus 1994) in de operationele tewerkstellingsprogramma's tewerkgesteld zijn, bedraagt :
- DAC : 257 full-time equivalenten
 - GECO's (klassieke + Weer-Werkstelsel) : 529,5 full-time equivalenten
 - GECO's (jeugdwerkgarantieplan) : 45 full-time equivalenten

3. Naast de onder deel 2 beschreven **tewerkstellingsprogramma's** worden er in Vlaanderen geen andere 'fiscale of sociale voordelen toegekend om de tewerkstelling van laaggeschoolden te bevorderen.

Op federaal niveau daarentegen gelden nog wel talrijke maatregelen ter bevordering van de tewerkstelling van laaggeschoolden.

Ten slotte doe ik opmerken dat er in Vlaanderen op het niveau van bedrijven ook een maatregel met betrekking tot de individuele opleiding van laaggeschoolden bestaat ; het betreft hier echter een tussenkomst in de opleidingskosten en geen loonkostsubsidie.

Op de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie werd op het vlak van opleiding en vorming immers gepleit om onder meer een sectoriële (structurele **samenwerkingsvormen** tussen de VDAB en sectoren) en

bedrijfsgericht (met bijzondere aandacht voor KMO's) van het opleidingsaanbod.

Tegemoetkomingen in de opleidingskost vanwege de VDAB worden afhankelijk gemaakt van de opstelling van een bedrijfsbegeleidingsplan. Bepaalde opleidingsprojecten zijn daarbij specifiek gericht op laaggeschoolde en jonge werklozen.

Het systeem van de individuele beroepsopleiding (IBO) is een erg eenvoudig en soepel systeem met weinig administratieve formaliteiten. De individuele opleidingen zijn „on the job”-trainingen voor werklozen in een bedrijf waarbij de opleidingskosten voor de werkgever sterk gereduceerd worden.

Tijdens de opleiding ontvangt de cursist voort de werkloosheidsuitkering. De werkgever betaalt een bijkomende premie. Er moeten geen RSZ-bijdragen betaald worden.

Er wordt een opleidingsprogramma en een duur afgesproken tussen de VDAB en de werkgever (min. 1 maand — max. 6 maanden). De opleiding moet voltijds verlopen. De werkgever verbindt zich ertoe de cursist na de opleiding in dienst te nemen voor onbepaalde duur.

Vraag nr. 46
van 22 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Convenantenbeleid van lokale besturen — Initiatieven

Voor bijkomende ondersteuning en wetenschappelijk onderzoek, ten einde tot een efficiënt en doelmatig kansenbeleid te komen, werd in de begroting 1994 een niet-gesplitst krediet van 20,4 miljoen frank ingeschreven.

Tevens worden extra-impuls gegeven voor vernieuwend en structureel kansenbeleid in lokale besturen. Via een convenantenbeleid worden de lokale besturen daartoe een aantal instrumenten aangereikt. Ook de participatie van de doelgroep wordt verhoogd.

1. Voor hoeveel en voor welke initiatieven werd tot op heden het genoemde budget voor bijkomende ondersteuning en wetenschappelijk onderzoek aangewend ?
2. Op welke wijze wordt de participatie van de doelgroepen in het kansenbeleid verhoogd ?
3. Welke organisaties die als spreekbuis dienen voor de meest achtergestelden worden ondersteund in het kader van het convenantenbeleid ? Voor welk bedrag ?

Antwoord

1. Logistieke en wetenschappelijke ondersteuning van het kansenbeleid

Tot op heden heb ik voor 1994 nog geen beslissing genomen welke initiatieven een budget krijgen aangeboden met betrekking tot bijkomende ondersteuning of wetenschappelijk onderzoek. Wel kan ik ter

informatie opgeven welke initiatieven er in 1993 werden ondersteund.

Het krediet van 1993 werd als volgt verdeeld :

1. Beleidsvoorbereidend onderzoek Basisschakels	1.302.000 BF
2. Evaluatieonderzoek VFIK i.s.m. Konink Boudewijnstichting	3.000.000 BF
3. Jaarboek Kansarmoede	2.000.000 BF
4. Methodiekonderzoek Jeugdwerzijns- werk	1.550.000 BF
5. Begeleider VFIA-projecten CBW Antwerpen (tot einde 93)	1.219.165 BF
6. Begeleider VFIA-projecten POG Limburg (tot einde 93)	952.519 BF
7. Vlaams Kansencongres (september 1993)	700.000 BF
8. Europees Congres Armoede (december 1993)	1.500.000 BF
9. Video Kanseneleid	502.223 BF
10. Ondersteuning van Straathoekwerk	3.100.000 BF
11. Ondersteuning van de doelgroep- organisaties	4.174.000 BF

De meeste van deze overeenkomsten lopen tot het najaar van 1994.

2. Participatie van de doelgroepen

Extra stimulansen tot het bevorderen van de participatie van de kansarme doelgroepen werden gegeven door de hierboven genoemde overeenkomst met de doelgroeporganisaties, door de uitgaven (binnenkort i.s.m. VIBOSO) van een Werkbroek Participatie en door de geplande overeenkomst met de RISO's.

In het kader van het Evaluatieonderzoek VFIK (KBS) is ook een luik Consumptieve en gebruikersparticipatie van Kansarmen onder leiding van M. Bouverne-De Bie lopende (aansluitend bij een breder onderzoek in VFIK-Gent).

3. Volgende organisaties, die als spreekbuis dienen voor de meest achtergestelden, worden momenteel financieel ondersteund (totaal bedrag : 4.174.000 frank) :
 - Beweging van Mensen met Laag Inkomen, Gent
 - Vierde Wereldbeweging ATD Brussel
 - De Cirkel, Kauwenberg, en Recht-op A'Noord, te Antwerpen

Vraag nr. 47
van 22 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

VFIK-gemeenten — Criteria en normen

In uitvoering van het decreet van 31 juli 1990 en op basis van de criteria in dat decreet werden in 1991, 1992 en 1993 15 gemeenten geselecteerd die zich in een bijzondere achterstellingssituatie bevonden. In het programmadecreet 1993 werden aanpassingen desbetreffende aan het VFIK-decreet aangebracht.

De Vlaamse Algemene Planningsdienst van de Vlaamse administratie kreeg de opdracht om op basis van

bestaande onderzoeken en rapporten tegen november 1993 voorstellen te formuleren inzake zinvolle criteria en normen om de gemeenten aan te wijzen die in hoge mate af te rekenen hebben met problemen inzake kansarmoede.

1. Welke zijn de zinvolle criteria en normen voor gemeenten die door deze Planningsdienst werden voorgesteld ?
2. Welke van deze criteria en normen werden door de minister in aanmerking genomen ?
3. Welke nieuwe maatstaven heeft de minister gehanteerd om de verdeling van de middelen te doen onder de geselecteerde VFIK-gemeenten ?

Antwoord

De Vlaamse Algemene Planningsdienst heeft verschillende scenario's voorgesteld tot wijziging van de criteria voor het aanwijzen van de gemeenten die in aanmerking kunnen komen voor het VFIK.

Vanuit de verschillende voorstellen heb ik volgende criteria in aanmerking genomen :

1. het absoluut aantal uitkeringsgerechtigd volledig werklozen (UVW's) langer dan 1 jaar werkzoekend in de gemeente ;
2. het aandeel UVW's langer dan 1 jaar werkzoekend in de gemeente uitgedrukt in het percentage van de bevolking van de gemeente ;
3. het absoluut aantal UVW's jonger dan 26 jaar in de gemeente ;
4. het aandeel UVW's jonger dan 26 jaar in de gemeente uitgedrukt in het percentage van de bevolking van de gemeente ;
5. het aantal inwoners in de gemeente dat recht heeft op een bestaansminimum ;
6. het aandeel bestaansminimumgerechtigden uitgedrukt in het percentage van de bevolking van de gemeente ;
7. het aantal VFIK-migranten in de gemeente (onder migranten wordt verstaan de buitenlanders met permanente woonplaats in het Vlaamse Gewest, met uitzondering van diegenen afkomstig uit landen van de Europese Gemeenschap en uit Westeuropese landen in het algemeen, alsook van diegenen afkomstig uit landen waarvan het Bruto Nationaal Produkt per capita meer bedraagt dan 150.000 frank per jaar) ;
8. het aandeel VFIK-migranten uitgedrukt in het percentage van de bevolking van de gemeenten (onder migranten wordt verstaan de buitenlanders met permanente woonplaats in het Vlaamse Gewest, met uitzondering van diegenen afkomstig uit landen van de Europese Gemeenschap en uit Westeuropese landen in het algemeen, alsook van diegenen afkomstig uit landen waarvan het Bruto Nationaal Produkt per capita meer bedraagt dan 150.000 frank per jaar).

In verband met de vraag of ik nieuwe maatstaven gehanteerd heb om de verdeling van de middelen te doen over de geselecteerde VFIK-gemeente kan ik melden dat dit niet het geval is. Zodus blijven de maatstaven bepaald in het VFIK-decreet behouden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 109
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Rol van Vlaanderen binnen het federaal energiebeleid

Hoofdstuk negen van Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de Conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montréal. Een concreet actiepoint binnen dit hoofdstuk is de promotie van een duurzaam energiebeleid met specifieke aandacht voor efficiëntie en consumptie, hernieuwbare energiebronnen en ontwikkelingsamenwerking via technologie-overdracht.

Het rapport Naar een duurzaam energiebeleid in Vlaanderen van 1991 is een goed uitgangspunt voor de uitvoering van de doelstellingen van hoofdstuk 9 van de Agenda 21. Maar de Vlaamse regering moet haar rol voortspelen binnen de uitwerking van het federaal energie-beleid dat, in het kader van het rationeel energiebeleid, voor de elektriciteitsmaatschappijen zo vlug mogelijk tot een nieuw uitrustingsplan moet komen waarbij Integrated Resource Planning aan bod komt en waarin een prijsbeleid dat REG aanmoedigt, wordt uitgewerkt. Hiertoe dient het tariefmechanisme te worden veranderd, waarbij winst wordt gekoppeld aan het aantal verkochte kWh. In dit kader moet ook aandacht gaan naar onderzoek en toepassing van hernieuwbare energiebronnen.

1. Werd het rapport Naar een duurzaam energiebeleid in Vlaanderen reeds geactualiseerd ? Hoever staat het met de uitbouw en uitvoering van een Vlaams energiebeleid ?

2. In hoeverre speelt de Vlaamse regering haar rol binnen de uitwerking van een federaal energiebeleid? Wordt in dit kader reeds een nieuw uitrustingsplan voor de elektriciteitsmaatschappijen opgesteld? Zo ja, in hoeverre werd rekening gehouden met Integrated Resource Planning? Welk tariefmechanisme wordt in dit uitrustingsplan weerhouden?
3. In hoeverre wordt op Vlaams niveau onderzoek gedaan naar de toepassing van hernieuwbare energiebronnen? Welke concrete maatregelen werden reeds genomen die de toepassing van alternatieve en hernieuwbare energiebronnen moeten aanmoedigen?

Antwoord

1. Het beleidsdocument Naar een duurzaam energiebeleid in Vlaanderen is het resultaat van een initiatief dat in 1990 genomen werd door de toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor onder andere energie, en dat uitgevoerd werd door het betreffende kabinet in samenwerking met de professoren A. Verbruggen (UIA-STEM) en S. Proost (KU Leuven — CES).

De voorbereiding en de uitvoering van het Energiebeleid in Vlaanderen, en van het hiermee nauw verwante Milieubeleid, en dit in overeenstemming met de huidige bevoegdheidsverdeling tussen de betreffende federale en gewestelijke overheden, behoort tot de taken van de hiernavermelde Vlaamse administraties :

- de administratie Economie, met haar bestuur voor Natuurlijke Rijkdommen en Energie (BNRE)
- de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (AMINAL)
- de administratie Programmatie Wetenschapsbeleid (APWB)
- het Vlaams Instituut voor de bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch onderzoek in de industrie (IWT)

Volledigheidshalve kan hier ook de GIMV worden vermeld.

Op 15 juni 1994 heeft de Vlaamse regering het document CO₂/REG-beleidsplan van het Vlaams Gewest, goedgekeurd. Deze nota, die opgesteld werd door de Vlaamse CO₂/REG-werkgroep, was onder andere bedoeld als de bijdrage van het Vlaams Gewest in het federaal beleidsdocument Nationaal Belgisch Programma ter vermindering van de CO₂-uitstoot. Dit federaal document werd opgesteld onder de verantwoordelijkheid van de federale minister voor Leefmilieu. Het was niet alleen bestemd voor de federale ministerraad maar ook voor de bevoegde diensten van de Europese Commissie.

In het Vlaams beleidsplan worden enerzijds beleidsstandpunten inzake rationeel energiegebruik (REG) verwoord, en worden anderzijds REG-maatregelen en -acties besproken die respectievelijk

reeds in uitvoering zijn, of die gepland zijn maar nog moeten worden opgestart, of die nog bestudeerd worden. Deze maatregelen en acties worden als volgt ingedeeld :

1.1. Multisectoriële acties :

- het Vlaams Energie-overleg (VLEO)
- het Energie-informatiesysteem voor het Vlaams Gewest (EIS)
- REG-demonstratieprojecten
- het Vlaams Impulsprogramma Energietechnologie (VLIET)
- de cofinanciering van internationale R&D of studieprojecten, uitgevoerd in het raam van programma's van respectievelijk de Europese Commissie, het International Energie-agentschap (IEA) van de OESO, of het Eureka-programma.

1.2. Beleidsstandpunten en multisectoriële acties op het gebied van energie-productie, -omzetting, en -verdeling :

- acties gericht op de beheersing van de vraag naar elektriciteit en gas
- elektriciteitsproductie m.b.v. fossiele en nucleaire brandstoffen ; het energie-bevoorradingsbeleid
- elektriciteitsproductie m.b.v. alternatieve energievormen en brandstoffen
- de uitbreiding en vernieuwing van bestaande gas- en elektriciteitsdistributienetwerken

1.3. REG-acties die specifiek gericht zijn op de Vlaamse bedrijfswereld. Hierbij kunnen de volgende actieprogramma's met een relatief belangrijke budgettaire impact worden geciteerd :

- het ecologisch van de economische expansiesteun
- de verhoogde fiscale aftrek voor energiebesparende investeringen
- REG-demonstratieprojecten

1.4. REG-maatregelen en acties afgestemd op de huisgezinnen en de tertiaire sector.

1.5. Beleidsstandpunten, REG-maatregelen en acties op gebied van respectievelijk het openbaar vervoer, het wegverkeer, het goederenvervoer via de Vlaamse zeehavens en waterwegen, het multimodaal goederenverkeer.

In aanvulling van de bovenvermelde beslissing van de Vlaamse regering op 15 juni 1994, heeft zij tevens opdracht gegeven dit CO₂/REG beleids- en actieplan verder uit te werken. Dit impliceert onder andere het voorstellen van een financieringsplan.

2. Zoals hierboven reeds vermeld werd, heeft mijn administratie regelmatig overlegd met de federale

instanties bevoegd op energiegebied. Dit gebeurt onder andere in het raam van de volgende comités en werkgroepen :

- de Energie-overleggroepen Staat - Gewesten (ENOVER), en haar ad hoc werkgroepen (onder andere voor CO₂/REG-beleid, de EG-programma's, enzovoort)
- het Controlecomité voor Gas en Elektriciteit
- de Belgische afvaardiging (met voor het Vlaams Gewest : het BNRE of het IWT) in de beheerscomités van de niet-nucleaire energieprogramma's van de Europese Commissie :
 - Thermie (met onder andere de technologie-promotie-actie OPET)
 - Joule
 - Save-Pace
 - Altener

De meerjareninvesteringsplannen (de zgn. **uitrustingsplannen**) op gebied van respectievelijk **elektriciteitsproductie** en interzonale en internationale hoogspanningslijnen (met een spanning > 70 kV) zijn in principe nog steeds een federale bevoegdheid.

Het laatste uitrustingsplan omvat de periode 1988-1998 en op initiatief van het ministerie van Economische Zaken zal binnenkort over een geactualiseerd plan over de periode 1995-2005 worden onderhandeld.

In het kader van het Controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas werd door de elektriciteitssector uiteengezet dat het volgende uitrustingsplan gebaseerd zal zijn op het Integrated Resource **Planning**-concept en een afweging zal doen tussen vraag- en aanbodopties. Deze afweging steunt onder meer op de ontwikkelingskost van het productiepark.

Naar aanleiding van de vernieuwing van dit Comité zullen de Regionale overheden in alle werkzaamheden ervan betrokken worden. Dit impliceert dat de Vlaamse overheid op een actieve manier kan meewerken op het vlak van het tarievenbeleid en het uitrustingsplan.

Daarenboven heeft de Vlaamse overheid een reële impact op alle investeringsbeslissingen, vermits zij exclusief bevoegd is voor het toekennen van de betreffende bouwvergunningen en uitbatingsvergunningen (onder andere op basis van de VLAREM)-wetgeving).

Elektriciteitsproductie en -verdeling, evenals de energiebevoorrading van Vlaanderen zijn, zowel vanuit economisch en strategisch oogpunt, als omwille van de milieubelangen en de mogelijke effecten op de tewerkstelling, dermate belangrijk dat de Vlaamse overheid rechtstreeks betrokken moet zijn in de betreffende beleidsvoorbereiding en -uitvoering.

Een dergelijk standpunt geldt uiteraard ook voor het beleid inzake de eindgebruikersprijzen voor gas en elektriciteit.

Ook de samenwerking tussen de Vlaamse overheid

en de Vlaamse Intercommunales voor Gas- en elektriciteitsdistributie wordt steeds intenser. Dit gebeurt onder andere in het raam van het Vlaams Energie-overleg en het REG-demonstratieprogramma. Het is hierbij de bedoeling om, via diverse acties, het REG te bevorderen bij de bedrijven, de gezinnen, en de gemeentediensten.

Daarenboven wil ik erop wijzen dat er reële synergieën bestaan tussen deze energie-intercommunales en die die actief zijn op het vlak van respectievelijk waterdistributie en kabel-TV-distributie, evenals de uitbaters van telecommunicatienetwerken (Belgacom, en binnenkort ook andere bedrijven) Het is daarom mijn bedoeling om een betere coördinatie tussen deze bedrijven te bevorderen, onder andere met de bedoeling om tot een gecoördineerde (gezamenlijke) aanleg te komen van nieuwe leidingen en kabels.

3.1. Onderzoek op Vlaams niveau naar de toepassing van hernieuwbare energiebronnen

Hier dient vooreerst te worden verwezen naar de bestaande afvalverbrandingseenheden, die met de aldus geproduceerde warmte (stoom) elektriciteit produceren en/of een afstandsverwarmingsnet voeden.

Daarnaast heeft het Vlaams Gewest reeds heel wat projecten op het gebied van onderzoek-, ontwikkeling en demonstratie (het aantonen van de haalbaarheid), inzake de hernieuwbare energiebronnen financieel gesteund, namelijk :

- de ontwikkeling van een **grootvermogen-windturbine** met een elektrisch vermogen van max. 1.200 kW ;
- de exploitatie van het windturbinepark in Zeebrugge (geïnstalleerd nominaal vermogen : 21 x 200 kW, en 1 x 1000 kW) ;
- WKK-systemen met stortgas (biogas) ;
- stookketel werkend op hout of houtafval ;
- personenwagens die rijden op 100 percent **diester** van koolzaadolie ;
- foto-voltaïsche systemen of zonnecellen, de betreffende activiteiten in Vlaanderen situeren zich bij IMEC (met als R&D-uitgaven : ca 75 MF in 1993 en ca. 60 MF in 1994) en bij de bedrijven ENE en Soltec.
- kleine hydro-elektrische centrales.

Ook in het raam van het VLIET-programma (Vlaams Impulsprogramma Energietechnologie), zal een belangrijk gedeelte (20-25 percent) van de R&D begroting van 610 MBF, worden toegewezen aan projecten in verband met hernieuwbare energievormen. Daartoe behoren vooral de projecten op het gebied van het industrieel **basisonderzoek**, de prototypes en de ontwikkelingsprojecten, namelijk meer specifiek in de domeinen :

- integratie van hernieuwbare energiebronnen, onder andere in de bouw ;

- energieproductie met behulp van foto-voltaïsche cellen ;
 - windturbines,
 - waterkracht,
 - biomassa (natte en droge omzetting).

Ook studieprojecten in verband met de toepassingsmogelijkheden van alternatieve energievormen en -systemen dienen hier te worden vermeld :

- een (reeds voltooide) studie over het potentieel in Vlaanderen voor windturbinesparken ;
- in het raam van het Altener-programma in de Europese Commissie werden dit jaar twee projecten goedgekeurd, die worden geleid door Vlaamse onderzoeksinstituten, en waarvoor cofinanciering door het Vlaamse Gewest wordt overwogen ;
- een plan ter bevordering van het gebruik van zonne-energie voor de verwarming en verlichting van woningen en andere gebouwen ;
- een studie in verband met de toepassingsmogelijkheden van kleine waterkracht-centrales ; deze studie omvat een inventarisatie van de mogelijke sites, en een bijhorende micro- en macro-ekonomische rendabiliteitsstudie.

3.2. Concrete maatregelen

Naast de bovengenoemde projecten (vooral O, O&D) die effectief tot een verdere implementatie van de hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen hebben geleid of nog zullen leiden, kunnen nog enkele algemene maatregelen worden vermeld die niet enkel de toepassing van de hernieuwbare energievormen zullen stimuleren, maar tevens een opwaardering zullen geven aan de toepassing van de alternatieve energiebronnen in het algemeen.

3.2.1. Het ecologiecriterium als belangrijk onderdeel van de economische expansiesteun

In het kader van het ecologisch van de economische expansiesteun kunnen de volgende bedrijfsinvesteringen worden gesteund :

- investeringen in hernieuwbare energiebronnen zoals zonne-energie, windenergie, hydraulische energie, energie uit biomassa en geothermische energie ;
- investeringen in alternatieve energiebronnen zoals bijvoorbeeld waterstof-technologie, indien die een belangrijke energiebesparing opleveren ;
- studie en audits in verband met de twee bovengenoemde punten.

De investeringssteun die door de Vlaamse overheid zal worden toegekend, bedraagt normaal gezien 12 tot 21 percent van de aanvaarde bedrijfsinvestering.

3.2.2. Verhoogde investeringsaftrek voor investeringen in hernieuwbare of alternatieve energiebronnen

In het kader van de inkomstenbelastingen kunnen bedrijven, naast de basisaftrek, een supplementaire fiscale aftrek (voor fiscaal jaar 1993 : 10 percent) verkrijgen voor („fysische”) investeringen in hernieuwbare energiebronnen.

3.2.3. Deelname aan Europese of meer internationale initiatieven

Vlaanderen is in toenemende mate als overheidsorgaan nadrukkelijk aanwezig in verscheidene programma's van de EU die zich richten naar de toepassing van hernieuwbare en alternatieve energiebronnen zoals THERMIE, ALTENER, JOULE enzovoort. Deze aanwezigheid op Europees niveau wordt tevens geconcretiseerd doordat er meer beslissingen worden genomen die leiden tot een cofinanciering van de Vlaamse projecten in dit EU-verband.

Onder punt 3.1. worden ter illustratie enkele (overheids)projecten opgegeven die kunnen of konden rekenen op Europese financiering. Het aandeel van de Europese financiering van de Vlaamse hernieuwbare energieprojecten in hun globaliteit, is natuurlijk nog veel groter.

Voorts wordt er actief deel genomen aan activiteiten in het kader van het IEA, vooral op het gebied van de gebouwen en de informatieverbreiding (CADDET). Tevens worden ook Eureka-projecten gecofinancierd.

Vraag nr. 110 van 21 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Industrie en bescherming van de atmosfeer

Hoofdstuk negen van Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikas-effect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montréal. Een concreet actiepunt binnen dit hoofdstuk is de promotie van een industrieel beleid in het kader van duurzame ontwikkeling, met specifieke aandacht voor efficiënter energiegebruik, industriegerichte beleidsvoornemens-, plan- en programma-MER's en kosten-efficiëntieanalyses.

Om de industrie efficiënter te laten omgaan met grondstoffen en energie, bepleit Agenda 21 innoverende schone technologie, wijzigingen in de **productiestructuren** en industriële **beleids-MER's**. Volgens de EG moet daarenboven een vooruitstrevend industrieel milieubeleid tot een belangrijk concurrentievoordeel worden ontwikkeld en citeert hiertoe een expliciet instrumentarium.

In Vlaanderen is dergelijke benadering van de industrie vooralsnog afwezig. De Mina-raad beveelt daarom aan op korte termijn een holistisch sectorplan "Vlaams industriebeleid in het kader van duurzame ontwikkeling" op te stellen.

1. Welke concrete initiatieven werden door de Vlaamse regering reeds genomen om het industriebeleid beter af te stemmen op duurzame ontwikkeling ?
2. Is de minister-president van oordeel dat de opstelling van een holistisch sectorplan "Vlaams industriebeleid in het kader van duurzame ontwikkeling" op korte termijn een noodzaak is ?

Antwoord

Vanuit het standpunt van de Vlaamse bevoegdheden inzake economie en energie, kunnen de gestelde vragen worden beantwoord met de verwijzing naar ons antwoord op vraag nr. 109 van 21 juni 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 20 van 26 september 1994, blz. 1131). Paragraaf 1 van dit antwoord bevat namelijk een samenvatting van het document **CO₂/REG-beleidsplan** van het Vlaamse Gewest, dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 15 juni 1994. Dit beleidsdocument geeft een bondige beschrijving van respectievelijk de reeds lopende, de geplande en de overwogen acties en maatregelen van de Vlaamse overheid op gebied van rationeel energiegebruik (REG). Deze acties hebben respectievelijk een multisectorieel (horizontaal) karakter of zijn sectorieel of subsectorieel van aard. Er wordt hierbij ook uitdrukkelijk verwezen naar de reeds in werking zijnde Vlaamse wetgeving, zoals VLAREM en het isolatiedecreet.

Ook het belang van een gediversifieerde energiebevoorrading van ons land wordt hier benadrukt.

Eveneens vermeldenswaard zijn de Vlaamse voorstellen in verband met mogelijke maatregelen op het gebied van wegverkeer welke tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren, waarvan wij een wezenlijke impact op het energieverbruik en de bijhorende emissies van uitlaatgassen en -stoffen verwachten.

Vraag nr. 114
van 22 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Medaille d'Or-label uitgereikt door de geregionaliseerde NDALTP - Kwaliteitsgarantie

De vroegere NDALTP heeft voor haar recente regionalisering aan een paar honderd slagers het officiële kwaliteitslabel Medaille d'Or uitgereikt. De toekenning van dit label gebeurde met Europese steun. De Europese Commissie beoogde daarmee een grote pro-

motiecampagne voor de afzet van kwaliteitsrundvlees. Bijkomende voorwaarde naast het onderschrijven van een lastenboek waren aanvullende controles op de vee-mesterijen, met name inzake de toediening van verboden groeimiddelen.

De Medaille d'Or-slagers hadden er zich toe verbonden volgens de normen van het lastenboek (namelijk hormonen-vrij) vlees te verkopen van zodra het vlees beschikbaar was. Het Europees hormonenverbod in de veehouderij heeft in ons land nochtans nog geen effect, hoe hard er ook aan wordt gewerkt op parlementair niveau. Daarom kan er door het merendeel van de Medaille d'Or-slagers op dit ogenblik nog geen enkele garantie worden gegeven dat de verbruikers die hormonen-vrij vlees wensen, niet worden misleid. Naar verluidt is immers tot op vandaag nog geen enkele controle uitgevoerd op een dier, een groothandel of een slager van het Medaille d'Or-circuit. Daarnaast blijkt het Medaille d'Or-lastenboek niet verder te gaan dan de gewone wettelijke verplichtingen waar elke slager moet aan voldoen.

1. Welke bedragen van de verschillende overheden werden aan de Medaille d'Or-promotiecampagne toegekend en zijn nog voorzien ?
2. Welke eisen van de Europese Commissie werden in het lastenboek opgenomen die hoger waren dan de gewone wettelijke eisen die voor alle slagers gelden ?
3. Welke en hoeveel controles werden er reeds uitgevoerd op de toepassing van de kwaliteitseisen, en door welke diensten ? En wat waren daarvan eventueel de resultaten ?
4. Blijft de Vlaamse regering de Medaille d'Or-promotie in haar beleidsopties steunen, en zo ja, onder welke — eventueel gewijzigde — voorwaarden, zo neen, waarom niet ?
5. Welke garanties hebben de consumenten van Medaille d'Or-vlees dat het vlees inderdaad totaal hormonen-vrij werd gekweekt ?

Antwoord

1. De Medaille d'Or-campagne werd gestart in 1992. Hiervoor werd in 1992 en 1993 telkens 15.000.000 frank op het budget uitgetrokken.

De gelden hiervoor zijn enerzijds afkomstig van een dotatie van het ministerie van Landbouw (15 percent) en anderzijds van bijdragen aan het promotiefonds door de sector zelf (85 percent). Vanaf 1994 werd op beslissing van het Waalse en Vlaamse Gewest afgestapt van het Medaille d'Or-concept.

2. Het Medaille d'Or-keurmerk stond los van het Europees project European Quality Beef ter promotie van kwaliteitsrundvlees. Er is geen sprake van bijkomende normen voor de slager. Het project Europees Kwaliteitsrundvlees, dat door de EEG gesubsidieerd wordt nam vanaf 1994 de plaats in van het Medaille d'Or-keurmerk.

3. Voor het Medaille d'Or-keurmerk werden geen extra controles uitgevoerd. Er werd beroep gedaan op de zelfcontrole van de verkooppunten. Hier is wel sprake van bijkomende controles.
4. Op beslissing van zowel het Vlaamse als het Waalse Gewest, bevoegd voor de promotie van land- en tuinbouwproducten vanaf begin 1994, werden er voor de toekomst geen verdere acties gepland.
5. Het lastenboek Medaille d'Or maakte geen melding van hormonenrijk vlees. Er werd enkel gevraagd dat :
 - het om mals, vers niet ingevroren Belgisch rundvlees van eerste keuze gaat. (slechts 8 stukken kwamen in aanmerking)

Vraag nr. 118
van 5 juli 1994
van de heer J. GEYSELS

NV DAF-Oevel — Vragen bij het begeleid faillissement

Kan de minister-president in opvolging van zijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 30 van 17 januari 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 7 van 7 februari 1994, blz. 315) met betrekking tot aan de nv DAF-Oevel toegekende steun, volgende bijkomende informatie verschaffen :

1. wanneer de oude DAF-onderneming failliet werd verklaard ;
2. sinds wanneer hij op de hoogte was van het scenario van het "begeleid faillissement" zoals dit door de GIMV werd voorgesteld ;
3. wanneer de Vlaamse regering het hierboven vermelde scenario heeft aanvaard en met welke overwegingen dit scenario werd gekozen ;
4. welke de omvang en de aard is van de bodemvervuiling die in de DAF-rapporten wordt vermeld ;
5. of de sanering van deze verontreiniging mee opgenomen is in de financiële scenario's van de nieuwe DAF ?

Antwoord

1. De NV DAF België werd op 26 februari 1993 failliet verklaard.
2. en 3. De Vlaamse regering noch de GIMV hebben een scenario "begeleid faillissement" uitgewerkt.

DAF-Oevel was volledig afhankelijk van DAF-Nederland ; nagenoeg de volledige omzet werd immers bij DAF-Nederland gerealiseerd. Op het ogenblik dat DAF-Nederland surséance van betaling heeft gevraagd (2 februari 1993) was het dan ook duidelijk dat DAF-Oevel in deze situatie zou worden meegetrokken. Op 26 februari 1993 werd DAF-Nederland failliet verklaard. Gelet op de banden met DAF-Oevel diende ook deze maatschappij de boeken neer te leggen.

Tot op het ogenblik van surséance van betaling van DAF-Nederland is er door alle betrokken partijen gewerkt aan een globaal herstructureringsplan dat het voortbestaan van de oude DAF-groep mogelijk moest maken.

Op 27 januari 1993 heeft de Vlaamse regering over dit plan nog een aantal beslissingen genomen. Wanneer bleek dat een aantal banken de herstructureringsplannen niet wensten goed te keuren was er voor DAF Nederland geen andere mogelijkheid dan surséance van betaling aan te vragen, waardoor de onderneming onherroepelijk op een faillissement afstevende.

Na de aanvraag tot surséance van betaling werd in Nederland een werkgroep opgericht ten einde het mogelijk heropstarten van DAF na falen te bestuderen.

4. en 5. De bodemvervuiling betreft enkel de vestiging in Eindhoven. De kosten voor de sanering van de betrokken terreinen werden opgenomen in het businessplan van de nieuwe DAF-groep.

Vraag nr. 120
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen

Hoofdstuk 24 van Agenda 21 van de Unced-conferentie heeft speciale aandacht voor de rol die vrouwen spelen in duurzame ontwikkeling. Te vaak wordt voorbij gegaan aan de bijdrage die vrouwen leveren aan economische ontwikkeling en besluitvorming. Het is dan ook volkomen logisch dat zij gelijkwaardig vertegenwoordigd zijn in besluitvorming, niet alleen aangaande milieu en ontwikkeling, maar in alle aspecten van het openbare leven. Concreet moet ook de Vlaamse overheid op alle niveaus stappen ondernemen om de vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsorganen, adviesorganen en openbare instellingen te verhogen en een gelijkwaardige vertegenwoordiging te bereiken en te garanderen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister-president reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in hoofdstuk 24 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de adviesorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister-president, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze adviesorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister-president genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
3. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de besluitvormingsorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister-president, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze besluitvormingsorganen waar te nemen ? Welke

concrete maatregelen werden door de minister-president genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?

4. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister-president, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze openbare instellingen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister-president genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze instellingen te verhogen ?
5. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in de diensten van de administratie die onder de bevoegdheid ressorteren van de minister-president, in 1980, 1990 en 1993 ? Hoe is de vertegenwoordiging van vrouwen per niveau ? Welke evolutie valt hierin waar te nemen sinds 1980 ? Welke concrete maatregelen werden door de minister-president genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen te verhogen ?
6. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in het kabinet van de minister-president ? Hoe is de vertegenwoordiging per niveau ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde informatie en op het vereiste onderzoekswerk zal het gecoördineerd antwoord op deze vraag rechtstreeks aan de vraagsteller worden overgemaakt.

Vraag nr. 125 van 2 augustus 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — Promotie van produkten van eigen bodem

Het mag dan een detail zijn, de opmerking van een Vlaamse brouwerij aangaande het feit dat op de receptie die de minister-president aan het diplomatiek korps aanbod ter gelegenheid van de nationale feestdag alleen champagne werd geschonken, lijkt mij niet onrecht.

Het komt me voor dat Vlaanderen over genoeg produkten van eigen bodem beschikt die op 11 juli aan een internationaal gezelschap kunnen worden aangeboden.

Heeft de minister-president richtlijnen gegeven om daar in de toekomst rekening mee te houden ?

Antwoord

Er wordt voor gezorgd dat op de receptie zowel voor het diplomatieke korps op 11 juli als op deze naar aanleiding van het concert van de Vlaamse regering, naast en samen met andere dranken, steeds één of meerdere streekbieren worden geschonken.

Dat was ook het geval op de receptie van 11 juli 1994.

Vraag nr. 130 van 5 augustus 1994 van de heer M. MAERTENS

Kabinet en administratie — Milieuzorg

Elke organisatie gebruikt en verbruikt erg veel kantoorbenodigdheden. In eenzelfde gamma blijken kantoorbenodigdheden nogal sterk uiteen te lopen in de milieubelasting die ze in de produktie-, gebruiks- en afvalfase met zich meebrengen. Dit blijkt onder meer uit het werk "Praktijkboek Kantoorbenodigdheden voor milieuzorg op kantoor", uitgegeven door de Bond Beter Leefmilieu te Brussel en Bureau PMA te Nijmegen in maart 1994.

In het kader van de duurzame ontwikkeling kunnen de ministers een bijdrage leveren tot de verhoging van de milieuzorg van hun kabinet en hun administratie door :

- a) iemand aan te duiden die verantwoordelijk is voor de interne milieuzorg ;
- b) de opdracht te geven bij de aanschaf van kantoorartikelen de milieueffecten als criterium mee in te bouwen door in de mate van hun beschikbaarheid alleen nog produkten aan te schaffen met een erkend milieulabel of die goed scoren op positieve lijsten zoals die gevonden worden in recente publikaties ; deze positieve lijsten bestaan voor een heel gamma produkten, gaande van bureau-accessoires, over bureau-artikelen en opbergbenodigdheden, langs schrijfbenodigdheden en papier voor verschillende kantoorfuncties tot kantoorapparatuur zoals fotokopieerapparaten, computers, printers en hun bijbehoren zoals tonercartridges.

1. Is er op het kabinet en bij de administratie van de minister een verantwoordelijke voor de milieuzorg op kantoor ? Zo ja, sinds hoelang heeft die persoon deze verantwoordelijkheid al ? Over hoeveel medewerkers beschikt die en in welke mate heeft die inspraak in het aankoopbeleid ?
2. Welke inspanningen zijn er al geleverd en welke concrete resultaten zijn er al bereikt tijdens deze legislatuur ? Bij de aankoop van welke kantoorprodukten wordt er nu al ter dege rekening gehouden met de milieu-effecten van het produkt binnen eenzelfde gamma ?
3. Welke concrete doelstellingen moeten dit jaar en volgend jaar nog gehaald worden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers van de Vlaamse regering.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 183
van 2 maart 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

Kustverdedigingswerken — Precisering

Het indicatief fysisch programma 1994 voor waterbeheersing voorziet onder meer in een aantal begrotingsposten voor kustverdedigingswerken.

Zo is er 40 miljoen frank ingeschreven voor vernieuwing bevoering, wegen en leuning op zeedijken, 45 miljoen frank voor het verhogen van badstranden, 40 miljoen frank voor strandstabilisatie onder water en 50 miljoen frank voor strandhoofden en zeedijkvlooiing.

Kan de minister voor elk van deze begrotingsposten meedelen op welke precieze plaatsen de respectieve werken uitgevoerd zullen worden ?

Antwoord

Het voorziene budget op de basisallocatie 73.07 van het programma 64.3 van de begroting 1994 voor kustverdedigingswerken werd opgetrokken van 264 miljoen tot 389,8 miljoen frank.

Naast de recurrente uitgaven voor onder meer de aëroteledetectische metingen voorziet het geactualiseerde fysische programma voor BA 73.07 de volgende projecten :

- kustbeveiligingswerken in De Haan 2e fase, aanleg van een voedingsberm : 48 miljoen frank
- kustbeveiligingswerken in De Haan 2e fase, zandsuppletiewerken : 273 miljoen frank

De verhoging van een aantal badstranden voor een totaal bedrag van 66 miljoen frank werd vastgelegd op BA 91.24 van het Vlaams Infrastructuurfonds.

Omwille van de hoge prioriteit voor de kustbeveiligingswerken in De Haan, die geen verder uitstel meer dulden, werden noodgedwongen alle projecten voor het herstellen van zeedijkvlooiingen en strandhoofden uitgesteld.

Vraag nr. 263
van 10 mei 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

Kustverdedigingswerken — Strandverbetering te De Haan- Vosseslag

Aan kustverdediging wordt over een periode van vijf jaar jaarlijks circa 300 miljoen frank besteed in het kader van een urgentieprogramma.

Daarnaast voorzag het noodplan van de Vlaamse regering in een bedrag van 735 miljoen frank voor enerzijds strandverbetering ter hoogte van De Haan-Vosseslag

(250 miljoen frank) en herstel van dijken aan rivieren met veranderlijk bovenkrediet (485 miljoen frank). Dit oorspronkelijke bedrag van het noodplan werd door een beslissing van de Vlaamse regering beperkt tot 460 miljoen frank, waarbij nog slechts 125 miljoen frank beschikbaar blijft voor strandverbetering ter hoogte van De Haan-Vosseslag.

1. Kan de minister deze cijfers bevestigen ?
2. Kunnen de oorspronkelijk geplande strandverbeteringswerken op het strand ter hoogte van De Haan-Vosseslag met het beschikbare budget nog dit jaar volledig worden uitgevoerd ? Over welke werken gaat het precies ? Is er geen gevaar dat bij slechts gedeeltelijke uitvoering van de werken de erosie vrij snel alle inspanningen teniet doet ?
- 3 Worden dit jaar nog andere strand- en/of duinverbeteringswerken uitgevoerd ? Zo ja, waar zal dit precies gebeuren en over welke werken gaat het ?

Antwoord

Ik kan bevestigen dat de aangehaalde cijfers correct zijn.

Ik streef ernaar om de strandverbeteringswerken in de kustzone Bredene Hippodroom De Haan West (Vosseslag) nog dit jaar volledig uit te voeren. Deze werken bestaan uit de verdere afwerking van de voedingsberm, een strandsuppletie en het herstel van de duinvoet.

Het is nu wenselijk dergelijke kustverdedigingswerken niet op te splitsen aangezien in dat geval de uiteinden feller zouden worden aangevallen door golfwerking ten gevolge van kaapvorming, wat gedeeltelijk het reeds voltooide werk teniet zou doen.

Voorts kan ik nog melden dat dit jaar geen andere strand- en duinverbeteringswerken zullen worden uitgevoerd.

Vraag nr. 289
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Industrieterrein Krekelenberg — Ontsluiting

De minister heeft gezegd dat het industrieterrein Krekelenberg via de weg zal worden ontsloten. Op 30 mei zei de minister in de commissie voor Openbare Werken en Vervoer van de Vlaamse Raad dat de aanvang van de werken te verwachten is voor begin 1995.

Anderzijds stelt Vlaanderen in Beweging in maart 1994 "dat er extra aandacht moet worden geschonken aan milieuvriendelijke transportmiddelen als het spoor en de binnenvaart". Hoe wordt Krekelenberg via spoor (52) en binnenvaart ontsloten ? Welke maatregelen worden getroffen opdat op de eerste plaats van deze transportmodi gebruik wordt gemaakt.

Antwoord

De ontsluiting van een industrieterrein is uiteraard gekoppeld aan de fysische mogelijkheden ter plaatse en

de aanwezigheid van andere vervoersdragers. Zo is een rechtstreekse ontsluiting via de binnenvaart van het kwestieuze terrein niet mogelijk. Dit belet niet dat de aan- en afvoer van goederen bestemd voor bedrijven op het terrein kan gebeuren via de waterweg voor zover de verbinding tussen waterweg en de overslagzone gebeurt door gebruik te maken van een andere modus. Op dit vlak dient elk industrieel zijn eigen positie in te schatten.

De ontsluiting via het spoor is een bevoegdheid van de federale overheid die i.c. bij de NMBS ligt.

Ten einde het transport van goederen via spoor en binnenvaart te bevorderen is het aangewezen dat bij het ontwikkelen van nieuwe industrieterreinen ook de ontsluitingsmogelijkheden naar deze modi onderzocht worden. In dat kader werd in mijn opdracht een studie uitgevoerd omtrent de optimale locatie voor multimodale binnenvaartterminals in Vlaanderen. De resultaten van deze studie zijn bekend. Rekening houdend met de aanwezigheid van de drie vervoersmodi worden de meest geschikte gebieden aangeduid waarbinnen de uitbouw van een multimodale terminal verantwoord is.

Anderzijds lijkt het mij logisch dat de aan- en afvoermogelijkheden voor elke zone kunnen verschillen en dat bv. bij de ruimtelijke ordening aanduidingen worden gegeven naar de ontsluitingsmogelijkheden toe. Zo ben ik er voorstander van om specifieke watergebonden industrieterreinen in de gewestplannen op te nemen.

**Vraag nr. 291
van 6 juni 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

IJzer - Herwaardering

Tot mijn ergernis stel ik vast dat de oevers van de IJzer, voornamelijk tussen de Uniebrug en Diksmuide, meer en meer gebetonneerd worden. Deze werken worden blijkbaar in versneld tempo voortgezet, na de grote overstroming van eind 1993.

Het kanaliseren van de stroom met betonnen elementen strookt geenszins met de algemene consensus ter herwaardering van de IJzer, zoals vervat in het grensoverschrijdende project IJzer/Yser : wisselstroom voor een streek. Het plaatsen van betonnen oeververdediging blijft een aanslag op de landschappelijke waarde van de IJzer en zijn vallei. Goed ontwikkelde rietkragen en dicht wilgenstruweel, een uitstekend biotoop voor oevervegetatie en vele soorten broedvogels, worden door de betonnen elementen immers onherroepelijk vernietigd. Wilde rietkragen op de IJzer met tot op de boordrand grazende koeien zijn nochtans zowel naar natuurwetenschappelijke waarde als naar toeristisch belang onvergelijkbaar. Maar van die idyllische zichten zal welhaast niets meer overschieten.

Anderzijds stellen we ook vast dat de weg op de linkeroever van de IJzer op sommige plaatsen meer op een expresweg dan op een landelijke dijkweg lijkt. Men gaat steeds maar voort met het plaatsen van stootbanden. De werken in de omgeving van de Dodengang zijn er de beste illustratie van. Waar iedereen de mond vol heeft over het geven van voorrang aan fietsers en

wandelaars, wordt echter steeds meer en sneller autoverkeer mogelijk gemaakt.

1. Over welke afstand en waar werden langs de IJzer sedert de overstroming eind 1993 oevers gebetonneerd ? Hoe verdedigt de minister die werkwijze in het licht van de herwaardering van de IJzer als groene rivier ?
2. Welke dergelijke betonningen worden in de toekomst nog gepland ? Of zal die methode worden geweerd ?
3. Welke (eigen of buitenlandse) alternatieven kan de minister voorstellen ? Zal men die alternatieve technieken toepassen ? Waarom desgevallend niet ?
4. Plegen de diensten van de minister overleg met het IJzerbekkencomité dienaangaande ?
5. Waarom wordt de weg op de linkeroever van de IJzer alsmar breder ? Zijn nog meer dergelijke verbredingswerken gepland ? Waar ?
6. Hoe valt die verbreding (bv. tussen Uniebrug en Diksmuide) te rijmen met de kwaliteitsoptie voor rustig wandel- en fietstoerisme ?
7. Waarom worden over lange afstand stootbanden geplaatst ? Zijn nog meer dergelijke stootbanden gepland ? Waar en wanneer ? Meent de minister niet dat die stootbanden landschapsstorende elementen zijn ?

Antwoord

1. De werken die in uitvoering zijn, zijn buitengewone onderhoudswerken die nodig waren voor het herstel der schade, veroorzaakt door de watersnood. Zij dienen zonder uitstel te worden uitgevoerd om opnieuw voldoende veiligheid te verzekeren.

Alle damplanken bevinden zich stroomaf het industriegebied van Diksmuide en worden geheid buiten het vogelrichtlijngebied en buiten het Ramsargebied. Ze worden voorzien ter plaatse van de oevers die ingevolge de overstroming van 1993, zwaar waren afgekalfd. De lengte van de in uitvoering zijnde oeververdediging bedraagt in totaal 1.989 m. als volgt verdeeld :

langs de linker oever :

lengte	plaats
207,8 m	tussen kilometerpunt 8,792 en 8.982 km
284,95 m	tussen kilometerpunt 9,149 en 9,423 km
100,00 m	tussen kilometerpunt 9,533 en 9,633 km
138,60 m	tussen kilometerpunt 9,619 en 9,753 km
95,60 m	stroomaf Schoorbakkenbrug
308,50 m	stroomaf Uniebrug
195,00 m	stroomaf Uniebrug
174,50 m	tussen Unie- en Schoorbakkenbrug

langs de rechteroever :

lengte	plaats
50,00 m	aan km 13,500
200,00 m	aan km 12,800
84,00 m	aan km 13,800
100,00 m	aan km 5,500
50,00 m	aan km 5,300

De damplanken zijn noodzakelijk voor de stabiliteit van het talud en worden geheid tot 20 cm onder het normaal peil van de rivier. Ze zijn dus in normale omstandigheden niet zichtbaar. Langs de landzijde wordt het talud met rietdallen beschermd. Deze zorgen voor een rietkraag t.h.v. de normale waterlijn en voor een begroend talud hoger op. Deze oplossing kan niet gekwalificeerd worden als een betonning van de oevers en werd trouwens voorgelegd en besproken met de diensten van natuurbehoud (AMINAL) en van het IJzer-bekkencomité.

- Er wordt voorzien om in de toekomst dit type van milieutechnische oever voort toe te passen. In het kader van de geïntegreerde aanpak zal in dit verband verder ruim overleg worden gepleegd met de bevoegde diensten. Daarbij blijven mijn diensten openstaan voor andere oplossingen die dezelfde technische randvoorwaarden respecteren.
- De huidige aanpak is een milieuvriendelijk alternatief t.o.v. de vorige uitvoeringen met kopbalk en betonnen talud boven normaal peil, en wordt ook in het buitenland toegepast.
- Er wordt overleg gepleegd met het IJzerbekkencomité. De dienst der Kusthavens van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen is een van de partijen in dit comité.
- De huidige verharding langs de IJzer kan breder lijken maar zij is in realiteit even breed als de vroegere verharding, inclusief de nu verdwenen boordstenen.
Er zijn geen verbredingswerken voorzien. Wel zal in de nabije toekomst de huidige verharding moeten worden vernieuwd tussen kilometerpunt 14,5 en 12. Daarbij zal de betonverharding even breed worden uitgevoerd als de huidige weg inclusief de boordstenen.
- De huidige verbinding tussen de Uniebrug en Diksmuide, is een openbare weg en dient derhalve naast wandel- en fietstoerisme, ook aan de normen voor veilig wegverkeer te voldoen.
- De stootbanden worden geplaatst om het wegverkeer te beveiligen. Het gebruik ervan wordt alleen voorzien als het jaagpad het statuut van openbare weg heeft. De stootbanden kunnen inderdaad als landschapstorende elementen beschouwd worden. Helaas heeft het gebruik van aarden veiligheidsdijkjes in het verleden bewezen uit veiligheids oogpunt niet optimaal te zijn. Het verzekeren van de verkeersveiligheid is evenwel ook noodzakelijk.

Vraag nr. 305
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie - Geïntegreerd beheer van de kustzones

Hoofdstuk zeventien van Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dit hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien haar enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dit hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, "capacity building" en internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is het geïntegreerde beheer van de kustzones en de EEZ in het kader van duurzame ontwikkeling. Het doel hiervan is de realisatie van een evenwicht tussen produktiviteit en biologische diversiteit en een gezond marien ecosysteem. Binnen dit kader wordt ervoor gepleit dat het Vlaams gewest een kustbestemmingsplan opstelt als gebiedsgericht project binnen het Structuurplan Vlaanderen, waarin kritische gebieden, uitbreidingszones, gebruikskonflikten en beheersprioriteiten worden aangeduid. Een dergelijk plan moet de integratie van het beheer, dat nu nog vaak onsamenhangend van aard is, ten goede komen.

- Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in Hoofdstuk 17 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
- In welke mate wordt binnen het Structuurplan Vlaanderen ruimte voorzien voor een kustbestemmingsplan ? Werd dergelijk bestemmingsplan reeds opgesteld ? Zo ja, wat zijn de krachtlijnen van dit plan ? Zo neen, lijkt de opstelling van dergelijk plan niet zinvol ?

Antwoord

De in hoofdstuk 17 van Agenda 21 van de Unced-conferentie voorgestelde bescherming van mariene ecosystemen en het bepleiten van het opstellen van een kustbestemmingsplan waarin de kritische gebieden, uitbreidingszones, gebruikskonflikten en beheersprioriteiten worden aangeduid, genieten onze volle aandacht. Ook in de gewenste ruimtelijke structuur van het RSV werd hier aandacht aan besteed. De Vlaamse kustzone bekleedt er in haar totaliteit een cruciale plaats in de natuurlijke structuur van Vlaanderen. Door middel van uitvoeringsplannen op Vlaams niveau (afbakenings-, bestemmings-, inrichtings- en beheersplannen) zal de ecologische samenhang tussen de verschillende gebieden versterkt worden in het bijzonder de ecologische relatie tussen de zee en het achterland.

Omdat de Vlaamse kust ook belangrijke economische (havenactiviteiten, toerisme, . . .) en huisvestingspotenties heeft wordt ze tevens als grensoverschrijdend stedelijk netwerk op Vlaams niveau geselecteerd en afgebakend. Een stedelijk netwerk is een samenhangend en complementair geheel van stedelijke gebieden, kleine steden, hoofddorpen en dorpen, waarbij een kwalitatief en kwantitatief concentratiebeleid (gedeconcentreerde bundeling) er voor zorgt dat de groei selectief opgevangen wordt in de stedelijke gebieden. Door deze bundeling kan een ruimtelijke en maatschappelijke meerwaarde ontstaan.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen onderkent dus het belang van de Vlaamse kustzone en stelt dat ze samenhangend geheel door middel van uitvoeringsplannen op Vlaams niveau gestructureerd moet worden.

Daarnaast heeft ook de provincie West-Vlaanderen reeds initiatieven genomen om door middel van Structuurplan van de Kustzone (voorontwerp februari 1994) de ruimtelijke ontwikkeling van de Kust in goede banen te leiden.

Hiermee is dan ook de basis gelegd voor een samenwerking en afstemming tussen de Vlaamse en de provinciale ruimtelijke planning, die in een nieuw Vlaams decreet op de ruimtelijke ordening en de stedebouw spoedig haar beslag moet kunnen krijgen.

**Vraag nr. 306
van 22 april 1994
van de heer M. MAERTENS**

Het Zwin - Werken ter voorkoming van verzanding

Naar verluidt werden enerzijds vanuit het departement voor Natuurbehoud voorstellen gedaan om in het kader van het integraal kustzonebeheer de sluftervorming te bestuderen, terwijl anderzijds in het natuurreservaat Het Zwin werken werden uitgevoerd om een verzanding te voorkomen. De sluftervorming verhoogt inderdaad de natuurwaarde van grote duingebieden zoals de Westhoekduinen, maar anderzijds is dit onmogelijk zonder een ernstige studie van de zeevering en de natuurlijke aanzanding. De verlanding van Het Zwin, een eeuwenoud verschijnsel, kan daarnaast in versneld tempo zijn veroorzaakt door de verandering van de getijdenstroming bij de bouw van de oostelijke strekdam van de Zeebrugse haven.

1. Werd over de problematiek van de relatie tussen de opspuitingen van het strand en de bouw van de Zeebrugse haven en Zwinverzanding een studie gemaakt van het sedimenttransport ; zo ja, wanneer en met welke resultaten ?
2. Welke werken werden uitgevoerd of zijn gepland om de verzanding van Het Zwin te verhinderen en of daarover met het departement van Leefmilieu en met de provinciale staten van Zeeland contact werd genomen ; welke waren de resultaten daarvan ?
3. Werd over de eventuele sluftervorming met het departement van Leefmilieu en met de buurlanden reeds overleg gepleegd ; zo ja, met welke resultaten ?

Antwoord

1. Door een intensief monitoringsprogramma van de

kustzone tussen Zeebrugge en Knokke, de vooroever en de Zwinvlakte zelf werd inzicht verkregen in de hydraulische en sedimentologische processen die de morfologie van het Zwin bepalen.

Het monitoringprogramma loopt sinds :

- a) 1977 : voor de strandmorfologie (2 metingen per jaar)
- b) 1985 : voor de vooroever (1 meting per jaar)
- c) 1987 : voor de topografie en vegetatie van het Zwin (1 meting om de 2 jaar).

Het resulterend zandtransport langsheen de kust gebeurt van west naar oost en dit zowel voor het hydraulische als voor het eolische zandtransport. De uitbouw van de voorhaven van Zeebrugge heeft hierop een duidelijk blokkeringseffect uitgeoefend, wat overigens resulteerde in het ontstaan van zandvlakte tegenaan de westelijke havendam en de erosie van het strand voor Knokke dat afgesneden werd van zijn natuurlijke, opwaartse voeding. De strandzone voor Knokke is dan ook kunstmatig hervoed in 1977 en 1986 met een totale hoeveelheid zand van circa 10 miljoen m³.

Voor het vermelde zandtransport van west naar oost zijn vooral het brandingstransport en het eolische transport van belang voor het Zwin. Het brandingsstransport is bepaald aan de hand van metingen en semi-empirische transportformules en wordt geschat tussen 130.000 m³ en 430.000 m³/jaar.

Het eolische zandtransport (zandverstuiving) , hoewel van belang voor het Zwin is zeker niet het hoofdprobleem. Niet alleen de hoeveelheid sedimenttransport, maar ook de aard van dit materiaal is van essentieel belang voor dit unieke slikken- en schorreengebied. Het is eveneens duidelijk dat de sedimentatie in het Zwingebied, vooral sinds de massale zandopspuitingen, meer en meer geëvolueerd is naar een zandafzetting, wat tegenstrijdig is met het karakter van het Zwin.

2. De maatregelen om de verzanding van het Zwin te verhinderen, beogen in de eerste plaats de vermindering van het resulterende langssedimenttransport. De plaatsing van een dicht netwerk van hagen op strand en duin beperkt in hoge mate het eolische zandtransport. De belangrijkste bedreiging evenwel vormt het brandingstransport op het vooroevergebied. De aangewezen maatregel hiertegen is de aanleg van een zandvang in de Zwingeuil en het regelmatige onderhoud ervan. De zandvang heeft een inhoud van circa 90.000 m³ en dient minstens om de 2 jaar te worden geledigd. De zandvang is voor een eerste maal aangelegd in 1990. Eind 1992 is de zandvang geledigd door Nederland en eind 1994 dient dit te gebeuren door het Vlaamse Gewest.

Deze maatregelen worden besproken en uitgewerkt op de Technische Werkgroep van de Zwincommissie en voorgelegd aan de Internationale Zwincommissie.

De Provincie Zeeland is hierbij vertegenwoordigd. In de Technische Zwincommissie is eveneens een permanente vertegenwoordiger van het Instituut voor Natuurbehoud.

Vermelde aanleg en periodiek onderhoud van de **zandvang** is geen ideale oplossing omwille van de steeds weerkerende kost en verstoring van het natuurgebied. Structurele maatregelen inzake het behoud van het Zwin zijn nog steeds ter studie. Hieromtrent kan worden gesteld dat de Internationale Zwincommissie elke harde ingreep (zoals pompinstallaties) in het Zwin afgewezen heeft en aan de Technische Commissie opgedragen heeft oplossingen uit te werken in de richting van :

- het afplaggen van gedeelten binnen de Zwinvlakte ter vergroting van de komberging van het Zwin ;
- een grootschalig natuurontwikkelingsproject in de achterliggende Willem-Leopoldpolder (ontpoldering) waarbij het zwingebied hydraulisch vergroot zou worden.

Voor de laatst vermelde optie bevindt zich in een beginstadium. Het Instituut voor Natuurbehoud werkt thans aan een verkennende studie, waarbij vooral juridische, planologische en kostprijselementen onderzocht dienen te worden.

3. Waarschijnlijk wordt hier de sluftervorming ter hoogte van het Natuurreservaat de Westhoek bedoeld. In het kader van het EU-onderzoeksprogramma Interreg 1 voert mijn administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen een kustmorfologische studie uit voor de zone Duinkerke — De Panne m. i. v. de kustverdediging op het Vlaamse gedeelte. Tevens is een haalbaarheidsstudie gepland i.v.m. sluftervorming in het betrokken Vlaamse duingebied.

Deze problematiek wordt besproken in de stuurgroep van vermelde studie waarin uiteraard vertegenwoordigers zetelen van Franse en Vlaamse zijde.

De studie specifiek met betrekking tot de sluftervorming is nog niet aangevat.

Vraag nr. 312
van 4 juli 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Politiebevoegdheid inzake sluikstorten — Resultaten

Op 7 april 1994 keurde de Vlaamse Raad een besluit goed waardoor de minister van Openbare Werken ambtenaren politiebevoegdheid geven om beteugelend op te treden tegen hardnekkige sluikstorters.

1. Hoeveel processen verbaal tegen sluikstorters werden er sinds de aantreding van de ambtenaren opge maakt ?
2. Welke sancties heeft men genomen tegen de overtreders ?
3. Hoeveel heeft dit alles reeds opgebracht voor de Vlaamse regering ?

Antwoord

Aangezien de ambtenaren, bevoegd om beteugelend op te treden tegen sluikstorters of tegen het achterlaten van zwerfvuil, slechts vanaf juli deze bijkomende taak

kunnen uitoefenen is het nog te vroeg om over resultaten te spreken. Er wordt een eerste evaluatie gemaakt gedurende de tweede helft van september.

Vraag nr. 314
van 5 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Industriezones langs de waterwegen — Enquête

In de voorbije lente heeft de bevoegde administratie een enquête georganiseerd onder andere als basis voor een diepgaand onderzoek van de gewestplannen. Het gold vooral een onderzoek van de mogelijkheid om langs de waterwegen industriezones te voorzien voor watergebonden bedrijven.

1. Hoeveel Vlaamse gemeenten werden in het onderzoek betrokken ?
2. Hoeveel gemeenten hebben tot nog toe geantwoord ?
3. Hoever staat het bedoelde onderzoek, wat zijn de bereikte resultaten en de voorlopige acties en/of beslissingen desbetreffend ?

Antwoord

Op mijn verzoek hebben mijn diensten inderdaad nagegaan op welke wijze terreinen langsheen de waterwegen kunnen bestemd worden voor watergebonden bedrijfsactiviteiten.

Tot nog toe moet vastgesteld worden dat op meer dan één plaats bedrijven zich inplanten langsheen de waterwegen, die helemaal geen gebruik maken van de binnenvaart en dit doordat hun activiteit zich daartoe niet leent.

Op andere plaatsen wijzigen de bedrijfsactiviteiten, door b.v. herstructurering, sluitingen, faling, zodanig dat de oorspronkelijke opzet om de waterweg te gebruiken, bij de daaropvolgende aangepaste of nieuwe activiteit volledig verlaten wordt. In andere gevallen wordt het terrein een verlaten industrieterrein.

Op deze wijze worden de investeringen in de waterwegen die niet onaanvaardbaar zijn, onvoldoende gerendabiliseerd. Het is dan ook een optie voor een goed beleid om terreinen langsheen de waterwegen voor watergebonden bedrijfsactiviteiten te reserveren. Op deze wijze kan een duurzaam beleid tot stand komen gericht op het maximaal exploiteren van de aanwezige infrastructures en de sterkten van onze lage en centrale ligging in de Europese delta. Deze gedachte past volledig in het Vlaams regeerakkoord dat het stimuleren van het gebruik van de binnenvaartwegen voorziet binnen het kader van het mobiliteitsbeleid.

Bij het onderzoek werden een beperkt aantal gemeenten geconsulteerd. Het betreft dus geen enquête als dusdanig, wel een raadpleging op plaatsen waar het aangewezen was ook via deze weg informatie in te winnen.

Tot op heden is het dossier zeker nog niet afgerond. Het dient te kaderen binnen een algemene optie gericht op het uitbouwen van laad- en losinstallaties langsheen de waterwegen, waarbij ik in overweging zal nemen of via de ruimtelijke ordening de belangen van de gemeenschap

door het reserveren van terreinen voor watergebonden activiteit beter kunnen worden gevrijwaard.

Vraag nr. 317
van 6 juli 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

**1,7 miljard frank voor de Ring rond Antwerpen —
 Doorschuiven naar het openbaar vervoer**

De minister wil de ring rond Antwerpen rond maken. Hoe past dit in het Globaal Structuurplan van de metropool? In zijn inleiding zegt schepen Mangelschots dat het verkeersbeleid duidelijk moet kiezen voor een merkbare verbetering van het openbaar vervoer.

Op pagina 30 van dit plan staat: "de budgetten van wegeninfrastructuur dienen voor een belangrijk deel te worden overgeheveld naar het openbaar vervoer". Op dezelfde bladzijde staat: "De volledige sluiting van de Ring rond Antwerpen is dus zeker geen prioriteit". Waarom schuift de minister de 1,7 miljard frank voor de Ring niet door naar het openbaar vervoer?

Antwoord

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen twee definities die meestal met dezelfde bewoordingen worden uitgedrukt.

- 1 Sluiting van de Ring om Antwerpen: via een tunnelconstructie onder de haven en onder de Schelde tussen Antwerpen-LO (Blokkeerdijk) en de Groenendaallaan; dus over nieuwe wegenis.

Het is dit ontwerp dat bedoeld wordt in het Globaal Structuurplan van de Metropool (blz. 30 pt. 7 2de kolom § 3). Dit ontwerp is een variant van het Schakelplan dat door bepaalde milieubewegingen wordt vooruit geschoven. Dit ontwerp behoort niet tot de huidige plannen.

- 2 Sluiting van de Ring van Antwerpen via up-grading van de bestaande wegeninfrastructuur (over de Liefkenshoektunnel)

De huidige wegenis vormt een vrij asymmetrische maar volledig gesloten ring rond de agglomeratie. Grote delen ervan hebben noch het statuut noch de infrastructuur van een autosnelweg. Bovendien zijn er tal van knelpunten met onvoldoende capaciteit.

Deze gebreken en onvolkomenheden beletten:

- een realisatie van maximale veiligheid;
- een effectief gebruik van de ringstructuur: bij problemen, verkeer afleiden naar minder belaste secties is zeer moeilijk, zo niet onmogelijk;
- een rentabilisering van de Liefkenshoektunnel: een aantal knelpunten en onaangepaste secties liggen in de aanlooproutes naar deze tunnel;
- een optimalisatie van de toegangen naar de Antwerpse Haven.

De recente beslissingen strekken er dan ook toe deze bestaande ringinfrastructuur te optimaliseren, zonder nieuwe wegen aan te leggen. Deze beslissingen laten bovendien toe het doorgaand verkeer

door het stadscentrum om te leiden via daarvoor beter aangepaste wegen, rond dit centrum.

In die zin is er dan ook geen tegenspraak met het Globaal Structuurplan Antwerpen. Wel integendeel: op diezelfde blz. 30 pt. 7 kolom 1 § 4 staan deze aanpassingen aan de Ring zelfs vermeld.

De uitvoering van deze beslissingen is bovendien dringend noodzakelijk om de hogervernoemde doelstellingen te bereiken en vooral om de bereikbaarheid over land van de Antwerpse haven te verzekeren.

Weliswaar zullen in verband met de te verwachten groei van de mobiliteit ongetwijfeld nog andere ingrepen, onder andere in de zin van een verbetering van het openbaar vervoer, noodzakelijk zijn. Eén en ander zal echter moeten blijken uit de resultaten van de multi-modale verkeersstudie, die nu gefinancierd wordt.

Vraag nr. 318
van 6 juli 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Wegenwerken — Doorgang voor automobilisten

Bij wegenwerken kunnen fietsers in tegenstelling tot automobilisten dikwijls toch gewoon hun weg voortzetten.

1. Waarom wordt dat niet systematisch gedaan bij werken aan gewestwegen
2. Kan de minister niet suggereren dat ook de provinciale en gemeentelijke wegbeheerders dit zouden doen?

Antwoord

1. Gezien de grote verscheidenheid van factoren waarmee bij de verkeersregeling in geval van wegenwerken rekening dient te worden gehouden, is het niet mogelijk een soort type-oplossing systematisch op te leggen. In overleg met de rijkswacht, het betrokken gemeentebestuur en desgevallend het provinciebestuur, wordt altijd gezocht naar de meest veilige verkeersregeling bij uitvoering van wegenwerken. Voor de fietsers betekent dit in veilige en zo comfortabel mogelijke omstandigheden.

Voor zover mogelijk wordt ernaar gestreefd de doorgang van voetgangers, fietsers en lokaal bestemmingsvervoer zo weinig mogelijk te belemmeren.

Praktisch altijd is de eventuele omweg voor fietsers ten gevolge van wegenwerken korter dan voor de automobilisten.

2. Dezelfde regeling geldt m.i. bij werken uitgevoerd door de provincies en gemeenten.

Vraag nr. 319
van 7 juli 1994
van de heer F. GHESQUIERE

**Verskillende soorten stootbanden op autosnelwegen —
 Graadverschillen inzake verkeersveiligheid**

Op bepaalde plaatsen op autosnelwegen vindt men me-

talen stootbanden. Op andere plaatsen gaat het om betonnen stootbanden (b.v. autosnelweg **Brussel-Oostende**).

Men kan stellen dat betonnen stootbanden een groter subjectief onveiligheidsgevoel geven dan metalen stootbanden, omdat de eerste een visuele illusie scheppen van rijbaanverbreding, bijzonder als het regent, terwijl zulks in feite niet het geval is.

1. Welke zijn zijn motieven om de ene keer te kiezen voor betonnen stootbanden en de andere keer voor metalen stootbanden ?
2. Wordt de subjectieve indruk van grotere onveiligheid van betonnen stootbanden in vergelijking met metalen stootbanden bevestigd door de **ongevallencijfers** ? Heeft het departement Leefmilieu en Infrastructuur hieromtrent cijfergegevens ?
3. Zo ja, kan de minister mij dan een statistische vergelijking geven van ongevallen over dezelfde periode en over dezelfde weglengte in verband met de verschillende soorten stootbanden ?
4. Zou het niet zinvol zijn om de betonnen stootbanden te laten schilderen (desnoods met graffiti door jongeren) om meer de aandacht te trekken op deze stootbanden, zodat autobestuurders er meer aandacht aan kunnen geven ?

Wil de minister eventueel meest gevaarlijke plaatsen laten uitvoeren ? Medewerking aan de kunstacademies. Dat kost geen cent aan de gemeenschap en de jongeren (lees kunstenaars) kunnen op een ernstige manier hun kunstenaarstalent botvieren in plaats van kunstbouwwerken als doelwit te gebruiken.

Antwoord

1. Bij de uitrusting van de autosnelwegen met stootbanden werd in de loop der jaren gebruik gemaakt van de op dat ogenblik bestaande typen stootbanden. Aanvankelijk waren dit lage betonnen stootbanden (onder andere langs de **A 10 Brussel-Oostende**). In een latere periode werden lage betonnen veiligheidskantstenen gebruikt (onder andere langs de **A 14 Antwerpen-Kortrijk**). Deze twee types werden ondertussen door andere vervangen of de vervanging ervan is aan de gang of gepland. Nog later werd om veiligheidsredenen overgeschakeld naar metalen stootbanden, terwijl de laatste jaren vooral hoge betonnen stootbanden van het type **New Jersey** worden geplaatst. De verscheidenheid aan stootbanden is bijgevolg te wijten aan de evolutie in de tijd. Aangezien stootbanden zelf als hindernis zijn te beschouwen, kan hun plaatsing slechts worden gerechtvaardigd om een gevaarlijke hindernis te vermijden. Daarom is het aangewezen deze zo ver mogelijk van de rand van de weg in te planten, rekening houdend met de ruimte die erachter moet worden voorbehouden opdat ze hun rol zouden kunnen vervullen. Deze voor te behouden ruimte is alleen van belang bij metalen stootbanden om het uitbuigen van de stootband toe te laten waardoor de energie van het aanrijdende voertuig wordt opgenomen. Dit houdt in dat metalen stootbanden minder geschikt zijn op plaatsen met weinig ruimte.

Gezien de autosnelwegen in de middenbermen meestal zijn uitgerust met verlichtingspalen is hier weinig ruimte beschikbaar en is een starre stootband van het type **New Jersey**, aangewezen. Teneinde bermvrees te vermijden is de vrije ruimte voor de stootbanden best niet kleiner dan één meter. Rekening houdend met bovenvermelde algemene richtlijnen, wordt de keuze gemaakt tussen betonnen en metalen stootbanden.

2. en 3. Betonnen stootbanden zijn zeer efficiënt inzake het verhinderen van het **dwarsen** van de middenberm bij aanrijdingen wat niet altijd het geval is bij andere stootbanden. Op dit vlak bieden deze stootbanden een grotere objectieve veiligheid. Aangezien aanrijdingen van **New Jersey** stootbanden meestal geen schade veroorzaken aan de stootband, kan het aantal ongevallen niet worden achterhaald. Bij metalen stootbanden is er wel schade aan de stootband zodat het vaststellen van aanrijdingen hier veel eenvoudiger is. Om deze redenen is een statistische vergelijking van ongevallencijfers tussen stalen en betonnen stootbanden betwistbaar. Het is dan ook evenmin mogelijk de subjectieve indruk van grotere onveiligheid van betonnen stootbanden in ongevallencijfers te bepalen.
4. Stootbanden, liefst zo ver mogelijk van de weg in te planten, zijn principieel niet bedoeld om de weggebruiker te leiden ; hiertoe dienen de wegmarkeringen. Het lijkt me dan ook niet aangewezen stootbanden te laten schilderen, met uitzondering van de bochten waar deze een zekere geleidingsfunctie hebben. Het ter plaatse schilderen van de stootbanden is om veiligheidsredenen en om redenen van verkeershinder, uitgesloten.

Vraag nr. 321
van 7 juli 1994
van de heer P. HOSTEKINT

Aanleg Ring rond Lichtervelde – Discussie Aquafin

Reeds vijftien jaar wachten de inwoners van Lichtervelde op de aanleg van een ring rond hun gemeente. De noodzaak van deze ring is duidelijk gezien de lange wachttijden aan de treinoverweg midden in het centrum van Lichtervelde.

Door een discussie tussen Aquafin en het bestuur Wegeninfrastructuur en Verkeer werd met de aanleg van de ring, die naar ik verneem reeds aanbesteed is, nog steeds geen aanvang genomen.

Aquafin hoopt op een tegemoetkoming van 20 miljoen frank voor de ringbeek die een deel van de afwatering van de ring moet opvangen. Het bestuur Wegeninfrastructuur en Verkeer zou naar verluidt weigeren om die 20 miljoen frank over te maken. Ondertussen blijft het dossier echter aanslepen en zijn de mensen van Lichtervelde de dupe van de discussie, terwijl er technische werkloosheid dreigt voor het personeel van de aannemer die de werken zou uitvoeren.

1. Werden reeds pogingen ondernomen om de discussie tussen Aquafin en het bestuur Wegeninfrastructuur en Verkeer te deblokken ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo nee, is de minister van plan om een initiatief te nemen ?

2. Werd reeds een aanvangsdatum voor deze werken vooropgesteld ?
3. Welke gevolgen zal de blokkering van het dossier hebben op de geraamde kostprijs ?

Antwoord

1. Er werd inderdaad, met gunstig resultaat, een initiatief genomen om het aanbestedingsdossier van de aanleg van de omleiding van Lichtervelde te deblokkeren. Ik heb deze aanneming dan ook reeds goedgekeurd.
2. De werken zullen vermoedelijk starten in september 1994.
3. De vertraging in de afhandeling van het dossier heeft geen invloed op de geraamde kostprijs van de werken.

Vraag nr. 324 van 15 juli 1994 van de heer J. ULBURGHS

Noord-Zuidverbinding in Limburg – Bouw- en verkavelingsvergunningen

De voorbereidende werken voor de Noord-Zuidverbinding in Limburg zijn gestart. In Eksel is men werken aan het uitvoeren om de nodige parallelwegen voor de Noord-Zuidverbinding aan te leggen. Deze veranderingen beslaan meer dan 100 meter en vallen niet onder artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 maart 1981. Deze werken zijn dus niet vrijgesteld van vergunning.

Er zijn eveneens bouwwerken voor Aquafin aan de gang aan de Wijchmaalse steenweg en de Bergstraat ter hoogte van de Noord-Zuidverbinding. Omdat het hier gaat over de aanleg van een transportleiding die rioleringswater naar het (nog te plannen) waterzuiveringsstation moet leiden, vallen deze werken niet onder artikel 2, 4 van het koninklijk besluit van 25 maart 1981. Voor deze werken is dus ook een bouwvergunning vereist.

Op verzoek van belanghebbenden bij het gemeentebestuur, om inzage te krijgen in de bouwvergunningen, werd niet ingegaan omdat deze bouwvergunningen niet aanwezig zouden zijn op het gemeentehuis. Nochtans zegt artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 : "... gedurende ten minste 2 dagen per week, door de gemeentebesturen te bepalen, kunnen derden belanghebbenden op het gemeentehuis inzage nemen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen".

Zijn voor bovengenoemde bouwwerken de nodige bouwvergunningen afgeleverd

Indien neen, welke initiatieven heeft de minister naar aanleiding hiervan genomen ?

Indien ja, kunnen derden belanghebbenden op het gemeentehuis inzage nemen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen ?

Antwoord

Op 30 juni 1987 werd de bouwvergunning afgeleverd voor het uitvoeren van de globale wegenwerken voor de Noord-Zuidverbinding (N74) van Overpelt-Hechtel-Eksel.

Wat de werken uitgevoerd door Aquafin betreft aan de Wijchmaalse steenweg en de Bergstraat, moet ik melden dat deze niet onder mijn bevoegdheid vallen.

Vraag nr. 329 van 26 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van de jeugd

Hoofdstuk 25 van Agenda 21 heeft als centraal thema de rol van de jeugd. De jongeren moeten namelijk toegang hebben tot educatie en vervolgens tot de arbeidsmarkt en andere voorwaarden die hen in staat moeten stellen een beter leven te leiden. Bovendien kunnen zijn, goed opgeleid, een belangrijke bijdrage leveren aan de bescherming van het milieu en aan duurzame sociale en economische ontwikkeling. Om dit te realiseren moeten de overheden volgens Agenda 21 de jeugd betrekken bij de besluitvorming, maar moeten ook de milieu-omstandigheden waarin jongeren leven verbeteren.

Met betrekking tot de milieu-omstandigheden kan in de eerste plaats de verkeersveiligheid worden genoemd. Jongeren moeten zich immers op een veilige, gezonde en milieuvriendelijke manier kunnen verplaatsen. De verkeersstatistieken tonen aan dat dit in Vlaanderen nog niet het geval is. Er zijn dan ook snelheidsverlagende ingrepen nodig, zoals de inplanting van autoluwe stadszones, verkeersvertragende infrastructuur enzovoort. Bovendien moet er, vooral op lokaal vlak, op worden toegezien dat in en om woonkernen een minimum aan vrij toegankelijke speelruimte beschikbaar is.

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals gesteld in hoofdstuk 25 van de Agenda naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Welke specifieke infrastructuraanpassingen werden het laatste jaar doorgevoerd met het oog op de verbetering van de verkeersveiligheid van jongeren ? Welke structuurplannen worden met dit doel nog voorbereid ?
3. Is momenteel voldoende toegankelijke groene speelruimte in de buurt van woonkernen aanwezig ? Welke concrete inspanningen worden geleverd om de aanwezige groene speelruimte uit te breiden ? Op wiens initiatief gebeurt dit ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk om de gevraagde gegevens te verzamelen tegen de gestelde termijn.

De opzoekingen werden aangevat en de resultaten ervan zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 335
van 26 juli 1994
van de heer F. VERMEIREN

Negatieve beslissing bij bouwaanvragen of vragen tot regularisatie — In de plaats stellen van wetgevende en uitvoerende macht door ambtenaren

Herhaaldelijk werd mij ter kennis gebracht dat ambtenaren van de dienst voor Ruimtelijke Ordening en Stedebouw bij bepaalde negatieve beslissing in verband met bouwaanvragen of vragen tot regularisatie als argument geven "dat een wet in voorbereiding is". In feite wordt aldus geanticipeerd op een beslissing die uiteindelijk berust bij de Vlaamse Raad na beraadslaging in de bevoegde commissie. Door een dergelijk standpunt in te nemen stellen de ambtenaren zich in de plaats van de wetgevende en uitvoerende macht.

In dat verband vernam ik graag :

1. of aan de diensten van Stedebouw onderrichtingen werden verstrekt om negatief te reageren op bouwaanvragen of aanvragen tot regularisatie op grond van ontwerpen of voorstellen van decreet die nog behandeld en goedgekeurd moeten worden door de Vlaamse Raad ?
2. welk verhaal hebben de betrokkenen tegen een dergelijke houding van ambtenaren van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening ?

Antwoord

1. Er werden aan de diensten van het bestuur Ruimtelijke Ordening geen onderrichtingen verstrekt om negatief te reageren op bouwaanvragen of aanvragen tot regularisatie op grond van ontwerpen of voorstellen van decreet die nog behandeld en goedgekeurd moeten worden door de Vlaamse Raad.
2. Bij navraag is gebleken dat dergelijke houding niet wordt ingenomen door de ambtenaren van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening.

Tegen de weigering om een bouwvergunning of regularisatievergunning te verlenen kan door de betrokkene beroep worden aangetekend volgens de bij wet voorziene procedures.

Vraag nr. 336
van 26 juli 1994
van de heer J. EEMAN

Realisatie van de N208 — Afwerking

In antwoord op mijn vraag nr. 347 van 30 juli 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994 nr. 22 van 18 oktober 1993, blz. 1.172) antwoordde de minister dat de wegenwerken in twee delen geprogrammeerd zijn.

In dat verband vernam ik graag tegen welke datum het overblijvend gedeelte afgewerkt zal worden.

Antwoord

De tweede fase (of het overblijvend gedeelte) van de

wegenwerken van de N 208 met name het vak tussen de Stationsstraat in Liedekerke en de oprit naar de A 10/E 40 in Affligem is opgenomen in het ontwerp-drie-jarenprogramma 1995-1997. Het werk is hierin ingeschreven voor een bedrag van 120 miljoen frank in het jaar 1995. Volgens dit programma kan worden voorzien dat de werken tegen eind 1996 beëindigd zullen zijn.

Ik moet erop wijzen dat voor dit programma jaarlijks een globaal bedrag van ± 14 miljard frank nodig is, wat een substantiële verhoging inhoudt van ± 4 miljard frank ten opzichte van de voorzieningen in de begroting 1994.

Momenteel wordt onderzocht hoe deze noodzakelijk bij komende middelen dienen te worden gefinancierd (onder andere het wegvignet). De realisatie van het 3-jarenprogramma zal uiteraard afhankelijk zijn van de uiteindelijk ter beschikking gestelde kredieten. Indien die behouden zouden blijven op het niveau van de begroting 1994, zullen verschillende werken van dit programma niet kunnen worden uitgevoerd. Hierbij zal de eerste prioriteit gaan naar veiligheids- en instandhoudingswerken, eerder dan naar uitbreiding of verdere afwerking van begonnen projecten.

Vraag nr. 341
van 5 augustus 1994
van de heer M. MAERTENS

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 130
 van 5 augustus 1994
 van de heer M. Maertens
 Blz. 1137

Antwoord

1. De kabinetsecretaris is verantwoordelijk voor de milieuzorg op kantoor. Deze opdracht is inherent aan zijn functie.
2. Bij elke aankoop, en uiteraard ook bij de aankoop van kantoorartikelen, wordt telkens rekening gehouden met de mogelijke milieu-effecten.
3. Concrete doelstellingen : één van de concrete doelstellingen is het reduceren van het autogebruik.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 46
van 5 januari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radioprogramma De Kleren van de Keizer — Politieke neutraliteit

Het radioprogramma De Kleren van de Keizer van de

BRTN-radio van 6 november 1993 behandelde de houding van het VNV, REX en de nieuwe orde tegenover de vrouw en trok daarna ongegeneerd de lijn door naar het Vlaams Blok. Enkele uittreksels uit wat verder volgde :

BRTN-ondervrager : “Het ideeëngoed van extreem-rechts over het gezin is weinig veranderd. Al zijn er accentverschuivingen. Neem nu een kwestie als abortus. Het Vlaams Blok is voor een verbod. De nieuwe orde-beweging van weleer pleitte voor de doodstraf voor wie abortus pleegde”.

Hierop volgde een weinig objectieve bespreking van het gezinscongres van het Vlaams Blok door Jo De Leeuw. Zij trok ook enige parallellen met het VNV. Zij vond echter nergens een tekst van het Vlaams Blok waar de partij stelt dat vrouwen aan de haard zouden moeten blijven en zegt dan maar : “In het geheel van interviews en artikelen van mensen van extreem-rechts is het toch wel duidelijk dat het de bedoeling is de vrouw thuis te krijgen.” Zomaar.

BRTN-ondervrager : “Volgens sociologe An Carton van de KUL zijn vrouwelijke kiezers van het Vlaams Blok meestal laaggeschoold, niet-katholiek. Ze hebben werk met een laag prestige. Ze stemmen vooral extreem-rechts omwille van hun migrantenstandpunt”.

BRTN-ondervrager ! “Wil dat dan zeggen dat vrouwen die voor extreem-rechts gekozen hebben, eigenlijk niet goed op de hoogte zijn van de gezinspolitiek ?”

An Carton : “Dat zou je er wel durven uit afleiden. Daarom ook eigenlijk het pleidooi dat men het Vlaams Blok niet altijd moet vastpinnen op een aantal punten waarop zij sterk de nadruk leggen, het anti-migrantenstandpunt, hun pro-Vlaamse houding, maar dat men ook die andere zaken moet gaan doorprikken. Dus met andere woorden ook heel duidelijk gaan stellen van het Vlaams Blok, die (sic) ziet de maatschappij op die manier, met die bepaalde rol voor de vrouw. Die is bijvoorbeeld ook tegen de vakbonden. Dus ook al die andere punten waar het Vlaams Blok voor staat of waarmee het naar buitenkomt, en die je ook kan terugvinden. Dat ook die dingen heel duidelijk moeten worden uitgelegd. En dat er eigenlijk ook een taak is weggelegd voor allerlei organisaties, onderwijs, vakbonden, allerlei verenigingen, om op die punten ook attent te maken (sic), zodanig dat zeker ook vrouwen weten waarvoor het Vlaams Blok staat.”

1. Had het Vlaams Blok zelf aan het woord moeten kunnen komen wanneer men zijn stellingnames analyseert, bijvoorbeeld de standpunten van zijn gezinscongres ? Is de BRTN tekort geschoten in zijn informatieopdracht door het standpunt van het Vlaams Blok niet te laten horen en enkel eenzijdige informatie te geven ?
2. Is stellen dat de vrouwen die voor het Vlaams Blok hebben gestemd eigenlijk zijn programma niet kennen, een partijdige politieke uitspraak ?
3. Heeft de BRTN, door het niet-weergeven van het standpunt van het Vlaams Blok, door partijdige stellingnames, door het verdraaien van Vlaams Blokstandpunten, door het Vlaams Blok standpunten toe te dichten die het niet voorstaat en door een

forum te geven aan mensen die willen uitleggen hoe men het Vlaams Blok het best kan bestrijden, de neutraliteit geschonden waaraan de openbare omroep zich dient te houden ?

Antwoord

De BRTN deelt mij nu mee dat de bedoelde bijdrage getoetst werd aan de regel van de afstandelijkheid. De BRTN-medewerker heeft in zijn vraagstelling die afstandelijkheid gerespecteerd, zodat hem geen verwijt kan worden gemaakt.

Overigens moeten niet alle betrokken partijen in dezelfde uitzending aan het woord komen. Het principe van het nastreven van een evenwicht moet worden beoordeeld over een langere periode.

Vraag nr. 140 van 20 mei 1994 van de heer L. STANDAERT

Regeringsmededelingen en regeringspropaganda

Regelmatig wordt het geduld van de Vlaamse kijker op de proef gesteld en wordt hij overmatig blootgesteld aan televisiespotjes (bijvoorbeeld de staatsleningen van de nationale regering) en andere regeringsmededelingen.

1. Zijn publicitaire spotjes “te algemenen nutte” in overeenstemming met de voorwaarde zoals gesteld in artikel 9, 1 van het kabeldecreet van de Vlaamse Raad van 28 januari 1987 inzonder de eis “de communicatie te bevorderen en bij te dragen tot de algemene ontwikkeling” ? Ik refereer hier bijvoorbeeld naar de spotjes van de minister van financiën voor de laatste 2 staatsleningen die uitgeschreven werden nadat de regering beslist had een aantal hoogrentende staatsleningen vervroegd terug te betalen. Bij die spots werd wel publiciteit gemaakt voor de nieuwe lening maar werd nooit gewag gemaakt van de vervroegde terugbetalingen, die toch duidelijk als een belangrijke boodschap “te algemenen nutte” omschreven kunnen worden.
2. Zijn regeringsmededelingen in overeenstemming met de voorwaarde zoals gesteld in artikel 9, § 2 van het kabeldecreet inzonder de eis “geen aanleiding te geven tot discriminatie tussen de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen”, rekening houdend met het feit dat die regeringsmededelingen enkel de TV-deur openen voor de regeringspartijen ?
3. Hoeveel spotjes “te algemenen nutte” uitgaan de van een nationale of gewestelijke regering werden sinds 24 november 1991 uitgezonden ? Wie draagt hierbij respectievelijk de productie- en uitzendkosten ?
4. Hoeveel regeringsmededelingen (onderverdeeld per ministerie) werden sinds 24 november 1991 uitgezonden ? Wie draagt hierbij respectievelijk de productie- en uitzendkosten ?

Antwoord

Op de boodschappen van algemeen nut zijn de bepalingen van artikel 2 van het BRTN-decreet en artikelen 2 en 14 van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie van toepassing.

Dat de oppositiepartijen geen boodschappen van algemeen nut kunnen uitzenden of geen repliekrecht hebben op regeringsmededelingen, is een gevolg van de decretale bepalingen. De produktie- en uitzendkosten van de boodschappen van algemeen nut zijn ten laste van de aanvrager. Van 24 november 1991 tot 25 augustus jl. zijn er 49 spots uitgezonden.

Wat de regeringsmededelingen betreft deelt de BRTN mij mee dat 43 mededelingen werden uitgezonden :

- 17 mededelingen van de federale regering (Eerste Minister 3, Verkeerswezen 4, Buitenlandse Zaken 1, Wetenschapsbeleid 1, Buitenlandse Handel 2, Pensioenen 2, Arbeid 1, Financiën 1, Volksgezondheid 1, Ontwikkelingssamenwerking 1),
- 22 mededelingen van de Vlaamse regering (Minister-president 1, Leefmilieu en Huisvesting 2, Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnelandse Aangelegenheden 3, Cultuur en Brusselse Aangelegenheden 1, Onderwijs en Ambtenarenzaken 4, Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming 8, Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden 1, Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin 2),
- 4 mededelingen van Nederlandstalige leden van de Brusselse regering (Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming 3, Energie, Dringende medische hulp en Brandbestrijding 1).

Artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 8 juni 1982 betreffende de uitzending van de mededelingen van de federale regering door de instituten belast met de openbare radio- en televisiedienst bepaalt dat de instituten de middelen nodig voor de regeringsmededelingen van de federale overheid ter beschikking stellen. Indien de opnamen door derden gebeuren worden de bijkomende kosten niet door de instituten gedragen.

Artikel 22 van het BRTN-decreet bepaalt dat de aanmaakkosten ten laste zijn van de Vlaamse of de Brusselse regering.

**Vraag nr. 144
van 30 mei 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

BRTN-Radio 1 — Publiciteit

Tijdens de week van 1 tot 8 mei stelde ik verschillende keren vast dat Radio 1 na de nieuwsuitzendingen publiciteit maakte voor een anti-kernenergie-demonstratie van Green Peace.

Ging het hier om publiciteit vanwege Green Peace of een oproep vanwege de BRTN zelf ?

Zo het om publiciteit ging vernam ik graag of ze aan de normale prijs getarifeerd werd.

Kan het dat er op de BRTN publiciteit gemaakt wordt of opgeroepen wordt voor demonstraties en betogingen ?

Strookt dit met de deontologie van de publiciteit of de openbare omroep ?

De kernenergiesector van ons land heeft in een persmededeling geprotesteerd tegen deze oproepen. Kan de publiciteit op de openbare omroep een controversieel karakter hebben ?

Klopt het dat de stem die in het betrokken spotje gebruikt werd in feite een BRTN-stem was ?

Zo ja, strookt dit met de deontologie van de BRTN ?

Antwoord

Het ging hier om boodschappen van algemeen nut. Jaarlijks wordt door de raad van bestuur van de BRTN een contingent gratis spots toegewezen aan een reeks humanitaire en maatschappelijke verenigingen als mediatiebegeleiding bij hun acties. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van deze boodschappen ligt bij deze verenigingen.

Het is alleen aan medewerkers van BRTN-nieuwsuitzendingen verboden hun medewerking te verlenen aan al of niet commerciële spots.

**Vraag nr. 147
van 30 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Verkeersbegeleiding via Studio Brussel — Problemen

Naar verluidt is Studio Brussel de zender die voortaan instaat voor de verkeersbegeleiding in Vlaanderen. Kan de minister mij meedelen dat het muziekgenre dat Studio Brussel uitzendt zal worden aangepast aan een breder publiek dan dat thans het geval is ?

Zullen de informatieborden langs onze wegen worden aangepast aan de nieuwe situatie ?

De huidige informatieborden die Radio 1 als verkeersbegeleidingszender vermelden zijn meen ik, nog vrij recent. Kan de minister dat bevestigen ?

Is dat geen uiting van slecht beleid als na een relatief korte periode blijkt dat de informatie niet langer juist is ? Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Zullen de huidige borden worden vervangen, door wie en op wiens kosten ?

Zal daarbij desgevallend rekening worden gehouden met de onwettigheid van de huidige borden, die het logo en derhalve reclame bevatten van de betrokken zender ?

Antwoord

Inzake verkeersinformatie zijn er geen fundamentele wijzigingen. Verkeersbegeleiding wordt, zoals vroeger, door alle BRTN-radionetten verstrekt.

Onlangs werd de functie voor de verkeersinformatie (via RDS Radio Data System), die signaleert dat er verkeersinformatie is, overgedragen van Radio 1 naar Studio Brussel. Dit is een louter technische ingreep die alleen gevolgen heeft voor autoradio's met een RDS/EON-functie. Die krijgen voortaan de verkeersinformatie die via Studio Brussel gaat — en alleen dat — op welk net zij ook zijn afgestemd.

Voor de automobilisten die een dergelijk toestel nog niet hebben, en dat is nog veruit het grootste aantal, verandert er niets. De informatieborden langs de snelwegen moeten bijgevolg niet vervangen worden.

Vraag nr. 163
van 4 juli 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radio 1 — Commentaar op de incidenten in Brussel na de WK-wedstrijd België-Marokko

Naar aanleiding van de incidenten die zich op zondag 19 juni in Brussel voordeden na het einde van de wedstrijd België-Marokko, die in Orlando-Florida gespeeld werd, liet de BRTN op maandag 20 juni op radio 1 de kersverse Brusselse burgemeester Thielemans zowel in het nieuws van 7 uur als in dat van 8 uur aan het woord. Daarenboven werd hij omstreeks 7.45 uur ook in de uitzending Voor de Dag geïnterviewd.

Telkens maakte hij ervan gebruik om de schuld voor de incidenten in de schoot van het Vlaams Blok te schuiven. Om 7.10 uur belde ondergetekende naar de nieuwsredactie van de radio om dit tegen te spreken. Er werd mij gezegd dat het Vlaams Blok dit per fax moest doen. Om 11.18 uur bezorgde de voorzitter van het Vlaams Blok dit bericht aan de BRTN.

Desondanks kwam de logenstraffing niet meer op antenne. Wel werd in het nieuws van 9 uur medegedeeld dat het Vlaams Blok arrondissement Brussel de beschuldiging had ontkend.

Het is duidelijk dat de valse beschuldigingen van Thielemans veel meer aandacht van de BRTN kregen dan het verweer van het Vlaams Blok.

Is de minister de mening toegedaan dat de BRTN in deze zaak de objectiviteitsregels waaraan onze openbare omroep zich dient te houden heeft gerespecteerd ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de uitspraak van burgemeester Thielemans werd gecompenseerd door de ontkenning van het Vlaams Blok in het nieuws van 9 uur.

Vraag nr. 164
van 4 juli 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-radionieuwsuitzending van 19 juni jl. om 10 uur — Juistheid van de informatie

In de radio-nieuwsuitzending van 10 uur hoorde ik op zondag 19 juni jl. dat de BRTN de IRA als "radicaal

katholiek" bestempelde. Daar de kerkelijke overheid de laatste jaren al meermaals de methodes van het Iers Republikeins Leger sterk veroordeeld heeft lijkt dit geenszins te kloppen.

Is de minister van mening dat de openbare omroep in deze zaak zijn informatieopdracht correct vervuld heeft ?

Antwoord

Men kan het de BRTN toch moeilijk verwijten of aanwrijven dat de daden van een organisatie, in dit geval de IRA, niet altijd in overeenstemming zijn met de principes van de strekking of levensbeschouwing waartoe de organisatie zich bekent.

Vraag nr. 182
van 26 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Julinummer Open Kaart — Aankondiging samenwerkingsakkoord R TBF en Télé-Bruxelles en uitgaan van veronderstelling dat Brusselse randgemeenten behoren tot Franse Gemeenschap in Brussel

Uit het julinummer van Open Kaart, de nieuwsbrief van de BRTN, verneem ik dat de RTBF en Télé-Bruxelles een samenwerkingsakkoord hebben gesloten waardoor de programma's van deze laatste worden overgenomen en voortaan ook elders in Vlaanderen kunnen worden bekeken. Daarmee worden de démarches die de minister destijds nam om Télé-Bruxelles in vier van de zes Vlaamse randgemeenten rond Brussel van de kabel te halen, teniet gedaan.

Meent de minister dat dit zomaar kan ?

Welke stappen onderneemt hij ?

In het bedoelde bericht dat in Open Kaart verscheen, wordt het bovengenoemde feit als volgt aangekondigd: "Voor het eerst zullen ook de inwoners van de Brusselse randgemeenten hun regionale programma's kunnen volgen, zij het dan via de RTBF. Blijkbaar beseffen sommige medewerkers van de BRTN niet dat de zes randgemeenten tot het arrondissement HalleVoorde behoren, en dat voor de inwoners van deze gemeenten uitsluitend de op te richten zender voor de betrokken regio als "hun" zender kan worden bestempeld, veeleer dan het Franstalige Télé-Bruxelles. De formulering in genoemd blad gaat uit van de veronderstelling dat de randgemeenten behoren tot de Franse Gemeenschap in Brussel.

Kan de minister mij meedelen of Open Kaart een officiële BRTN-publikatie is ?

Meent de minister niet dat wat meer zorgvuldigheid vereist is bij het opstellen van deze publikatie ?

Heeft hij ter zake suggesties geformuleerd t.b.v. de BRTN ?

Antwoord

Ik ben ten zeerste verrast door het eerste gedeelte van

de vraag omdat het lid blijkbaar zowel de autonomie van de RTBF om het programma van zijn uitzendingen te bepalen als de culturele autonomie in vraag stelt.

Ik respecteer de culturele autonomie en de autonomie van de omroep ten volle en zal derhalve geen stappen ondernemen.

Op de andere vragen kan ik volgend antwoord geven. De nieuwsbrief *Open Kaart* van de BRTN kan men niet als een officiële publikatie bestempelen, wel als een intern document. Het bevat uitsluitend *inside-informatie* voor de eigen medewerkers en is derhalve niet voor officieel gebruik buiten de muren van het omroepcentrum bedoeld.

Het intern document omvat o.m. ontwikkelingen in het medialandschap. Het desbetreffende nieuwsbericht werd gehaald uit de kranten van begin mei, periode waarin het contract tussen Télé-Bruxelles en RTBF in werking trad. Volgens de redactie van het journal was de berichtgeving als dusdanig correct. Het gebruik in het intern document door de eindredacteur van het bezittelijk voornaamwoord "hun" bij "regionale programma's" gaf spijtig genoeg aanleiding tot een totaal foute inhoudsbepaling.

De BRTN zal bij de redactie van *Open Kaart* een nog grotere zorgvuldigheid nastreven .

Vraag nr. 184
van 3 augustus 1994
van de heer F. VERMEIREN

Teletekst-uitzendingen van de BR TN — Toegangsuren budget en personeelsbestand

Door de BRTN wordt heel wat drukte gemaakt over de teletekst-dienst die aan de kijkers wordt aangeboden, waarschijnlijk terecht gelet op de omvangrijke informatie die ter beschikking wordt gesteld. Daarbij vinden de kijkers onder meer ook de uren van vertrek en van aankomst van de toestellen die de luchthaven van Zaventem gebruiken.

Toch blijkt dat deze informatie die in feite 24 uren op 24 zou moeten kunnen worden geraadpleegd niet voor 9 uur 's ochtends in de ether komt. Kijkers die bijgevolg familieleden willen afhalen of naar de luchthaven voeren blijven aldus verstoken van deze informatie.

1. Waarom gebeuren de teletekst-uitzendingen van de BRTN niet doorlopend of wel in die mate dat zij werkelijk van nut kunnen zijn ?
2. Welk percentage van het budget van de BRTN wordt toegekend voor de teletekstuitzendingen ?
3. Hoeveel personeelsleden van de BRTN houden zich bezig met het verzorgen en bijwerken van de informatie die via de teletekst aan de kijkers wordt verstrekt ?

Antwoord

Momenteel worden de teletekstuitzendingen van de BRTN tussen 10 uur (9 uur op zondag) en 24 uur verzorgd tenzij de programma's na 24 uur doorlopen.

Daar teletekst het TV-sigitaal vergezelt houdt het uitzenden van teletekst in dat de BRTN-TV-zenders op uitzending zijn.

Het uitzenden van teletekst 24 uur op 24 zou extra zendkosten meebrengen. Er kan ook verwacht worden dat wanneer de dag rond wordt uitgezonden, de informatie tijdens de nacht moet worden bijgewerkt. Dit vergt extra personeel.

Terloops kan worden opgemerkt dat de uren van aankomst en de uren van vertrek van de vliegtuigen op Zaventem twee rubrieken zijn van de ongeveer 225 die momenteel op teletekst worden aangeboden.

Voor teletekst wordt ongeveer 0,4 procent van het BRTN-budget uitgetrokken.

In het kader van de kostprijsberekening per uur uitzending werden volgende kosten in 1993 toegewezen aan Teletekst :

— auteursrechten en persagentschappen	7.409.000 BF
— directe personeelsuitgaven	21.796.000 BF
— directe exploitatie-uitgaven	1.346.000 BF
— kosten technisch personeel	1.194.000 BF
— afschrijvingen	2.388.000 BF

Totaal kosten 1993 34.133.000 BF

Er moet bij het beoordelen van dit percentage wel rekening mee worden gehouden dat geen uitzendkosten voor teletekst worden aangerekend omdat deze dienstverlening samenloopt met de TV-uitzendingen.

Teletekst beschikt op dit ogenblik over 16 personeelsleden. Die verzorgen het redactionele aanbod en de ondertiteling voor gehoorgestoorden van een groot aantal programma's.

Het ligt in de bedoeling van de BRTN om zeer binnenkort, naast het bestaande aanbod, met interactieve teletekst te starten. Gehoopt wordt daaruit een zekere extra inkomst te verwerven die zou worden aangewend om de amplitude van het aanbod te verhogen.

De interactieve teletekst zou gebruik maken van een aantal niet-gebruikte pagina's. Het opvoeren van de amplitude zou derhalve ook het huidige aanbod ten goede komen.

Vraag nr. 185
van 4 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Hulpzender BRTN in Oostvleteren — Opnieuw in dienst stellen

Uit de antwoorden die de minister verstrekte op voorgaande vragen omtrent het wegnemen door de kabelmaatschappij CENOD van de Vlaamse televisiezenders op de kabel in Frans-Vlaanderen ten voordele van onder meer een Italiaanse zender, leid ik af dat deze zaak in het slop zit en dat er niet op kan worden gerekend dat de BRTN eerlang opnieuw te zien zou zijn in de zuidelijke Nederlanden.

Heel wat kijkers in de betrokken streek zouden de Vlaamse omroep evenwel via antenne kunnen ontvan-

gen, ware het niet dat de **dichts** bij gelegen relaiszender in Egem te ver is afgelegen om de signalen door te geven. Immers, de hulpzender van Oostvleteren werd buiten dienst gesteld omdat ons deel van Vlaanderen grotendeels bekabeld is.

Bestaat de mogelijkheid de hulpzender van Oostvleteren opnieuw in werking te stellen ? Welke kosten zijn daaraan verbonden ?

Antwoord

Het zendstation Oostvleteren werd zowat 25 jaar geleden opgericht omdat de nabuurkanalen van Egem gebruikt werden in het Franse zendstation op de **Katteberg** en omdat met de toenmalige TV-ontvangers in die omstandigheden geen storingsvrije ontvangst mogelijk was.

Met de huidige toestellen is er geen enkel probleem.

De BRTN is dan ook niet overgegaan tot een vernieuwing van de verouderde installaties in Oostvleteren.

Het opnieuw in dienst stellen van Oostvleteren zou een investering vergen van minstens 50 miljoen BF. De werkingskosten belopen ongeveer 1 miljoen BF per jaar.

De televisiezenders in Oostvleteren werden in oktober 1992 buiten dienst gesteld maar dit betekent niet dat de BRTN-televisieprogramma's niet ontvangen kunnen worden in Noord-Frankrijk.

Daarom dienen de kijkers hun antennes te richten op het zendstation Egem (bij Tielt). Omdat Egem geschikt over een veel hogere mast en een hoger vermogen omvat de dienstzone volledig de zone Oostvleteren.

De BRTN heeft met een speciale mededeling in de pers van Noord-Frankrijk gewezen op de mogelijkheden om de tv-programma's van de omroep van de Vlaamse Gemeenschap te kunnen ontvangen.

De betrokken kijkers moeten hun antennes naar Egem dicht bij Tielt en halfweg Brugge en Kortrijk, richten, de polarisatie ervan naar horizontaal draaien en hun televisietoestel afstemmen op de kanalen 43 voor TV1 en 46 voor TV2.

Vraag nr. 186 van 5 augustus 1994 van de heer M. MAERTENS

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 130

van 5 augustus 1994

van de heer M. Maertens

Blz. 1137.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 187 van 8 augustus 1994 van de heer F. DEWINTER

Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam — Slechte werking

Regelmatig bereiken ons klachten over de ronduit slechte werking van het Vlaams Cultureel Centrum (VCC) in Amsterdam.

Zo zou de lezing Confrontatie Nederland en Vlaanderen anno 1994 nogmaals misbruikt zijn om de politieke lijn van het Vlaams Blok aan te vallen. De lezers hadden het blijkens de officiële uitnodiging immers over de relatie van nationalisme en internationalisme, identiteitsbesef, multiculturele samenleving en rechts radicalisme (sic), Nederlands-Vlaamse betrekkingen en Europese integratie.

Voorts wordt het beleid van het VCC door rechtstreeks betrokken waarnemers als anti-Vlaams en slap bestempeld. Zo zou het VCC schriftelijke klachten van Nederlandse bezoekers onbeantwoord laten, zou het op sommige openbare aangelegenheden opzettelijk nalaten de Leeuwenvlag op te stellen en in het algemeen verhinderen dat bepaalde Vlaamsgezinde sprekers aan bod kunnen komen in het VCC.

1. Mag het VCC zich laten gebruiken voor politieke propagandistische doeleinden tegen een welbepaalde partij gericht ?
2. Heeft de minister weet van deze misstanden ? Welke maatregelen denkt hij hiertegen te zullen nemen ?

Antwoord

1. Het VCC mag zich niet laten gebruiken voor politieke propagandistische doeleinden tegen een welbepaalde partij gericht en doet dat ook niet.
2. Er is geen enkele reden tot het nemen van maatregelen in verband met vermeende misstanden.

Als argumentatie voor bovenstaande antwoorden som ik de hierna volgende feiten op :

- Het Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap de Brakke Grond heeft als opdracht, in het kader van de internationale culturele samenwerking, bij te dragen tot de culturele integratie van de Vlaamse Gemeenschap met Nederland en tot een betere bekendmaking en promotie van de Vlaamse Gemeenschap in dit land. (Decreet 25 juni 1992, art. 63).
- Deze opdracht wordt elk cultureel seizoen (september-augustus) vertaald in een jaarprogramma. Dit programma omvat volgende onderdelen :

- Vlaams-Nederlandse Dialogen
 - Beeldende kunst
 - Literatuur
 - Theater
 - Evenementen
 - Informatie over Vlaanderen
- Daarnaast vervult het Vlaams Cultureel Centrum een actieve rol bij diverse initiatieven die actualiteitsgebonden zijn en cultureel-artistiek een landelijke betekenis hebben. Persconferenties bijvoorbeeld over belangrijke Vlaamse evenementen. Recent dienen aldus de persconferentie te worden vermeld over de zomerexposities van de Vlaamse kunststeden Brugge, Gent en Antwerpen, zo werd onder meer de belangwekkende Memling-expositie in Brugge aan een uitgebreide landelijke Nederlandse Pers gepresenteerd. Ook werd voor de gespecialiseerde Nederlandse muziekers het project voorgesteld over „de Vlaamse polyfonie”.
- In de lijn van zijn opdracht levert het Vlaams Cultureel Centrum gedurende maanden intense inspanningen om BRTN-Radio 3 opnieuw in de ether te krijgen in Noord-Holland.
- Wat specifiek het uitnodigen van sprekers betreft : in de succesvolle serie Vlaams-Nederlandse Dialogen, waaraan telkens een Nederlandse en een Vlaamse spreker deelnemen, worden de sprekers gekozen op grond van hun deskundigheid met betrekking tot het onderwerp ; een bewijs van Vlaamsgezindheid wordt hen niet gevraagd. In de voorbije serie traden als Vlaamse sprekers op : Hugo Weckx over cultuurbeleid in de grootstad, Geert Van Istendael over de Nederlandse taal ; Herman Suykerbuyk over cultuurgemeenschappen in Europa, Guido Verhagen over de Frankfurter Buchmesse, Eric Antonis over Antwerpen '93, Jan Hoet over hedendaagse beeldende kunst, Luc Huyse over (on)verwerkt verleden, Marc Platel over de staatshervorming, Frans Boenders over Van Nu en Straks.

Tenslotte, en voor zover daar enige twijfel over zou zijn, vermeld ik het volgende.

- De vlag van de Vlaamse Gemeenschap is elke dag gehesen bij de ingang van het VCC op het Nesplein.
- Op 11 juli 1994 werd een stijlvolle receptie gehouden, de grootste leeuwenvlag die de Brakke Grond rijk is (4 m x 3 m) gehesen en de officiële vlag stond op staander in de receptie-ruimte.

Vraag nr. 188
van 10 augustus 1994
van de heer L. STANDAERT

BR TN — Teletekst tijdens de wereldbeker voetbal 1994

Tijdens de wereldbeker voetbal 1994 heeft de BRTN, op het tweede net, dag en nacht teletekst uitgezonden.

1. Wat was de meerprijs van dit initiatief in uitzendkosten ?
2. Wat was de meerprijs van dit initiatief in personeelskosten ?

3. Overweegt de BRTN om dit lovenswaardig initiatief te hernemen of blijft dit een éénmalig gebeuren ?

Antwoord

Teletekst wordt steeds tijdens het programma uitgezonden.

De bijkomende programma-uren tijdens de wereldbeker brachten buiten de minieme afschrijvingskosten, geen supplementaire technische uitgaven mee. Deze teletekstinformatie is echter enkel toegankelijk voor kijkers die over een aangepaste TV-ontvanger (met teletekstdecoder) beschikken. Ten behoeve van de kijkers met een gewone TV-ontvanger (zonder teletekstdecoder), werd tussen de bekerwedstrijden de Teletekstinformatie eveneens op het volledige TV-scherm uitgezonden. Deze bijkomende uitzendingen gebeurden zonder technisch personeel en brachten een meeruitgave mee van 150.000 BF voor de TV-zenders.

Voor extra-personeelskosten heeft de bestuursdirectie Informatie 363.807 BF uitgegeven (hieraan dienen nog de patronale bijdragen te worden toegevoegd).

Wat teletekst betreft is het duidelijk dat de inspanning die is geleverd tijdens de wereldbeker voetbal niet onmiddellijk voor herhaling vatbaar is.

Vraag nr. 189
van 11 augustus 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Lokale radios — Controle op naleving normen

Overeenkomstig de reglementering ter zake dienen de lokale radio's aan heel wat inhoudelijke programmaveisten te voldoen maar ook heel wat technische normen en beperkingen in acht te nemen vooraleer erkend te worden en een zendvergunning te krijgen. Voor de legitieme lokale zenders moet het in acht nemen van de bepalingen van de zendvergunning een waarborg zijn ten aanzien van lokale radio's die het niet zo nauw nemen met de reglementering. In de praktijk is dit niet steeds het geval.

Op 22 oktober 1993 hebben alle raden van bestuur van de erkende lokale radio's een aanmaning gekregen om legaal uit te zenden, met andere woorden niet uit te zenden met overschrijding van het toegestaan effectief uitzendvermogen.

1. Hoeveel klachten wegens storing van lokale radio's heeft de minister sinds genoemde omzendbrief ontvangen ?
2. Hoeveel van deze klachten bleken na onderzoek gegrond ?
3. Doen de diensten spontaan continue controle van het spectrum ? Zo ja, hoeveel controles werden uitgevoerd per provincie ?
4. Wat is tot op heden het resultaat van de op 22 oktober 1993 aangekondigde actie ? Hoeveel zendapparatuur werd in beslag genomen, hoeveel erkenningen werden ingetrokken en welke andere sancties werden getroffen ?

Antwoord

De administratie ontving sedert 22 oktober 1993 53 klachten van lokale radio's, over storingen door andere lokale radio's.

Het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie is bevoegd voor de ethercontroles in België. Het BIPT onderneemt slechts controles van Vlaamse lokale radio's op aanvraag van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap. Bij elke klacht worden zowel klager als stoorder onderzocht. Het BIPT brengt na zijn controles verslag uit bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vóór 15 juli jl. werden slechts 7 lokale radio's onderzocht. Bij 3 ervan werden onregelmatigheden vastgesteld, die werden rechtgezet. Bij 1 ervan werd een illegale steunzender in beslag genomen.

Na herhaald en persoonlijk aandringen bij de bevoegde federale minister worden de controles nu eindelijk effectief uitgevoerd.

Sinds 15 juli jl. startte het BIPT inderdaad met een systematisch opvolgen van de verschillende klachten. Sindsdien werden 17 lokale radio's gecontroleerd, waarvan bij 8 de technische installatie niet conform de vergunning was. Na een tweede controle bleek dat 5 lokale radio's hun technische installatie ondertussen hebben aangepast. Bij de drie overige wacht de administratie nog op een rapport van het BIPT.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 147
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS

Pensioen uit bijbetrekking — Blokkering door het Rekenhof

Sommige personeelsleden zouden reeds meer dan vijf jaar met pensioen zijn. Naar ik verneem steunt het Rekenhof zich hiervoor op artikel 10, paragraaf 5 van het koninklijk besluit nr. 63. Dit artikel wordt door het Rekenhof geïnterpreteerd als zijnde een volledige loonblokkering. De wedde van de personeelsleden in bijbetrekking zou geblokkeerd moeten zijn gebleven op die welke ze genoten op 7 augustus 1982. Het departement Onderwijs heeft dit artikel nooit zo geïnterpreteerd en dus ook de loonsverhogingen die het gevolg waren van indexsprongen, CAO's... toegekend.

Is het juist dat het Rekenhof de toegekende weddeverhogingen betwist? Was zulke blokkering de bedoeling van de wetgever? Zo neen, wat zal er gebeuren opdat de betrokken personeelsleden eindelijk hun definitieve pensioen zouden ontvangen? Het Rekenhof zou weigeren het pensioendossier goed te keuren van personeelsleden in het onderwijs die recht hebben op een pensioen uit hoofde van hun bijbetrekking.

Antwoord

Het Rekenhof betwist inderdaad de toegekende weddeverhogingen in de bedoelde gevallen.

Uit een grondig onderzoek van de dossiers met betrekking tot de voorbereiding van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982, de wijzigingen aan dit besluit en de toelichting en interpretatie ervan is gebleken dat het destijds niet de bedoeling is geweest het begrip "wedde", voorkomend in artikel 10, 5, van bovenvermeld koninklijk besluit te interpreteren zoals door het Hof wordt vooropgesteld.

Bij het schrijven van 27 april 1994 heb ik de eerste voorzitter van het Rekenhof in kennis gesteld van het gevoerde onderzoek en van de conclusies ervan. Uit het antwoord van de eerste voorzitter van 2 juni 1994 blijkt echter dat het Rekenhof het voordien ingenomen standpunt blijft handhaven.

Daarom zal ik, met het oog op een definitieve oplossing van de hangende pensioendossiers, aan de Vlaamse Raad een voorstel van decreetale bepaling voorleggen in het kader van het decreet betreffende het Onderwijs VI.

Vraag nr. 159
van 4 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Open hoger onderwijs in Vlaanderen — Ontwikkeling

1. Welke studiecetra kregen in 1993 een toelage, ten belope van welk bedrag?
2. Welke studiecetra krijgen voor het jaar 1994 een subsidiële toelage, ten belope van welk bedrag?
3. Hoe en met welke middelen zal de internationale samenwerking voort worden uitgebouwd?
4. Welke academische domeinen of disciplines zijn nu en/of zullen later het voorwerp vormen van curricula open hoger onderwijs?

Antwoord

1. Volgende studiecetra open hoger onderwijs werden in 1993 gesubsidieerd:

Centrum	Forfaitaire subsidie	Variabele subsidie	Totale subsidie
Antwerpen	1.500.000	3.819.200	5.319.200
Brussel	1.500.000	458.700	1.958.700
Diepenbeek	1.500.000	1.260.600	2.760.600
Gent	1.500.000	3.986.400	5.486.400
Kortrijk	1.500.000	709.500	2.209.500
Leuven	1.500.000	765.600	2.265.600
Totaal	9.000.000	11.000.000	20.000.000

De variabele subsidie wordt vastgesteld naar rato van het aantal eenheidsmodulen van de Nederlandse Open Universiteit verstrekt door elk studiecetra

trum tijdens de periode oktober 1992 — september 1993.

De toelagen zijn bedoeld als bijdrage in de kosten van begeleiding en examens van studenten die in Vlaanderen een inschrijving hebben genomen voor een cursus van de Open Universiteit Nederland.

Naast de subsidiëring van de studiecentra aan de Vlaamse universiteiten, draagt de Vlaamse overheid ook bij in de kosten gemaakt door het Studiecentrum voor Open Hoger Onderwijs v.z.w. (STOHO) voor het instandhouden en ontwikkelen van het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap. Voor het jaar 1993 bedroeg de bijdrage 29,0 MBF.

2. Bovenvermelde studiecentra worden in 1994 eveneens gesubsidieerd. Op de algemene uitgavenbegroting 1994 van de Vlaamse Gemeenschap is hiervoor een krediet van 28,8 MBF uitgetrokken. Voor de subsidiëring van het STOHO is op de begroting 1994 een krediet van 29,3 MBF ingeschreven.
3. en 4. Ik heb een driepartijenwerkgroep ingesteld met de opdracht een perspectief uit te tekenen op de ontwikkeling van het open hoger onderwijs en het afstandsonderwijs in Vlaanderen. In het overleg komen aan bod : de algemene organisatie ervan, de internationale samenwerking, de financiering, het aanbod van cursussen, de snelle technologische ontwikkelingen op het vlak van multimedia en de relatie met de permanente vorming in het hoger onderwijs. Deze driepartijenwerkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de administratie Hoger Onderwijs, de VLIR en STOHO. De werkgroep is voornemens midden oktober een rapport voor te leggen.

In 1993 heeft STOHO beslist enkele cursussen te ontwikkelen die een onderdeel vormen van de opleidingen rechten en bestuurskunde.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 108 van 18 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 110
van 18 juli 1994
van de heer J. De Mol
Blz. 1134.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door minister-president L. Van den Brande.

Vraag nr. 114 van 5 augustus 1994 van de heer M. MAERTENS

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 130
van 5 augustus 1994
van de heer M. Maertens
Blz. 1137.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 115 van 11 augustus 1994 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Tehuizen voor gehandicapten — Waarnemers vanwege de gebruikers in de raad van bestuur

Sinds enige tijd worden afgevaardigden van de gebruikers, met name de gehandicapten, uitgenodigd als waarnemer op de beheerraad van hun instelling. Deze waarnemers hebben inspraak voor materies die opvang en begeleiding van de gehandicapten in de instelling betreffen. In een aantal gevallen kan de minister afwijking verlenen, zodat geen waarnemer in de raad van bestuur moet worden opgenomen.

1. Het bestuur van een instelling voor gehandicapten weigert een waarnemer toe te laten tot de vergadering van haar raad van bestuur, aangezien deze statutair geen lid is en dus ook juridisch de vergadering niet kan bijwonen. Kan de minister deze interpretatie volgen ? Zo neen, waarom niet ?
2. Heeft de minister omtrent het invoeren van een waarnemer in een gehandicaptenvoorziening reeds klachten ontvangen ? Hoeveel ? Wat zijn de meest voorkomende grieven ?
3. In hoeveel gevallen en om welke reden heeft de minister afwijkingen toegestaan op de verplichting een waarnemer in de raad van bestuur aan te stellen ?

Antwoord

Op het eerste deel van vraag 115, kan ik het volgende meedelen.

Artikel 18, eerste lid van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 1993 tot vaststelling van de algemene erkenningsvoorwaarden bepaalt dat als de raad van bestuur van een gehandicaptenvoorziening aangelegenheden bespreekt die betrekking hebben op die voorziening, een afgevaardigde van de gebruikersraad als waarnemer uitgenodigd wordt.

Indien een voorziening dit weigert, kan haar erkenning ingetrokken of geschorst worden (artikel 20). De afwij-

king bedoeld in artikel 18, 2e lid wordt door de minister toegestaan aan die voorzieningen waar collectieve overlegorganen (ondernemingsraad, veiligheidscomité) aanwezig zijn, en wanneer blijkt dat de belangen van de gebruikers in de raad van bestuur op een afdoende wijze behartigd worden bijvoorbeeld door een vertegenwoordiger in de raad van bestuur, of doordat reeds een vorm van gebruikersoverleg werd opgericht. De aanwezigheid van het collectief orgaan op zich verantwoordt de afwijking niet. Wel kan het in dit geval aangewezen zijn de overlegstructuren niet te vermenvuldigen. Elke afwijking dient evenwel individueel te worden beoordeeld.

Wat punt twee van vraag 115 betreft, kan ik meedelen dat ik tot op heden geen klachten ontvangen heb omtrent het invoeren van een waarnemer in een gehandicaptenvoorziening.

Ik wens de aandacht te vestigen op het feit dat de reeds erkende voorzieningen beschikken over één jaar, te rekenen vanaf de publikatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad (met name 8 juli 1994) om aan deze erkenningsvoorwaarden te voldoen.

Op het derde deel van vraag 115 kan ik antwoorden dat ik tot op heden nog geen afwijkingen heb toegestaan op de verplichting een waarnemer in de raad van bestuur aan te stellen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 131
van 22 augustus 1994
van de heer J. DE ROO

Faillissementen — Gegevens voor het arrondissement Gent-Eeklo

1. Hoeveel faillissementen werden, voor de periode 1992-1993, bij de rechtbank van Koophandel genoteerd in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Kunnen deze cijfers worden opgesplitst per gemeente ?
3. Kan tevens worden vermeld uit welke sector de bedoelde faillissementen afkomstig waren ?

Vraag nr. 132
van 23 augustus 1994
van de heer J. EEMAN

Samenstelling regeringscommissarissen — Gegevens

Graag vernam ik voor welke instellingen door de

Vlaamse regering een regeringscommissaris werd aangesteld, met vermelding van de begindatum van de aanstelling, de duur van de opdracht en de eraan verbonden weddeschaal.

Vraag nr. 133
van 23 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sociale verdringing in Noorderkempen en kuststreek — Maatregelen

Ofschoon Vlabinvest tot nog toe weinig concrete vormen heeft aangenomen en m.i. trouwens onvoldoende is om het probleem van de sociale verdringing in Vlaams-Brabant op te lossen, heeft het project de verdienste concreet pogen in te gaan tegen het fenomeen.

Uit het project Vlaanderen-Europa 2002 blijkt dat de Vlaamse regering vaststelt dat de Noorderkempen en de kuststreek eveneens kunnen worden bestempeld als regio's waar de autochtone bevolking het moeilijk heeft om op de woningmarkt op te tornen tegen kapitaalcrachtige buitenlanders.

Kan de minister mij meedelen of tot op heden maatregelen werden genomen om de sociale verdringing in die beide andere regio's tegen te gaan ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 345
van 22 augustus 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

AROHM — Evocatie van stedenbouwkundige dossiers door ambtenaren van het hoofdbestuur

In een antwoord op een mondelinge vraag in de Vlaamse Raad van 15 juni 1994 verklaarde de minister dat de gemachtigde ambtenaren en alleen zij bevoegd zijn voor de advisering over aanvragen van stedenbouwkundige vergunningen, inzonderheid bouwvergunningen.

Ambtenaren van het hoofdbestuur van AROHM, in casu de directeur-generaal, zijn alleen bevoegd en verantwoordelijk voor het verstrekken van algemene instructies aan de gemachtigde ambtenaren in de provincies en voor de organisatie van de respectieve directies. Het is een publiek geheim dat vele dossiers naar Brussel worden opgevraagd en dat daarmee politiek dienstbetoon wordt bedreven.

1. Welke algemene instructies zijn of worden aan de gemachtigde ambtenaren verstrekt, voor welke dossiers ? Waar zijn die algemene richtlijnen gebeurlijk te vinden ?
2. Is het de minister bekend dat het hoofdbestuur van AROHM individuele dossiers opvraagt en behandelt of naar specifieke instructies ad hoc doet behandelen ?

3. Welke sancties bestaan er of werden gebeurlijk ter zake reeds genomen in de bedoelde gevallen die regelmatig zelfs in de pers gehekelde zijn geworden (zie o.a. Knack) ?

Vraag nr. 347
van 23 augustus 1994
van de heer M. OLIVIER

Uitvoering van de protocol-overeenkomst van 7 januari 1992 betreffende de verbreding van de Leie in Kortrijk — Stand van zaken

Dit dossier kent reeds een lange geschiedenis. Blijkbaar komt er geen schot in de zaken en worden beloften niet nageleefd.

De Vlaamse Raad keurde op 19 april 1994 tot besluit van de op 10 maart 1994 gehouden interpellatie een met reden omklede motie goed met 105 ja-stemmen en 31 onthoudingen.

In deze goedgekeurde motie betreft, wat het Leie-dossier betreft, de Vlaamse Raad dat de protocol-overeenkomst tussen de Vlaamse regering en de stad Kortrijk in verband met de verbreding van de Leie tot een gabariet van 1.350 ton van 7 januari 1992 wel van kracht blijft maar dat de bepalingen die daarin zijn opgenomen alleen ten indicatieve titel zijn en geen bindende kracht hebben.

Tevens vraagt de Vlaamse Raad aan de Vlaamse regering

- de protocol-overeenkomst strikt na te leven ;
- de nodige jaarlijkse kredieten in te trekken zodat de protocol-overeenkomst zowel naar inhoud als naar de vastgestelde realisatieschema's gerespecteerd zou worden ;
- een evaluatie-commissie te installeren die de werkzaamheden opvolgt.

De protocol-overeenkomst voorzagt in volgende werken :

- de uitvoering van de modernisering en verbreding van de Leie tot 1.350 ton ;
- de bouw van de Groeningebrug en de Nieuwe Reepbrug, waarbij de constructiehoogte tot een minimum zou worden beperkt met speciale aandacht voor het esthetische aspect ;
- tegelijkertijd met de werken aan de Leie, de aanleg van het vak tussen Minister Tacklaan en de Meensesteenweg van de Westelijke Ringweg ;
- de fasering van de werken, waarbij er bijzondere aandacht zal besteed worden aan het behoud tijdens de werken van de capaciteit aan oeververbindingen ;
- bijzondere aandacht voor fietsers en voetgangers bij het ontwerpen van de nieuwe bruggen ;
- het prioritair onteigenen en opnieuw vrijgeven voor bebouwing van de grondoverschotten ;

- de continuïteit in de uitvoering van de werken met inbegrip van de continuïteit in de budgetten.

Het protocol houdt ook in dat de werken volgens een strikt schema worden uitgevoerd opdat de stad zou kunnen blijven functioneren tijdens de werkzaamheden en om de schade aan het stedelijk weefsel te beperken.

Budgettaire werden in het protocol voor de jaren 1992 tot 1998 volgende voorzieningen getroffen :

voor 1992 : 140 miljoen frank, voor 1993 : 281 miljoen frank, voor 1994 : 559 miljoen frank, voor 1995 : 1,272 miljard frank, voor 1996 : 1,057 miljard frank, voor 1997 : 283 miljoen frank.

Graag had ik van de minister een duidelijk antwoord bekomen op volgende vragen in verband met

1. Wat de aanleg van de Kasteelbrug betreft :
 - wanneer werd de aanbesteding gehouden ?
 - voor welk bedrag en aan wie werd het werk toegewezen ?
 - wanneer starten de werkzaamheden ?
 - werden de voorziene kredieten reeds vastgelegd ?
2. Wat de uitvoering van de verbreding van de Leie :
 - wat de plannen van de uitvoering betreft :
 - wat is de stand van zaken op 1 augustus 1994 ?
 - ligt de lijst van de kandidaat-aannemers reeds vast ?
 - wanneer heeft de aanbesteding plaats ?
 - wanneer zullen de werken aangevat kunnen worden ?
 - wat de onteigeningen betreft :
 - wat is de stand van zaken op 1 augustus 1994 ?
 - hoeveel dossiers werden reeds afgehandeld en voor welk bedrag ?
 - hoeveel dossiers dienen nog te worden afgehandeld, voor welk bedrag en wat is de uiterste datum van definitieve afhandeling ?
 - wat de aanleg van de Westelijke Ring betreft :
 - wat is de stand van zaken op 1 augustus 1994 ?
 - zijn de technische dossiers klaar ?
 - wanneer kan tot aanbesteding worden overgegaan ?
 - wanneer zullen de werken starten ?
3. Mag ik de minister verzoeken mij een schematisch overzicht te geven van de jaarlijks voorziene kredieten die in het protocol werden opgenomen en de bedragen per jaar die reeds werden vastgelegd.
4. Hoe denkt de minister de opgelopen achterstand in te lopen ?

Vraag nr. 348
van 23 augustus 1994
van de heer H. DE CROO

Zone-vreemd bouwen in agrarische gebieden — Definitie

Artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en de dito toelichting van 3 augustus 1979 inzake de richtlijnen om gebouwen op te trekken in de agrarische gebieden lijken mij voorbij gestreefd.

De minidecreten van 1984 en 1993 alsook het nieuwe decreet gestemd op 30 juni 1994 eisen een dringende herwerking om rechtszekerheid te geven aan wat al dan niet mag worden gebouwd in agrarische gebieden.

Inderdaad, ontstaan meer en meer problemen rondom de zogenoemde gelegenheidslandbouw met niet-volwaardige landbouwbedrijven, niet leefbaar geachte bedrijven, vennootschapsbedrijven, hobbylandbouw en dies meer. De rechtsonzekerheid is ter zake groot. Indien gelegenheidslandbouw thuishoort in de landbouwzone, dan moeten de bouwaanvragen niet worden behandeld conform artikel 79 van de wet op de stede- bouw en de ruimtelijke ordening.

Kan de minister mij melden :

1. wanneer dergelijke globale herziening van de Toelichting wordt gepubliceerd ;
2. welke waarde de bestaande toelichtingen voor het ogenblik vertonen, in het licht van de bovenvermelde wet- en decreetwijzigingen ;
3. welke de criteria zijn die het bestuur Landinrichting ter zake hanteert op vraag van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw ;
4. hoe men de bouwaanvragen van de zogenoemde "gelegenheidslandbouwers" moet beoordelen ;
5. welke de definitie is van de woning en de exploitant — art. 11 — voor zover deze een integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf ; wat betekent hier "leefbaar bedrijf", en dit in de letterlijke zin van de ruimtelijke realiteit.

Vraag nr. 350
van 23 augustus 1994
van mevrouw V. DUA

GIS-Vlaanderen — Ruimtelijke databank

In het advies van 31 december 1993 van het Wetenschappelijk Comité GIS-Vlaanderen met betrekking tot de geografische referentiebestanden voor GIS-Vlaanderen wordt melding gemaakt van de ruimtelijke databank (1/100.000) opgemaakt in het kader van het Structuurplan Vlaanderen.

Deze databank zou bestaan uit verschillende thematische lagen van zeer verscheiden oorsprong.

Volgens het Wetenschappelijk Comité zou deze ruimtelijke databank bruikbaar kunnen zijn als kleinschalig, geografisch referentiebestand voor GIS-Vlaanderen, te meer daar deze informatie het ganse grondgebied van Vlaanderen bestrijkt.

1. Wie werd belast met de realisatie van deze ruimtelijke databank ? Werd daarbij een beroep gedaan op inbreng of medewerking van derden en zo ja, welke ?
2. Indien een beroep werd gedaan op externe medewerking, wat was de kostprijs voor de aanmaak van deze databank en aan wie werd welk bedrag uitbetaald ?

3. Welke thematische lagen werden in deze databank opgenomen ?
4. In hoeverre is deze databank beschikbaar voor andere besturen of voor derden en onder welke voorwaarden ?
5. In hoeverre kan ingegaan worden op de suggestie van het Wetenschappelijk Comité om deze informatie te gebruiken als kleinschalig geografisch referentiebestand voor GIS-Vlaanderen ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 193
van 24 augustus 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN — Aandacht voor Vlaamse aanwezigheid in Edingen

In het televisieprogramma Vlaanderen Vakantieland op BRT 1 werd op een gegeven ogenblik aandacht geschonken aan Edingen, een Henegouwse gemeente met faciliteiten voor Nederlandstaligen.

Dit kon niet beletten dat de stadsgids die aan het woord werd gelaten het blijkbaar vertikte om Nederlands te spreken. Dit is des te verwonderlijker daar in Edingen nog heel wat mensen het Nederlands perfect machtig zijn.

Hoe komt het toch dat de BRTN zo weinig aandacht besteedt aan dergelijke "details" ?

Meent de minister niet dat de openbare omroep extra aandacht moet besteden en bijzonder zorgvuldig moet zijn wanneer zij het heeft over gebieden met een Vlaamse aanwezigheid waar het Nederlands in de verdrinking komt ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 139
van 24 augustus 1994
van de heer F. VERMEIREN

Aanleg metrolijn HST-station Brussel-Zuid naar Zaventem — Overleg met federale regering of Brusselse Gewest

Er wordt melding gemaakt van de verwezenlijking van een metrolijn tussen het HST-station in Brussel-Zuid en de Luchthaven van Zaventem, die gebruik zou maken van bestaande spoorwegbeddingen en via de NAVO, en dan de Leopold III-laan zou volgen.

1. Werden reeds met de federale minister van Verkeerswezen of het Brusselse Gewest besprekingen gevoerd in verband met de aanleg van deze metrolijn ?
2. Welke is de stand van zaken van deze besprekingen ?

Vraag nr. 140
van 24 augustus 1994
van de heer A. VERLINDEN

Achtergelaten autowrakken op A2 — Verhaal op eigenaars

In de krant Gazet van Antwerpen van zaterdag 30 juli 1994, meer bepaald in de rubriek Vlaams Brabant wordt de aanbesteding voor nieuwe asfalt op de A2-autosnelweg tussen Holsbeek en Heverlee medegedeeld. Het artikel eindigt als volgt :

“Bij Openbare Werken merkt men op dat er de laatste maanden steeds meer autowrakken langs de autosnelweg worden achtergelaten. Dat levert een bijkomende last op, want de autowrakken zijn niets meer waard. De overheid draait op voor de sleepkosten. In de regio-posten van Bertem staan er steeds een aantal wagens op de eigenaars te wachten die meestal niet komen opdagen. ”

1. Strookt dit krantebericht, wat het aangehaalde betreft, met de waarheid ?
2. Zo ja, welke maatregelen zal de minister treffen om de eigenaars van deze achtergelaten autowrakken te laten opsporen, de kosten van het wegslepen op hen te laten verhalen en in desbetreffend geval een beroep op het gerecht te doen ?

Vraag nr. 141
van 24 augustus 1994
van de heer J. DE ROO

Gentsesteenweg in Lokeren — Verkeersveiligheid

Op 18 augustus jongstleden las ik in de krant dat er

op vier weken tijd twee ongevallen gebeurden in dezelfde scherpe bocht langs de Gentsesteenweg te Lokeren. Bij het eerste ongeval werd een jonge vrouw ernstig gewond, bij het tweede ongeval werd een jonge man onthoofd en werd een meisje van pas 20 jaar zeer ernstig gewond. In beide gevallen werd woning nr. 145 beschadigd.

1. Is het niet mogelijk om die bocht aan te passen met eventueel verkeersdrempels of wegversmallingen ?
2. De bewoner van huisnummer 145 had net zijn woning hersteld toen het tweede ongeval gebeurde. Is dit ook geen tweede grondige reden om iets aan die weg te doen ? Het gaat hier telkens om (jonge) mensenlevens en vernieling van privé-eigendom.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 116
van 22 augustus 1994
van de heer J. DE ROO

Kinderopvang — Gegevens voor het arrondissement Gent-Eeklo

Graag zou ik van de minister volgende gegevens ontvangen voor het arrondissement Gent-Eeklo :

1. het aantal opvanggezinnen bij een dienst ;
2. het aantal kinderkribben ;
3. het aantal peutertuinen ;
4. het aantal particuliere opvanginstellingen ;
5. het aantal kinderopvangcentra.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen					
109	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Rol van Vlaanderen binnen het federaal energiebeleid</i>	1131	
110	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Industrie en bescherming van de atmosfeer</i>	1134	
114	22.06.1994	M. Maertens	<i>Medaille d 'Or-label uitgereikt door de geregionaliseerde NDALTP — Kwaliteitsgarantie</i>	1135	
118	05.07.1994	J. Geysels	<i>NV DAF-Oevel — Vragen bij het begeleid faillissement</i>	1136	
120	18.07.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen</i>	1136	
125	02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — Promotie van produkten van eigen bodem</i>	1137	
130	05.08.1994	M. Maertens	<i>Kabinet en administratie — Milieuzorg</i>	1137	
131	0	22.08.1994	J. De Roo	<i>Faillissementen — Gegevens voor het arrondissement Gent-Eeklo</i>	1155
132	0	23.08.1994	J. Eeman	<i>Samenstelling regeringscommissarissen — Gegevens</i>	1155
133	0	23.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociale verdringing in Noorderkempen en kuststreek — Maatregelen</i>	1155
134	23.08.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Technologische adviesdiensten van de collectieve centra — Medesubsidiëring</i>	1115	
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting					
260	□	27.07.1994	M. Maertens	<i>Militair domein Vloetemveld in Zedelgem — Beheer</i>	1115
261	□	28.07.1994	P. Chevalier	<i>Verslag architectuurwedstrijd — Toezending aan leden Vlaamse Raad</i>	1116
267		22.08.1994	J. De Roo	<i>Sociale woningsector in Oost- Vlaanderen — Gegevens</i>	1117
268		22.08.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Animalia — Uitbreiding capaciteit</i>	1118
269		23.08.1994	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Afbakening van waterwingebieden en beschermingszones — Stand van zaken</i>	1118
270		23.08.1994	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Milieutoezicht door gemeenten — Stand van zaken</i>	1119
271		24.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Milieuadviesraad van Wezembeek-Oppem — Geen samenroeping meer</i>	1119
273		29.08.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Bescherming van mariene ecosystemen</i>	1120
283		08.09.1994	H. Van Dienderen	<i>Vergunningsplichtige ondernemingen — Subsidies</i>	1120

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

183	02.03.1994	G. Vanleenhove	<i>Kustverdedigingswerken — Precisering</i>	1138
263	10.05.1994	G. Vanleenhove	<i>Kustverdedigingswerken — Strandverbetering te De Haan- Vosseslag</i>	1138
289	06.06.1994	H. Van Diende- ren	<i>Industrieterrein Krekelenberg — Ontsluiting</i>	1138
291	06.06.1994	P. Van Grember- gen	<i>IJzer — Herwaardering</i>	1139
305	21.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Geïntegreerd beheer van de kustzones</i>	1140
306	22.04.1994	M. Maertens	<i>Het Zwin — Werken ter voorkoming van verzanding</i>	1141
312	04.07.1994	E. Van Vaeren- bergh	<i>Politiebevoegdheid inzake sluikstorten — Resultaten</i>	1142
314	05.07.1994	R. Van Hooland	<i>Industriezones langs de waterwegen — Enquête</i>	1142
317	06.07.1994	H. Van Diende- ren	<i>1,7 miljard frank voor de Ring rond Antwerpen — Doorschuiven naar het openbaar vervoer</i>	1143
318	06.07.1994	H. Van Diende- ren	<i>Wegenwerken — Doorgang voor automobilisten</i>	1143
319	07.07.1994	F. Ghesquière	<i>Verschillende soorten stootbanden op autosnelwegen — Graadverschillen inzake verkeersveiligheid</i>	1143
321	07.07.1994	P. Hostekint	<i>Aanleg Ring rond Lichtervelde — Discussie Aquafin</i>	1444
324	15.07.1994	J. Ulburgs	<i>Noord-Zuidverbinding in Limburg — Bouw- en verkavelingsvergunningen</i>	1145
329	26.07.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Rol van de jeugd</i>	1145
335	26.07.1994	F. Vermeiren	<i>Negatieve beslissing bij bouw aanvragen of vragen tot regularisatie — In de plaats stellen van wetgevende en uitvoerende macht door ambtenaren</i>	1146 1146
336	26.07.1994	J. Eeman	<i>Realisatie van de N208 — Afwerking</i>	1146
341	05.08.1994	M. Maertens	<i>Kabinet en administratie — Milieuzorg</i>	1146
345	0 22.08.1994	R. Van Hooland	<i>AROHM — Evocatie van stedenbouwkundige dossiers door ambtenaren van het hoofdbestuur</i>	1155
346	23.08.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Chalets zonder bouwvergunning — Inschrijving in gemeentelijk bevolkingsregister</i>	1121
347	0 23.08.1994	M. Olivier	<i>Uitvoering van de protocol-overeenkomst van 7 januari 1992 betreffende de verbreding van de Leie in Kortrijk — Stand van zaken</i>	1156
348	0 23.08.1994	H. De Croo	<i>Zonevreemde gebouwen in agrarische gebieden — Definitie</i>	1156
349	23.08.1994	V. Dua	<i>GIS-Vlaanderen — Digitale versie van de gewestplannen</i>	1121
350	0 23.08.1994	V. Dua	<i>GIS- Vlaanderen — Ruimtelijke databank</i>	1157
358	06.09.1994	J. De Mol	<i>Vlaamse Commissie van Ruimtelijke Ordening — Opschorting</i>	1122

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

46	05.01.1994	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-radioprogramma De Kleren van de Keizer — Politieke neutraliteit</i>	1146
----	------------	-------------------------------------	---	------

140	20.05.1994	L. Standaert	<i>Regeringsmededelingen en regeringspropaganda</i>	1147
144	30.05.1994	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-Radio 1 — Publiciteit</i>	1148
147	30.05.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Verkeersbegeleiding via Studio Brussel — Problemen</i>	1148
163	04.07.1994	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-radio 1 — Commentaar op de incidenten in Brussel na de WK- wedstrijd België- Marokko</i>	1149
164	04.07.1994	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-radionieuwsuitzending van 19 juni jl. om 10 uur — Juistheid van de informatie</i>	1149
182	26.07.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Julinummer Open Kaart — Aankondiging samenwerkingsakkoord RTBF en Télé-Bruxelles en uitgaan van veronderstelling dat Brusselse randgemeenten behoren tot Franse Gemeenschap in Brussel</i>	1149
184	03.08.1994	F. Vermeiren	<i>Teletext-uitzendingen van de BRTN — Toegangsuren budget en personeelsbestand</i>	1150
185	04.08.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Hulpzender BRTN in Oostvleteren — Opnieuw in dienst stellen</i>	1150
186	05.08.1994	M. Maertens	<i>Kabinet en administratie — Milieuzorg</i>	1151
187	08.08.1994	F. Dewinter	<i>Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam — Slechte werking</i>	1151
188	10.08.1994	L. Standaert	<i>BRTN — Teletekst tijdens de wereldbeker voetbal 1994</i>	1152
189	11.08.1994	B. Vandendries- sche	<i>Lokale radio's — Controle op naleving normen</i>	1152
190	22.08.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Toekenning titel Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen — Gegevens</i>	1122
191	23.08.1994	J. De Bremaeker	<i>Nationale Loterij en Lotto — Verdeling gelden voor 1994</i>	1123
192	23.08.1994	J. De Bremaeker	<i>Nationale Loterij en Lotto — Verdeling gelden voor 1993</i>	1123
193	0 24.08.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>BRTN — Aandacht voor Vlaamse aanwezigheid in Edingen</i>	1157

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

147	25.05.1994	L. Martens	<i>Pensioen uit bijbetrekking — Blokkering door het Rekenhof</i>	1153
159	04.07.1994	R. Van Hooland	<i>Open hoger onderwijs in Vlaanderen — Ontwikkeling</i>	1153
169	22.08.1994	J. Eeman	<i>Afwezigheid wegens ziekte in het onderwijs — Controle</i>	1124
170	23.08.1994	V. Dua	<i>GIS-Vlaanderen — Geografische referentiebestanden</i>	1124
171	23.08.1994	V. Dua	<i>GIS- Vlaanderen — Technisch Centrum</i>	1124
172	23.08.1994	V. Dua	<i>GIS-Vlaanderen — Geografische reservebestanden</i>	1125
173	23.08.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Franstalig lager onderwijs in faciliteitengemeenten — Gegevens</i>	1125
175	01.09.1994	R. Landuyt	<i>Staat van afwezigheden — Interpretatie</i>	1126

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

139	0 24.08.1994	F. Vermeiren	<i>Aanleg metrolijn HST-station Brussel-Zuid naar Zaventem — Overleg met federale regering of Brusselse Gewest</i>	1157
-----	--------------	---------------------	--	------

140	0	24.08.1994	A . Verlinden	Achternelaten autowrakken op A2 — Verhaal op eigenaars	1158
141	○	24.08.1994	J. De Roo	Gentssteenweg in Lokeren — Verkeersveiligheid	1158

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

44		22.08.1994	M. Olivier	VDAB — Overgangsmaatregelen van bemiddelaar naar consulent	1126
45		22.08.1994	M. Olivier	Laaggeschoolden — Kansen op arbeidsmarkt	1127
46		22.08.1994	B. Vandendries- sche	Convenantenbeleid van lokale besturen — Initiatieven	1130
47		22.08.1994	B. Vandendries- sche	VFIK-gemeenten — Criteria en normen	1130

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

108		18.07.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Industrie en bescherming van de atmosfeer	1154
114		05.08.1994	M. Maertens	Kabinet en administratie — Milieuzorg	1154
115		11.08.1994	B. Vandendries- sche	Tehuizen voor gehandicapten — Waarnemers vanwege de gebruikers in de raad van bestuur	1154
116	o	22.08.1994	J. De Roo	Kinderopvang — Gegevens voor het arrondissement Gent-Eeklo	1158